

NUEVO Ιούνιος 2009 ΤΕΥΧΟΣ 6 FREE PRESS

NUEVO

Σημαίνει **ΝΕΟΣ** και είναι το μεγαλύτερο **νεανικό** πολιτικό **περιοδικό** στην Ελλάδα

δε γυρίζουμε την πλάτη,
κοιτάμε μπροστά

Συνελεύσεις νομαρχιακών επιτροπών Αττικής

Κατά το διάστημα από 21 Μαρτίου μέχρι 11 Απριλίου πραγματοποιήθηκαν στην Αττική 15 Νομαρχιακές Συνελεύσεις. Συγκεκριμένα συγκλήθηκαν Συνελεύσεις στις Νομαρχιακές Επιτροπές της ONNEA της Α' Περιφέρειας Αθηνών: Α1, Α2, Α4, της Β' Περιφέρειας Αθηνών: Β1, Β2, Β3, Β4, Β5, Β7, Β8, της Α' Περιφέρειας Πειραιώς: Π1, της Β' Περιφέρειας Πειραιώς: Π2, της Περιφέρειας Αττικής: Υ1 (Δυτ. Αττική), Υ2 (Αν. Αττική), Υ3 (Βόρεια Αττική), ενώ εκκρεμούν ακόμη οι Συνελεύσεις των Ν.Ε. Α3 και Β6, οι οποίες θα πραγματοποιηθούν το προσεχές διάστημα. Κάθε Ν.Ε. ανέλαβε επιπλέον την ανάπτυξη μιας θεματικής ενότητας, με κοινό κεντρικό άξονα όλων των επιμέρους εννοιών την έννοια του κοινωνικού κράτους. Με τον τρόπο αυτό οι συνελεύσεις εντάχθηκαν στην ευρύτερη διαδικασία των Περιφερειακών Προσυνδιασκέψεων, που διεξάγονται σε όλη την Ελλάδα, με τελικό προορισμό την Εθνική Συνδιάσκεψη Αρχών και Θέσεων της ONNEA. Περισσότερα από 5.500 στελέχη των Τοπικών Οργανώσεων της ONNEA του Τμήματος Οργανώσεων Λεκανοπεδίου Αττικής συμμετείχαν στις Συνελεύσεις, ενώ περίπου 130 στελέχη είχαν την ευκαιρία να αναπτύξουν από βήματος τις απόψεις και τις προτάσεις τους. Περισσότερα, στο www.onned.gr/dialogos.

Βερίκοκα

Βερίκοκο (το): πορτοκαλοκίτρινος μικρός και στρογγυλός καρπός, με σαρκώδες, χυμώδες και εύγευστο εσωτερικό, χνουδωτή φλούδα με αυλακωτή χάραξη και ξυλώδη πυρήνα

Ευρώπη (η): μία από τις πέντε ηπείρους της γης, η οποία χωρίζεται από την Ασία με τα Ουράλια Όρη στα ανατολικά και τον Καύκασο, τη Μαύρη και την Κασπία Θάλασσα στα νοτιοανατολικά

Ευρωπαϊκή Ένωση (η): Μια ένωση κρατών, στην οποία τα βερίκοκα διακινούνται ελεύθερα

Τους δύο πρώτους ορισμούς μπορείτε να τους συναντήσετε σε οποιοδήποτε καλό ελληνικό λεξικό. Τον τρίτο, στο νέο λεξικό των διεθνών σχέσεων του Μποράκ Ομπάμα. Μπορεί να ακούγεται αστείο, αλλά δεν είναι. Από την Κωνσταντινούπολη, όπου βρέθηκε τον Απρίλιο, ο πρόεδρος των ΗΠΑ απόρησε γιατί η Τουρκία δεν μπορεί να πουλά ελεύθερα τα βερίκοκά της στην Ευρώπη (ως μέλος της Ε.Ε., προφανώς), από τη στιγμή που έχει αποδειχθεί σοβαρός και αξιόπιστος εταίρος στο ΝΑΤΟ. Για τον Αμερικανό ηγέτη και για πολλούς ακόμα πολιτικούς ανά τον κόσμο η ένωση Ευρώπη είναι αυτό ακριβώς: ένας χώρος ελεύθερης διακίνησης φρούτων και διάφορων άλλων προϊόντων.

Για τα εκατομμύρια των πολιτών, που θα προσέλθουν σε λίγες ημέρες στις κάλπες για να ψηφίσουν τους εκπροσώπους τους στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, τί είναι άραγε η Ένωση Ευρώπη; Μήπως ένα αχανές γραφειοκρατικό σύστημα, που αδυνατούν να κατανοήσουν; Μήπως μια υπερεθνική εξουσία, που δρα πέρα και μακριά από αυτούς; Ή μήπως, στην καλύτερη περίπτωση, ένα τεράστιο ταμείο, που προσφέρει χρηματικά πακέτα μέσω των κοινοτικών επιδοτήσεων;

Στον περιορισμένο χώρο ενός editorial δεν μπορούμε να απαντήσουμε εις βάθος στα ερωτήματα αυτά. Μπορούμε, όμως, να προτείνουμε επιγραμματικά κάποιες λύσεις, που κρίνουμε ότι θα έφερναν τις Βρυξέλλες πιο κοντά ακόμα και στο τελευταίο ευρωπαϊκό χωριό. Όπως είναι η άμεση εκλογή των μελών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (και του προέδρου) από το λαό. Ή η διεξαγωγή δημοψηφισμάτων για καίρια πανευρωπαϊκά ζητήματα (στα πρότυπα των εκλογών στις αμερικανικές πολιτείες) ταυτόχρονα με τις ευρωεκλογές. Επίσης, η συγγραφή ενός κοινού σχολικού βιβλίου ευρωπαϊκής ιστορίας, που θα πιάει το νήμα από το 1957 και θα το αφήνει στην ένταξη των ανατολικών Βαλκανίων το 2007. Σε πολιτικό επίπεδο, η σαφής οριοθέτηση του δικαιώματος βέτο και η λήψη όλων των αληθών και του χαρακτήρα της. Ακόμα και η κατόργηση των μελλοντικών συνόρων της Ε.Ε., αποφάσεων με την πλειοψηφία των 2/3 των κρατών-μελών, που θα πρέπει να εκπροσωπούν παράλληλα τα 2/3 του πληθυσμού της Ένωσης. Θα μπορούσαμε να γεμίσουμε σελίδες με ανάλογες σκέψεις και με τις προεκτάσεις τους. Ίσως, όμως, δεν λείπει αυτό από τους σημερινούς πολίτες της Ε.Ε. και δη τους νέους. Εκείνο που λείπει είναι ένα λιτά διατυπωμένο, ξεκάθαρο και τολημρό όραμα για το μέλλον της Ευρώπης. Για το κοινό μας μέλλον. Ποιος είναι σε θέση να μας το δώσει αυτό;

του Κώστα Παπαχλιντζου

Είσαι νέος/α 16-32 ετών; Θες να καταγράψεις τη δική σου εμπειρία ή την προσωπική σου άποψη πάνω σε οποιοδήποτε από τα θέματα που πραγματεύεται το «NUEVO»; Στείλε απλά ένα email στο nuevo@onned.gr και η θέση σου θα δημοσιοποιηθεί.

Οι απόψεις που κατατίθενται στο παρόν έντυπο είναι καθαρά προσωπικές και δεν εκφράζουν την οργάνωση της ΟΝΝΕΔ συλλογικά.

 Ιδιοκτησία-Έκδοση: Ο.Ν.ΝΕ.Δ.

 Διευθυντής: Κώστας Παπαχλιντζου

 Ομάδα σύνταξης: Χρήστος Δήμας, Δημήτρης Κουνιάς, Νίκος Σωτηρόπουλος

 Διόρθωση κειμένων:

Βασιλάν Μιτσέας, Ζωή Μπέν

 Εκτύπωση: Πάλλης ΑΒΕΕ, Λ. Ηλίουπόλεως 4, Υμηττός, 112 37, Τηλ.: 210 9730340, Fax: 210 9756542,

ΥΠ. ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΥ, Ευάγγελος Στεργίου

 Creative Art Director: Σοφία Στεργίου

 Διαχωρισμοί - Ηλ. Σελιδοποίηση: BREAK IN Α.Ε.Ε.Β.Ε.

 Τιρόζ: 30.000 τεύχη.

 Διανέμεται δωρεάν

Αυτή είναι η στιγμή μας

Αντιλαμβάνομαι ότι τους τελευταίους μήνες κάθε νέος δεν βρίσκεται στην καλύτερη δυνατή ψυχολογική κατάσταση. Είναι απολύτως φυσικό. Καθημερινά οι προσλαμβάνουσες παραστάσεις όλων μας αφορούν την παγκόσμια οικονομική κρίση: απολύσεις, συζήτηση για περιστολή των δικαιωμάτων των εργαζομένων, αύξηση της ανεργίας, έλλειμμα νέων ευκαιριών. Παράλληλα, στην πολιτική ζωή του τόπου, η ατμόσφαιρα είναι νοσηρή. Σκανδαλολογία, αόριστα ευχολόγια, βολές όλων εναντίον όλων. Και σα να μην φτάνουν όλα αυτά, τα ΜΜΕ διογκώνουν, καθορίζουν την ατζέντα, δεν επιτρέπουν σε καμία θετική πρωτοβουλία να βγει στην επικαιρότητα πιο μπροστά από όσα κρίνονται «πικάντικα» ή «εμπορικά» με όρους τηλεθέασης. Σε ένα τέτοιο κλίμα είναι φυσιολογικό ο κάθε νέος να σκέπτεται: «Ρε δεν πάνε... Δεν θέλω να βλέπω κανέναν τους. Εδώ δεν μπορώ να αντιμετωπίσω τα καθημερινά μου προβλήματα και έχω κι αυτούς να με ζαλίζουν».

Ακούω συχνά αναλυτές, πολιτικούς, καλλιτέχνες, ειδήμονες επί παντός επιστητού να λένε: Τι να μας πουν οι κομματικές Νεολαίες; Είναι κλεισμένοι στα κομματικά τους γραφεία. Οι νέοι είναι αλλού: στους χώρους δουλειάς, στις καφετέριες, στα μπαράκια, σε μέρη που οι κομματικές Νεολαίες δεν λειτουργούν κατά προτεραιότητα. Και πάλι απαντώ: Όποιος νομίζει ότι εμείς, οι νέοι που έχουμε επαφή με κομματικές Οργανώσεις Νεολαίας δεν βλέπουμε γύρω μας ή ότι οι κομματικές Οργανώσεις Νεολαίας είναι θεσμός αναχρονιστικός, είναι τουλάχιστον αφελής.

Με τις άλλες Οργανώσεις Νεολαίας έχουμε, φυσικά, διαφορετικές αντιλήψεις. Ωστόσο, σέβομαι την προσπάθειά τους. Και την τιμώ. Γιατί γνωρίζω ότι και αυτές, από τη δική τους οπτική γωνία και ιδεολογία, εργάζονται για το καλό του τόπου. Και, ιδίως, γιατί προσκαλούν τους νέους πολίτες σε συμμετοχή στα κοινά, σε μια προσπάθεια για τον καθορισμό του κοινού μας μέλλοντος. Έχοντας την ευθύνη να μιλήσω για λογαριασμό της ΟΝΝΕΔ, εξηγούμαι:

- ❖ Το σημαντικότερο βήμα που έχει γίνει τα τελευταία χρόνια για την ενεργοποίηση νέων σε επίπεδο τοπικών κοινωνιών είναι τα Τοπικά Συμβούλια Νέων, που με πρόταση και ενέργειες της ΟΝΝΕΔ θεσμοθετήθηκαν. Τα ΤΟΣΥΝ αναπτύσσονται συνεχώς, και πιστεύουμε ότι σταδιακά θα ενδυναμώνεται η παρέμβαση τους στις τοπικές κοινωνίες.
- ❖ Το φοιτητικό κίνημα είναι ενεργό. Μπορεί να μην έχει ολοκληρωθεί Πανσπουδαστικό Συνέδριο εδώ και 14 χρόνια, ωστόσο, κάθε χρονιά χιλιάδες νέοι άνθρωποι εργάζονται για ένα καλύτερο Πανεπιστήμιο και ΤΕΙ και 150.000 φοιτητές και σπουδαστές συμμετέχουν στις φοιτητικές και σπουδαστικές εκλογές.
- ❖ Ξέρουμε καλά ότι οι νέοι που δραστηριοποιούνται στην ΟΝΝΕΔ είναι συνεidenτοποιημένοι. Ευαίσθητοι, ρομαντικοί, θυσιάζουν πολύτιμο χρόνο της ζωής τους για να συνεισφέρουν στην κοινή υπόθεση που πραγματευόμαστε όλοι: τη διεκδίκηση, τον αγώνα για ένα καλύτερο αύριο.

Το ζητούμενο είναι να κατορθώσουμε τις φωνές αυτών των παιδιών, την ψυχολογία και το όραμα του «πυρήνα» της ΟΝΝΕΔ να τον μεταδώσουμε σε όσο το δυνατόν περισσότερους νέους. Γι' αυτό προχωρήσαμε τους προηγούμενους μήνες σε ένα ανεπανάληπτο οδοιπορικό. Σκοπός μας είναι να προσδιορίσουμε σαφώς τις θέσεις της οργάνωσής μας, να αναζητήσουμε τις απαντήσεις στα ζητήματα που απασχολούν τους νέους σήμερα. Το είχαμε αποφασίσει από το Συνέδριό μας, το καλοκαίρι του 2007. Και το αποτέλεσμα ξεπέρασε τις προσδοκίες μας.

Πραγματοποιήθηκαν Θεματικές Διασκέψεις σε Αγρίνιο, Πρέβεζα, Σέρρες, Ηράκλειο, Βόλο, Τρίπολη, δύο στη Θεσσαλονίκη και 15 στην Αττική. Τη διαδικασία αυτή την αγκάλιασε αμέσως και η Ν.Δ., προφανώς γιατί αμέσως αντελήφθησαν την αξία της.

Ο Πρωθυπουργός έκανε την έναρξη στο Αγρίνιο, ενώ παρέστη και με μία συγκλονιστική ομιλία του στη Θεσσαλονίκη. Απέδειξε για μία ακόμη φορά τη σημασία που αποδίδει στις πρωτοβουλίες της ΟΝΝΕΔ. Αλλά και ο Γραμματέας Λ. Ζαγορίτης παρέστη σε όσες περισσότερες μπορούσε, κυρίως στο Λεκανοπέδιο. Ταυτόχρονα, οι καθ' ύλην αρμόδιοι Υπουργοί και πλήθος Βουλευτών συμμετείχαν με μεγάλη προθυμία στο διάλογο. Η μεγάλη αξία αυτού του οδοιπορικού δεν συνίσταται τόσο στην οργανωτική αρτιότητα αυτών των Διασκέψεων, ούτε στο ότι σε μια δύσκολη για το κόμμα μας περίοδο δεν υπήρξε καλύτερη τονωτική ένεση για όλη την παράταξη.

Η ουσία είναι άλλη. Σ' αυτές τις Διασκέψεις, χιλιάδες νέοι άνθρωποι συμμετείχαν: διάβασαν, μελέτησαν, έκαναν έρευνα και εκατοντάδες από αυτούς κατέθεσαν καινοτόμες προτάσεις (τα κείμενα είναι διαθέσιμα στο διαδίκτυο, στη διεύθυνση www.onned.gr/dialogos). Πολλές από τις εισηγήσεις μας άφησαν άφωνους με την αρτιότητα και το ριζοσπαστικό χαρακτήρα τους. Μέσα από αυτές σχηματίστηκε μια παρακαταθήκη πολιτικού λόγου και πολιτικών επιχειρημάτων για το αύριο της ΟΝΝΕΔ. Και αποδεικνύεται πάνω απ' όλα το εξής απλό: όταν οι νέοι λαμβάνουν το λόγο, συμβαίνουν σπουδαία πράγματα. Αυτό που χρειάζεται κανείς είναι να τους ακούει και να δημιουργεί τις δομές εκείνες που θα τους επιτρέψουν να εκφραστούν ελεύθερα και δημιουργικά, χωρίς «γραμμές», χωρίς περιορισμούς. Σε όλη μου την πορεία στην ΟΝΝΕΔ, ποτέ δεν την έχω αισθανθεί σε τόσο δημιουργική περίοδο. Παράλληλα με αυτό το οδοιπορικό εξελισσόταν και η προεκλογική περίοδος τόσο για τις Φοιτητικές Εκλογές όσο και για τις Ευρωεκλογές. Η δυναμική που αναπτυσσόταν όλο αυτό το διάστημα, σκοπός μας ήταν ιδεολογικά, πολιτικά αλλά και οργανωτικά να αξιοποιηθεί και για τις επόμενες αναμετρήσεις – φοιτητικές και ευρωεκλογές.

Και οι φοιτητικές έφτασαν. Είναι αλήθεια ότι η αγωνία μας ήταν απερίγραπτη. Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες, όλοι μάς περίμεναν στη γωνία. Και το αποτέλεσμα; Απίστευτο! Ξέραμε ότι τα παιδιά της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ κατέθεσαν την ίδια τους την ψυχή. Με οδηγό την πίστη και τα ιδανικά τους. Ξέραμε ότι το αποτέλεσμα θα ήταν θετικό. Κατάλαβα ότι κάτι εξαιρετικό συμβαίνει τη μέρα των εκλογών, όταν το απόγευμα διαπιστώσαμε ότι έπεφτε η συμμετοχή. Μου έλεγαν οι δημοσιογράφοι ότι αυτό για εμάς ήταν μήνυμα πτώσης. Και τους απαντούσα: Εμείς ξέρουμε ποι-οι είμαστε. Αναζητήστε τα αίτια της πτώσης αλλού. Κυρίως σ' αυτούς που φιλοδοξούν να μεταφέρουν τις «νοσηρές» τους αντιλήψεις μέσα στα πανεπιστήμια και στους φοιτητές.

Και πράγματι έτσι έγινε. Η παράταξή μας μέσα σ' αυτές τις συνθήκες όχι μόνο διατήρησε την πρωτοπορία της αλλά αύξησε και το ποσοστό της! Και συνεχίζουμε στις Ευρωεκλογές. Στις οποίες η ΟΝΝΕΔ καλείται να τεθεί στην πρώτη γραμμή του προεκλογικού αγώνα, να μεταδώσει τη ζωντάνια, τον ενθουσιασμό, την αισιοδοξία της. Να δώσει το πολιτικό στίγμα με το λόγο και τις προτάσεις της. Όλοι μας ξέρουμε καλά ότι η μεγαλύτερη πολιτική νεολαία του τόπου μπορεί να κάνει τις Ευρωεκλογές δική της υπόθεση. Η ευθύνη μας είναι μεγάλη. Όμως ξέρουμε τις δυνάμεις μας, ξέρουμε ότι μπορούμε. Το σύνθημα που κυριαρχεί σε όλη αυτή την πορεία είναι: «Αυτή είναι η στιγμή μας». Δεν είναι απλώς μια φράση. Είναι βίωμα...

Ένα βίωμα που αποτελεί οδηγό για τη συμμετοχή μας σε κάθε διαδικασία που αφορά στο κοινό μας μέλλον. Ένα βίωμα που αποτελεί και την αφετηρία στην πορεία μας προς τις ευρωεκλογές.

του Γιώργου Παπανικολάου

NUEVO

Φοιτητικές Εκλογές 2009

Αποτελέσματα σε ΑΕΙ

	2009	2008
Ψήφισαν	88233	94754
Έγκυρα	85052	92225
Λευκά	1112	945

Παράταξη	2009		2008		Διαφορά	
	Ψήφοι	(%)	Ψήφοι	(%)	Ψήφοι	(%)
ΔΑΠ-ΝΔΦΚ	34127	40.12%	36702	39.8%	-2575	0.32%
ΠΑΣΠ	22828	26.84%	23015	24.96%	-187	1.88%
ΕΡΑΚ	7136	8.39%	7123	7.72%	13	0.67%
ΠΚΣ	12551	14.76%	15006	16.27%	-2455	-1.51%
ΑΓ.ΚΙΝ.	292	0.34%	324	0.35%	-32	-0.01%
ΑΡ.ΕΝ.	4050	4.76%	5060	5.49%	-1010	-0.73%
ΦΟΣ	37	0.04%	51	0.06%	-14	-0.02%
ΔΙΑΦ.	2919	3.43%	3999	4.34%	-1080	-0.91%

Αποτελέσματα σε ΤΕΙ

	2009	2008
Ψήφισαν	22391	28498
Έγκυρα	21796	27894
Λευκά	155	206

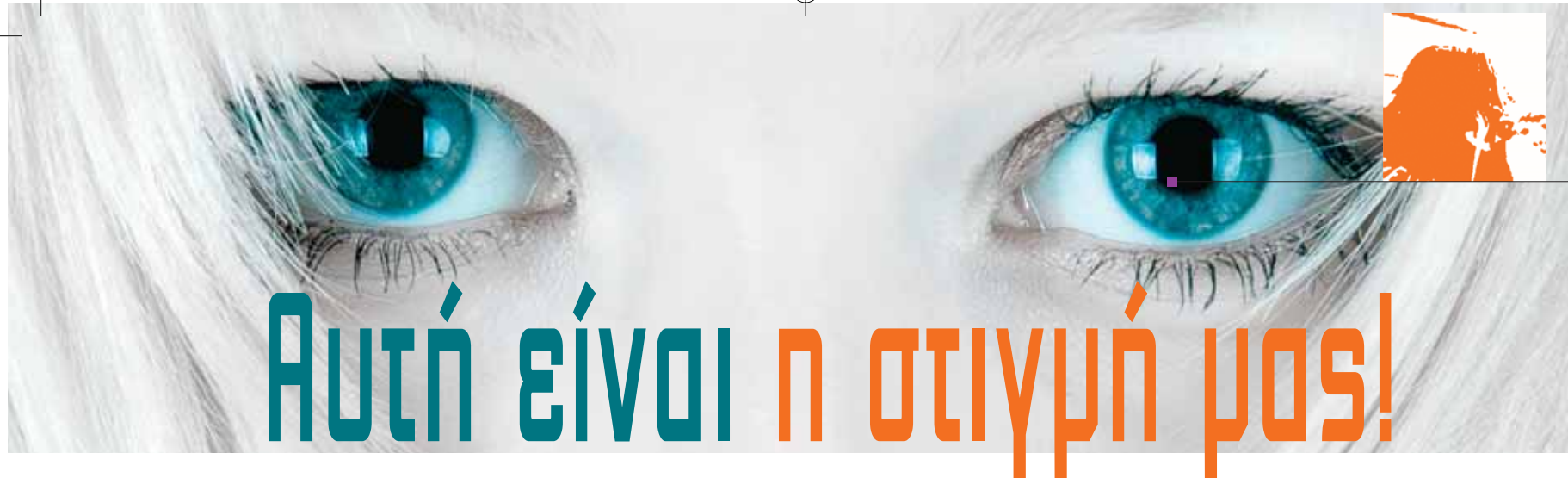
Παράταξη	2009		2008		Διαφορά	
	Ψήφοι	(%)	Ψήφοι	(%)	Ψήφοι	(%)
ΔΑΠ - ΝΔΦΚ	10191	46,76%	12755	45,73%	-2.564	1,03%
ΠΑΣΠ	7013	32,18%	8611	30,87%	-1.598	1,31%
ΠΚΣ	2917	13,38%	4063	14,57%	-1.146	-1,18%
ΕΡΑΚ	297	1,36%	390	1,40%	-93	-0,04%
ΑΓ.ΚΙΝΗΣΕΙΣ	0	0,00%	20	0,07%	-20	-0,07%
ΑΡ.ΣΧΗΜΑΤΑ	479	2,20%	32	0,11%	447	2,08%
ΓΕΝΟΒΑ	0	0,00%	16	0,06%	-16	-0,06%
ΦΟΣ	6	0,03%	33	0,12%	-27	-0,09%
ΆΛΛΟ	317	1,45%	848	3,04%	-531	-1,59%
ΆΛΛΟ	146	0,67%	271	0,97%	-125	-0,30%
ΆΛΛΟ	277	1,27%	649	2,33%	-372	-1,06%

Στις 13 Μαΐου του 2009 αναδείχθηκαν οι πραγματικές πεποιθήσεις της φοιτητικής κοινότητας. Αυτές που λένε ναί στο ανοιχτό Πανεπιστήμιο και όχι στις καταλήψεις. Αυτές που λένε ναί σε ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό πανεπιστήμιο και όχι στην στασιμότητα και στην οπισθοδρόμηση. Αυτές που θέτουν σε πρώτη προτεραιότητα την ουσιαστική αναβάθμιση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και αντιστέκονται στα κατεστημένα και στα συντηχητικά συμφέροντα. Το νικηφόρο αποτέλεσμα των φοιτητικών εκλογών επιβεβαίωσε την υπεύθυνη στάση μας κατά τη διάρκεια της φετινής ακαδημαϊκής χρονιάς και υπενθύμισε για άλλη μια φορά ότι είμαστε η μόνη δύναμη στα πανεπιστήμια την οποία εμπιστεύεται ο φοιτητής. Ενδεικτικά: Η ΔΑΠ αναδείχθηκε πρώτη δύναμη με ποσοστό 40,12% και ποσοστιαία αύξηση 0,32%, η διαφορά από τη δεύτερη ΠΑΣΠ είναι 13,28%, σε 35 Σχολές πανελλαδικά καταγράψαμε αυτοδύναμο ποσοστό και σε 73 καταγράψαμε ποσοστά άνω του 40%! Δικαιωθήκαμε, αφού εδώ και μια δεκαετία είχαμε καταθέσει τον τρόπο επίλυσης του νοσηρού ζητήματος των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών με την αναθεώρηση του άρθρου 16. Ταυτόχρονα συνεχίζουμε να απαιτούμε την αναγνώριση των επαγγελματικών δικαιωμάτων όλων των τμημάτων του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου, έχοντας ήδη καταφέρει με τις ενέργειες μας να κατοχυρωθούν δικαιώματα για αρκετά από αυτά. Επαναφέραμε την ομαλότητα και συνεισφέραμε στην αρμονική λειτουργία των ιδρυμάτων της χώρας κρατώντας τις σχολές ανοικτές, όταν κάποιοι προσπάθησαν να κάνουν τη βία πολιτική. Καταβάλαμε τα μέγιστα να εφαρμοστεί η λίστα συγγραμμάτων, όντας

αντιμέτωποι με καθηγητικά κατεστημένα και δημοσιοϋπαλληλικές συμπεριφορές γραμματειών για να καταφέρουμε το αυτονόητο, δηλαδή ο φοιτητής να έχει τη δυνατότητα επιλογής του σύγχρονου συγγράμματός του. Επιπλέον, ύστερα από έντονες πιέσεις στις διοικήσεις των σχολών είδαμε να πραγματοποιούνται οι πρώτες πέντε εξωτερικές αξιολογήσεις. Όλα αυτά που πετύχαμε είναι μόνο η αρχή. Δεν μας αρκούν. Ζητήματα όπως το προβληματικό πλαίσιο του πανεπιστημιακού ασύλου, οι καταλήψεις, η φοιτητική εκπροσώπηση, η έρευνα, η αναγκαιότητα ίδρυσης μη κρατικών πανεπιστημίων, η οριστική επίλυση του προβλήματος που έχει δημιουργηθεί με τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών, αλλά και η πλήρης εφαρμογή του θεσμού της αξιολόγησης είναι για εμάς στο επίκεντρο. Η μαζική συμμετοχή των φοιτητών στις 13 Μαΐου δε σηματοδότησε απλά τη νίκη της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ. Σηματοδότησε τη νίκη του Σύγχρονου και Φιλελεύθερου Ελληνικού Πανεπιστημίου. Επιβεβαίωσε το μόνιμο και κύριο στόχο μας που ήταν, είναι και θα είναι η ουσιαστική βελτίωση του πανεπιστημίου προς όφελος όλων των φοιτητών. Επιβεβαίωσε την πολιτική μας που θέτει στο επίκεντρο τον ίδιο το φοιτητή. Γιατί το όραμα μας έχει όνομα. Το όνομα αυτό είναι όλοι αυτοί οι φοιτητές που είμαστε δίπλα τους καθ' όλη τη διάρκεια της ακαδημαϊκής χρονιάς επιλύοντας τα καθημερινά τους προβλήματα. Το όνομα αυτό είναι οι προτάσεις μας που τις καταθέτουμε καταγεγραμμένες κάθε χρόνο και εν αντιθέσει στις αερολογίες και τον μηδενισμό των αντίπαλών μας. Αξίζει ένα μεγάλο μπράβο σε όλες τις ΔΑΠίτιες και τους ΔΑΠίτες σε όλες οργανώσεις ανά την Ελλάδα που μας έκαναν περήφανους με τα αποτελέσματά τους.

Περισσότερες για τις Φοιτητικές Εκλογές στις σελ. 13-21

του Μανώλη Κασελάκη

Μετά το τελευταίο μας Συνέδριο στα Καμένα Βούρλα, φωνάξαμε όλοι μαζί πως Χαμογελάμε στο Αύριο. Ένα Αύριο στο οποίο θα ζήσουμε εμείς και τα παιδιά μας. Αποφασίσαμε πως δεν θα το περιμένουμε απλά να έρθει, αλλά ότι θα ξεκινήσουμε να το διαμορφώνουμε. Δεν προσπαθούμε να μονοπωλήσουμε το Αύριο. Απλά να καταθέσουμε την δικιά μας πρόταση για αυτό. Η διατύπωση από την ONNEΔ μιας ολοκληρωμένης πρότασης δεν έχει ως σκοπό να καρπωθεί ή να μονοπωλήσει ως οργάνωση το ενδιαφέρον της κοινωνίας για τα θέματα αυτά, αλλά να συνεισφέρουμε κι εμείς στη συνοδική συζήτηση και προσπάθεια. Μιας Συνδιάσκεψης που θα έχει ως σκοπό να πει ότι υπάρχουν και νέοι σήμερα που σκέφτονται ανοιχτά και πάνε απέναντι και κόντρα στο ρεύμα. Νέοι που είναι ασυμβίβαστοι και δεν χρειάζεται να αναλίσκονται σε κάθε είδους επαναστατικής γυμναστικής. Νέοι που έχουν φαντασία, ρομαντισμό και δημιουργικότητα. Νέοι που έχουν προτάσεις. Προτάσεις που δεν ταυτίζονται με την πολιτική του «μεταμοντέρνου νεοφιλελευθερισμού»: δηλαδή με τις προτάσεις ενός «καπιταλισμού» χωρίς όρια και κανόνες, καθώς και μ' εκεί-

νες του διδύμου αδελφού του, του «εκσυγχρονισμού», ο οποίος αποτελεί τη πιο σκληρή μορφή παγκοσμιοποίησης. Προτάσεις που έχουν ως στόχο στην αποδόμηση του ψεύτικου και του κήλικου προσώπου του «επικοινωνισμού», ενώ ιεραρχεί στους πρώτους στόχους της την οικοδόμηση ενός νέου –με τα σύγχρονα δεδομένα– κοινωνικού κράτους.

Έφτασε πλέον η στιγμή, όλο αυτό να το ανοίξουμε ακόμη πιο πολύ. Να απευθυνθούμε στην κοινωνία. Να ακουστεί ακόμη πιο δυνατά η φωνή της Φιλελεύθερης Νεολαίας. Η φωνή της ONNEΔ. Επώνυμα και Υπεύθυνα. Όχι πίσω από κουκούλες και κράνη. Με Αρχές και Αξίες, οι οποίες είναι ο οδηγός μας σε αυτή την προσπάθεια.

Όχι με πέτρες και μολότοφ, αλλά με τον ΠΥΡΣΟ των προτάσεων και των θέσεων που έχουμε για την κοινωνία.

Ναι, αυτή είναι η στιγμή μας! Η στιγμή που βγαίνουμε και πάλι μπροστά. Η στιγμή που το όραμά μας και τα θέλω μας για ένα καλύτερο, πιο χαμογελαστό αύριο γίνεται πράξη!

του Νίκου Ζωγράφου

Τι είναι οι **ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ** συνδιασκέψεις;

NUEVO

Η Συνδιάσκεψη ως σύλληψη αλλά κυρίως ως υλοποίηση είναι μια διαδικασία απόλυτα πρωτοποριακή για την εποχή της. Είναι μια σκέψη που δεν υπάρχει στα πλάνα καμίας άλλης νεολαίας στην Ελλάδα. Πολύ περισσότερο, είναι μια διαδικασία που δεν εφαρμόζεται ούτε από τα κοινοβουλευτικά κόμματα. Σε αυτό το ποσοστό υλοποίησης, μπορούμε να πούμε ότι δεν την συναντάμε ούτε στην υπόλοιπη Ευρώπη. Και όμως. Η ONNEΔ την πραγματοποιεί. Διαμορφώνει –ή καλύτερα, συνδιαμορφώνει– τις θέσεις της. Γιατί έχει το θάρρος να το κάνει. Επαναπροσδιορίζει τις ιδέες της. Γιατί έχει τη βούληση να το πει δημόσια. Συζητά με τον κόσμο,

τους φορείς, τα στελέχη –ακόμα και από άλλους πολιτικούς χώρους. Αναζητά πραγματικές απαντήσεις. Σε όλους και για όλα. Το σημαντικότερο όμως, είναι ότι δεν περιμένει τον κόσμο να έρθει μόνος του. Δεν μένει στην κλειστή σφαίρα της Αθήνας. Ανοίγεται. Απαιτεί τη συμμετοχή από όλα τα στελέχη, από όλες τις οργανώσεις, από όλη την Ελλάδα. Γιατί αυτή είναι η δύναμή της. Γιατί αυτό που θα μείνει στο τέλος θα είναι καρπός συνοδικών προσπαθειών. Γιατί όλοι θα δουν τα δικά τους πιστεύω, να γίνονται πολιτικές θέσεις. Γιατί όλοι θα έχουν αγωνιστεί για κάτι που θα ονομαστεί θεμελιώδης αρχή. Γιατί όλοι θα νιώσουν ότι αυτή –τελικά– ήταν η στιγμή τους.

golden
ideas

συνδιάσκεψη

ΕΝΕΡΓΕΙΑ-ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΕΣ ΠΗΓΕΣ-ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ

Η αλήθεια είναι ότι αυτή τη στιγμή την περίμεναν πολλοί. Και ήρθε με τον πιο ηχηρό τρόπο σε μια περίοδο που τη χρειαζόταν ολόκληρη η παράταξη. Το γεγονός και μόνο ότι την έναρξη των διαδικασιών κήρυξε ο ίδιος ο πρωθυπουργός –εν μέσω μιας ατμόσφαιρας που είχαμε αρκετό καιρό να δούμε– έδωσε χαρακτήρα πανελλαδικής συσπείρωσης. Η ίδια η ομιλία του άρχισε με μια φράση ασυνήθιστης αμεσότητας. «ΟΝΝΕΔΙΤΕΣ, πήραμε τα μηνύματά σας».

Η στιγμή για τα στελέχη και τους απλούς φίλους της Οργάνωσης από όλη την Ελλάδα και τον κόσμο είχε έρθει. Τόσο ο πρόεδρος της ΟΝΝΕΔ, Γιώργος Παπανικολάου όσο και ο πρόεδρος της Συνδιάσκεψης, Νίκος Ζωγανός, κάλεσαν τον κόσμο να συμμετέχει με τις προτάσεις και τις ιδέες του πάνω σε ένα ευρύ θεματικό φάσμα. Και ο κόσμος ανταποκρίθηκε. Είτε με εισηγήσεις στις περιφερειακές Διασκέψεις είτε ποστάροντας μέσα στο blog της Συνδιάσκεψης όπου ο «dialogos» καλά κρατεί.

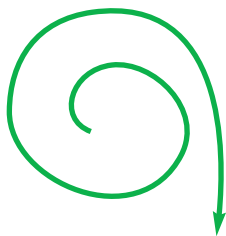
Ένας διάλογος που ξεκίνησε από το Αργίνιο με θέμα το Περιβάλλον και ειδικότερα τα ενεργειακά θέματα και τους φυσικούς πόρους. Ένας διάλογος που άνοιξε με τον πρόεδρο Γιώργο Παπανικολάου να ζητά – από τον πρωθυπουργό – την άμεση σύσταση Υπουργείου Περιβάλλοντος «τόσο για την αναβάθμιση των σχετικών διοικητικών δομών όσο και για να γίνει συνείδηση στην κοινωνία η προτεραιότητα και η έμφαση που πρέπει να δίδεται στα ζητήματα που αφορούν στο περιβάλλον».

Στη βασική εισήγηση της Γραμματείας Περιβάλλοντος της ΟΝΝΕΔ, ακούστηκαν μεταξύ άλλων από την Υπεύθυνη Νινέττα Σπηλιωτοπούλου προτάσεις για την ανάπτυξη της Βιομηχανίας στην Ελλάδα με προγράμματα χρηματοδότησης των τεχνολογιών προστασίας περιβάλλοντος και τη δημιουργία οργανωμένων βιομηχανικών περιοχών με αυτόνομα συστήματα απορρύπανσης και χρήση Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας. Κατατέθηκε επίσης πρόταση για τη δημιουργία νέου ενεργειακού χάρτη με κατανομή παραγωγής ΜΩ ανά πηγή ενέργειας και ανά έτος αλλά και την σταδιακή ένταξη του ντίζελ στα αυτοκίνητα ως πιο καθαρό καύσιμο από βενζίνη.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ-ΑΕΙΦΟΡΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗ - ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ - ΑΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

συνδιάσκεψη

ΠΡΕΒΕΖΑ - 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 2009

Ο διάλογος για το περιβάλλον συνεχίστηκε στην Πρέβεζα. Τόσο ο Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής της Νέας Δημοκρατίας, Λευτέρης Ζαγορίτης, όσο και ο Γενικός Διευθυντής του κόμματος Μενέλαος Δασκαλάκης και ο νέος Γραμματέας Περιβάλλοντος Κώστας Κωτούλλας, ο οποίος προέρχεται από την ΟΝΝΕΔ, τόνισαν τις μεταρρυθμιστικές προσπάθειες και την επιτυχημένη περιβαλλοντική χωροταξική πολιτική που ακολουθήθηκε και κορυφώθηκε με το Κτηματολόγιο. Ο κ. Δασκαλάκης μάλιστα ανέλυσε τις ιδεολογικές καταβολές της παράταξης που σχετίζονται με την ατομική περιβαλλοντική συνείδηση. Στο πλαίσιο της συζήτησης για την αστική ανάπτυξη προτάθηκε η μεταφορά δημόσιων υπηρεσιών από το κέντρο στην περιφέρεια και χρήση των κτιρίων για πολιτιστικούς ή επιμορφωτικούς σκοπούς και η διεύρυνση του ωραρίου των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς τουλάχιστον για τους βασικούς άξονες επί 24ωρου βάσης. Επί του κυκλοφοριακού ειδικότερα κατατέθηκε πρόταση για την απαγόρευση τροφοδότησης καταστημάτων κατά τις ώρες αιχμής και για την απαγόρευση βαρέων οχημάτων στην αριστερή λωρίδα κυκλοφορίας. Τα δύο ζητήματα όμως που άγγιξαν περισσότερο τους συμμετέχοντες ήταν η Ανακύκλωση και η Αειφόρος Ανάπτυξη. Ειδικότερα για την Ανακύκλωση προτάθηκε η έκδοση νέων Προεδρικών Διαταγμάτων για τη δημιουργία ολοκληρωμένων συστημάτων διαχείρισης π्लाστικών που δεν αποτελούν συσκευασία, έντυπου υλικού και η ενημέρωση και ευαισθητοποίηση των πολιτών πάνω σε θέματα αποφυγής δημιουργίας απορριμμάτων και η προώθηση και υποστήριξη προγραμμάτων ανακύκλωσης από κρατικούς και ιδιωτικούς φορείς.

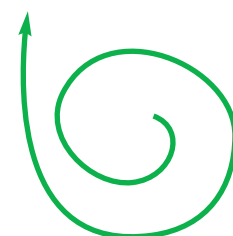
Σε ό,τι αφορά στην αειφόρο ανάπτυξη, λέχθηκε μεταξύ άλλων ότι «οι πόροι του πλανήτη, ιδιαίτερα οι ανανεώσιμοι πόροι όπως το έδαφος, τα ύδατα, ο αέρας και η ξυλεία, δέχονται σοβαρές πιέσεις από την ανθρώπινη παρέμβαση. Συνεπώς, χρειάζεται μια στρατηγική με στόχο μέτρα για να διασφαλιστεί μια βιώσιμη χρήση των πόρων. Παράλληλα, η πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων πρέπει να αποτελεί καίριο στοιχείο μιας ολοκληρωμένης προσέγγισης πολιτικής, ενώ απαιτούνται περαιτέρω μέτρα για ενθάρρυνση της ανακύκλωσης και απόκτησης των αποβλήτων.»

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ - ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

NUEVO

Με κεκτημένη ταχύτητα από την επιτυχία του προηγούμενου Σαββατοκύριακου και με παρουσία στελεχών των τοπικών οργανώσεων από την ευρύτερη περιοχή, η λίστα των εισηγητών γέμισε δείχνοντας την μεγάλη αποδοχή και την πρωτοφανή διάθεση συμμετοχής στην κορυφαία αυτή διαδικασία. Σε μια θεματική που δεν αγγίζει κατά κανόνα τη νεολαία των αστικών κέντρων, ο κόσμος έδειξε ακριβώς το αντίθετο. Η συζήτηση ήταν έντονη σε κάθε σκέλος της, οι εισηγήσεις περιείχαν προτάσεις βγαλμένες κυριολεκτικά από το μέλλον της περιφέρειας ενώ οι παρουσίες των επισήμων ενίσχυσε ακόμη περισσότερο το κλίμα.

Πρέπει να πούμε ότι κατατέθηκε πληθώρα προτάσεων από στελέχη νέας ηλικίας προκαλώντας έκπληξη για το επίπεδο τεχνικής κατάρτισης των προτάσεων σχετικά με την αγροτική ανάπτυξη. Αναπτύχθηκε εκτενώς το ζήτημα για τους Αγροτικούς Συνεταιρισμούς και τα επιχειρηματικά κριτήρια με τα οποία πρέπει να λειτουργούν. Για την επίλυση των επενδυτικών τους προβλημάτων αναφέρθηκαν προϋποθέσεις όπως οι μεταβιβάσιμες και οι εμπορεύσιμες συνεταιριστικές μερίδες, ο προκαθορισμένος αριθμός μελών και η δέσμευσή τους με συμβόλαια για συγκεκριμένες ποσότητες παραγωγής και μεταπώλησης και το υψηλό ελάχιστο αρχικό καταβαλλόμενο κεφάλαιο. Προτάθηκε επίσης η σύσταση συνεταιρισμών νέας γενιάς με συγκεκριμένα ρεαλιστικά κριτήρια.

Οι νέες καλλιέργειες αλλά και τα κίνητρα για τους νέους αγρότες κυριάρχησαν για ένα διάστημα στη συζήτηση η οποία κατευθύνθηκε κυρίως προς την πιο άμεση σύνδεση της αγροτικής παραγωγής με τις ρεαλιστικές ανάγκες του σύγχρονου καταναλωτή. Κατατέθηκαν επίσης από τη Γραμματεία Περιβάλλοντος της ΟΝΝΕΔ, προτάσεις για την εφαρμογή προγραμμάτων χρήσης βιοκαυσίμων.

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ - ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Οι διαδικασίες της Συνδιάσκεψης συνεχίστηκαν στην πόλη του Βόλου. Στη συνδιάσκεψη υποστηρίχτηκε από μια μεγάλη μερίδα εισηγητών ότι βασική αρχή και κύριο ζητούμενο της γενιάς μας, της φιλελεύθερης γενιάς, είναι το **πώς ο πολιτισμός μπορεί και πρέπει να αποτελέσει κοινωνικό αγαθό για όλους τους Έλληνες ανεξαρτήτως καταγωγής και εισοδήματος. Επίσης,**

επισημάνθηκε ότι είναι ανάγκη να ληφθούν όλα εκείνα τα αναγκαία μέτρα, προκειμένου τα ΑμεΑ να μετέχουν στις διάφορες πολιτιστικές και αθλητικές δραστηριότητες. Ακούστηκε ότι ο χώρος του Πολιτισμού και του Αθλητισμού πρέπει να αποτελεί χώρο προβληματισμού και ζύμωσης για τους πολίτες και κυρίως τους νέους, αλλά και μοχλό κοινωνικών αλλαγών. Επίσης, τονίστηκε ότι τα σχολεία αποτελούν τους χώρους, όπου προωθείται μία ολοκληρωμένη πολιτισμική εκπαιδευτική πολιτική, η οποία οφείλει να δώσει τη δυνατότητα σε όλους τους νέους και τις νέες, στην κατάλληλη ηλικία, να έρθουν σε επαφή με διάφορες εκφάνσεις του Πολιτισμού. Το ίδιο βέβαια θα πρέπει να ισχύει και στις Ανώτατες Σχολές. Στο σημείο αυτό,

ΒΟΛΟΣ - 4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2009

συνδιάσκεψη

υπογραμμίστηκε πως το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα μπορεί να κάνει πολλά ακόμη βήματα μπροστά. Μπορεί να γίνει ακόμη πιο ουσιαστικό και να συνεισφέρει πολύ περισσότερο στην ομαλή ανάπτυξη της προσωπικότητας των νέων. Κατατέθηκαν τέλος και προτάσεις για τη διαφοροποίηση της μουσειακής πολιτικής και για την ενίσχυση των δεσμών μας με τον απόδημο Ελληνισμό, μέσω στοχευμένων πολιτικών.

ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ - ΝΕΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ

Η δεύτερη φάση περιφερειακών διασκέψεων ολοκληρώθηκε στη Θεσσαλονίκη με ένα θέμα άμεσα συνδεδεμένο με τη σύγχρονη νεολαία. Στην πλειοψηφία τους άλλωστε οι παρευρισκόμενοι ήταν οι ίδιοι νέοι εργαζόμενοι, γνώστες των αναγκών που προκύπτουν από την εργασιακή τους καθημερινότητα ήταν αναμενόμενο να υπάρξει πληθώρα εισηγήσεων. Ο Πρόεδρος της ONNEA Γιώργος Παπανικολάου τόνισε ότι τόσο τα θέματα που έχουν να κάνουν με την περιφερειακή και αγροτική ανάπτυξη, όσο και κυρίως αυτά που αφορούν τους νέους εργαζομένους και τις εργασιακές τους θέσεις είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με την αξιοκρατία και την αξιολόγηση, **«Θέλουμε αξιολόγηση παντού και πολύ περισσότερο στον δημόσιο τομέα»**. Το άνοιγμα των κλειστών επαγγελματιών σήμερα αποτελεί μια αναγκαιότητα, προκειμένου να καταπολεμηθούν οι συντηχιακές λογικές και πρακτικές που μαστίζουν την ελληνική κοινωνία.

golden
ideas

ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΕΨΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - 22 ΜΑΡΤΙΟΥ 2009 & 10 ΜΑΪΟΥ 2009

Επίσης σε καμία περίπτωση δεν θα μπορεί να γίνει αποδεκτό το καθεστώς της ανασφάλιστης εργασίας. Τέτοιες πρακτικές και αντιλήψεις είναι επικίνδυνες για τον τόπο και δεν έχουν θέση στην Ελλάδα που εμείς διεκδικούμε. Η ΟΝΝΕΔ απαιτεί τα χρόνια εργασίας στα προγράμματα stage να προσμετρώνται τόσο στα συντάξιμα χρόνια όσο και στον τελικό υπολογισμό της σύνταξης». Τέλος, επεσήμανε την σταθερή θέση της οργάνωσης για σύνδεση της

εκπαίδευσης με την αγορά

εργασίας, αίτημα που η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ υποστηρίζει εδώ και χρόνια.

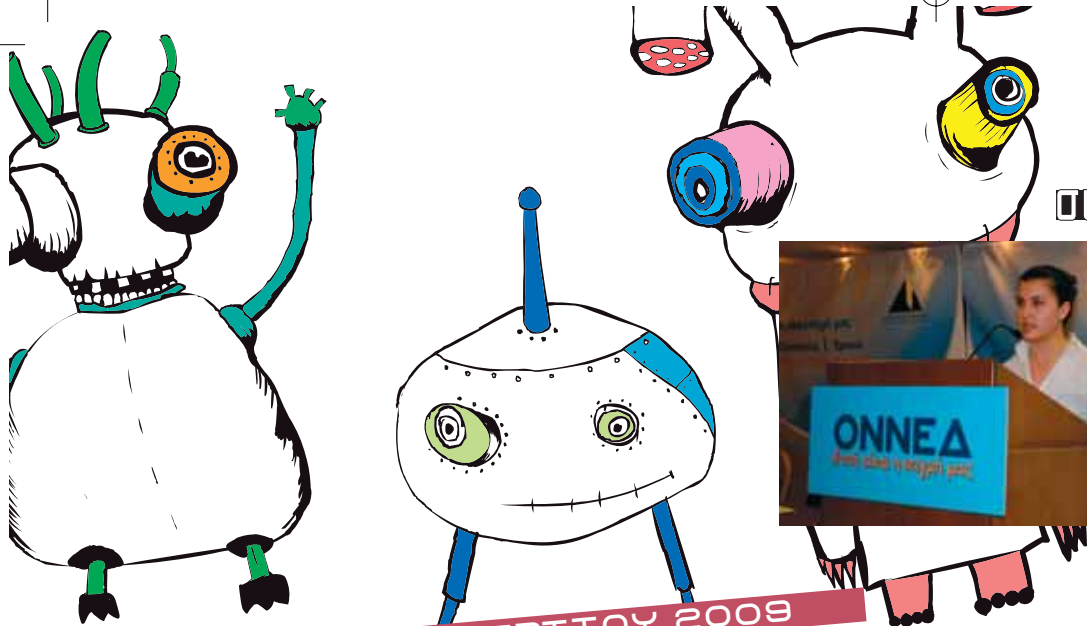
Στην Κεντρική εισήγηση του υπεύθυνου για θέματα εργασίας της ΟΝΝΕΔ Αιμίλιου Λάληδα προτάθηκε η επικαιροποίηση των προγραμμάτων σπουδών των σχολών και τμημάτων και η προσαρμογή των προγραμμάτων μεταπτυχιακών σπουδών στις επιμέρους εξειδικεύσεις κάθε επαγγέλματος και έτσι όπως αυτές εφαρμόζονται στην πραγματική εργασία. Τόνισε επίσης πως «είναι αδιανόητο το 2010, να υπάρχουν σχολές ή τμήματα στη χώρα μας, η αποφοίτηση από τα οποία δεν παρέχει κανένα επαγγελματικό δικαίωμα όπως επίσης είναι αδιανόητο να παράγουμε εν γνώσει μας ανέργους.»

Κατατέθηκαν επίσης προτάσεις για τον έλεγχο της σχέσης ασφαλισμένων – συνταξιούχων, την άμεση εφαρμογή σύγχρονων συστημάτων ελέγχου των εξόδων των ασφαλιστικών Ταμείων, τη Βελτιστοποίηση των αποδόσεων των αποθεματικών, την ελεύθερη επιλογή εκ μέρους του πολίτη του ασφαλιστικού προγράμματος, τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών των νέων εργαζομένων και την ενεργοποίηση και αναβάθμιση της λειτουργίας του Κλάδου Προνοιακών Παροχών (ΚΠΠ).

ΝΕΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ - ΕΡΕΥΝΑ

συνδιάσκεψη

ΗΡΑΚΛΕΙΟ - 28 ΜΑΡΤΙΟΥ 2009

Η Συνδιάσκεψη κατέβηκε στο Ηράκλειο της Κρήτης για να συνεχίσει τις διαδικασίες του πανελλαδικού διαλόγου, και η υποδοχή αλλιά και η συμμετοχή του κόσμου δεν θα μπορούσε να είναι μεγαλύτερη. Σε μια κατάμεστη αίθουσα από νέα στελέχη των τοπικών οργανώσεων και Σχολών, ήταν πραγματικά δύσκολο να ακουστούν οι προτάσεις από το βήμα της Διάσκεψης. Όμως ακούστηκαν. Και ακούστηκαν πολλή και από πολλούς. Ο Γιώργος Παπανικολάου δήλωσε ότι «δεν επιλέξαμε στην τύχη την Κρήτη, εδώ εδρεύει το Ινστιτούτο Τεχνολογίας και Έρευνας, ένα από τα μεγαλύτερα και από τα πιο άρτια οργανωμένα, εξοπλισμένα και στελεχωμένα ερευνητικά κέντρα της χώρας». Η πραγματική στήριξη της έρευνας αποτελεί διαχρονικό αίτημα των νέων της ONNEA διότι **«το στοίχημα της έρευνας ισοδυναμεί με το στοίχημα της προόδου».**

Παράλληλα, και με την αφορμή του καθορισμού της ημερομηνίας των φοιτητικών εκλογών ο Πρόεδρος της ONNEA δήλωσε ότι η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ θα είναι και φέτος η μεγάλη νικήτρια και ότι η νεολαία της ONNEA θα είναι στην πρώτη γραμμή στη μάχη των Ευρωεκλογών γεμάτοι δύναμη, ζωντάνια και διάθεση για προσφορά, σημειώνοντας χαρακτηριστικά: «Είμαστε πιο ξεκούραστοι από ποτέ. Όσοι ψάχνουν για κουρασμένα παλικάρια, ας τα αναζητήσουν αλλού, σε άλλους χώρους. Δεν είναι για εμάς αυτά, το μόνο που μας κουράζει είναι τα πολλή λόγια χωρίς έργα, οι υποσχέσεις και τα «θα» χωρίς αντί-

κρισμα. Όποιος ψάχνει για κουρασμένους, ας τους αναζητήσει σε εκείνους που για περισσότερο από 20 χρόνια έβαλαν στο περιθώριο την έρευνα και την καινοτομία, σε εκείνους που για 20 και πλέον χρόνια δαπάνησαν το μεγαλύτερο εθνικό μας κεφάλαιο, το έμπυχο δυναμικό της Ελλάδας». Αξίζει πάντως να

αναφερθούμε στις προτάσεις της Γραμματείας Νέων Τεχνολογιών της ONNEA που κατατέθηκαν δια στόματος του Υπευθύνου Βαρδή Βαβουλάκη και οι οποίες είναι μεταξύ άλλων: η δημιουργία Ψηφιακού Φακέλου Πολίτη και Ψηφιακής Ταυτότητας άμεσα συνδεδεμένης με το Φάκελο, η χρήση Ατομικής Ψηφιακής Κάρτας, η δημιουργία Εθνικού Προγράμματος για τον Ψηφιακό Αναλφαβητισμό που θα προβλέπει δωρεάν σεμινάρια εκμάθησης χρήσης υπολογιστών και διαδικτύου, ο ανασχεδιασμός των ιστοσελίδων στο σύνολο του ευρύτερου δημόσιου τομέα, ώστε να είναι πλήρως προσβάσιμες σε ΑΜΕΑ, η πλήρης αξιοποίηση της ψηφιακής υπογραφής, η δημιουργία Hot Spots ασύρματου δικτύου σε όλα τα κτίρια του Δημοσίου, η ανάπτυξη δικτύων ασύρματης πρόσβασης σε όλους τους Δήμους της χώρας και η ανάπτυξη συστήματος για ψηφιακή ψήφο (e-voting).

NUEVO

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ - ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ - ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΤΡΙΠΟΛΗ - 11 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2009

Η έναρξη της Διάσκεψης στην Τρίπολη, η οποία έκλεισε τον πρώτο κύκλο των διαδικασιών της Εθνικής Συνδιάσκεψης, χαρακτηρίστηκε από μια συγκινητική στιγμή. Η ONNEA τίμησε τον Δήμαρχο Λεωνιδίου Δημήτρη Τσιγκούνη και τέως Πρόεδρο της ONNEA με την αναμνηστική πινακίδα την οποία του παρέδωσε ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων Ανδρέας Λυκουρέντζος. Το παρόν έδωσε και ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών Γιάννης Παπαθανασίου.

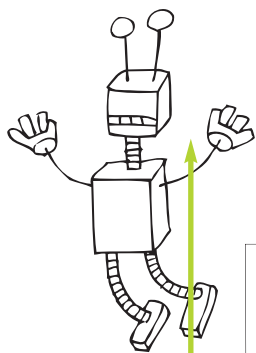
Η ανάγκη για διευκόλυνση της σύστασης μιας επιχείρησης τονίστηκε από τον Πρόεδρο της ONNEA ο οποίος δήλωσε ότι «για την ίδρυση μιας επιχείρησης απαιτούμε μία αίτηση προς ένα και μόνο φορέα και σαφές χρονοδιάγραμμα για τη διεκπεραίωση της υπόθεσης από τη Διοίκηση».

Η πραγματική ηλεκτρονική διακυβέρνηση με την ηλεκτρονική διασύνδεση όλων των δημοσίων υπηρεσιών θα συνδράμει αποτελεσματικά προς αυτή την κατεύθυνση, καταπολεμώντας ουσιαστικά την γραφειοκρατία που ταλαιπωρεί τους πολίτες της χώρας. Η αναγκαιότητα για ύπαρξη ενός σταθερού φορολογικού περιβάλλοντος τόσο για τις επιχειρήσεις όσο και για τα φυσικά πρόσωπα, πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο συμφωνίας μεταξύ όλων των Κοινοβουλευτικών κομμάτων. Έστειλε επίσης το μήνυμα «σε εκείνους που δημιούργησαν τις προηγούμενες δυο δεκαετίες ότι όραμα για το νέο είναι ο διορισμός στο δημόσιο» δηλώνοντας με νόημα ότι «απαντάμε με τη δημιουργικότητα, την έμπνευση, τις νέες ευκαιρίες που ανοίγονται μπροστά μας μέσα από την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας».

Οι περισσότερες εισηγήσεις κινήθηκαν σε αυτά τα πλαίσια ενώ αξίζει να σημειώσουμε ότι υπήρξαν διχογνωμίες για το θέμα της γυναικείας επιχειρηματικότητας. Κατατέθηκαν προτάσεις για περισσότερα κίνητρα στις νέες γυναίκες που κάνουν επιχειρηματικές προσπάθειες αλλά ακούστηκαν και διαφωνίες με κύριο επιχείρημα την αντισυνταγματικότητα αυτών των ρυθμίσεων.

Το τέλος του πρώτου κύκλου των διαδικασιών βρήκε το blog της Συνδιάσκεψης (www.onned.gr/dialogos) γεμάτο ουσιαστικές προτάσεις από στελέχη και οργανώσεις όλης της Ελλάδας, και την επιτροπή της Συνδιάσκεψης να επεξεργάζεται έναν πολύ μεγάλο αριθμό εισηγήσεων. Το σίγουρο είναι ότι οι διαδικασίες κρίθηκαν απόλυτα πετυχημένες κάτι που αναμένεται να επιβεβαιωθεί με τη συμμετοχή του κόσμου στις επόμενες διαδικασίες.

Ταξιδεύοντας με τα Τοπικά Συμβούλια Νέων

Εχουν περάσει σχεδόν 14 μήνες από τις πρώτες εκλογές ανάδειξης των Τοπικών Συμβουλίων Νέων. Ο νέος θεσμός της Τοπικής Αυτοδιοίκησης έχει ηλικία πλέον ενός έτους και το NUEVO για ακόμα μία φορά μας τιμά, δίνοντάς μας βήμα έκφρασης και επικοινωνίας. Όπως τα πάντα στη ζωή έτσι και τα ΤΟΣΥΝ στα πρώτα τους βήματα αντιμετωπίζουν προβλήματα και δυσκολίες που σε αρκετές περιπτώσεις φαντάζουν ανυπέρβλητες. Ταυτόχρονα όμως μεταφέρουν ένα αέρα φρεσκάδας, ανανέωσης και συμμετοχής σε τοπικό επίπεδο, χαρακτηριστικά που δεν είναι τόσο συνηθισμένα ιδιαίτερα σε μικρούς δήμους της χώρας μας. Πλέον, έχοντας την εμπειρία λειτουργίας του θεσμού, μπορούμε να εντοπίσουμε σημεία και στοιχεία που χρήζουν βελτίωσης έτσι ώστε να προχωρήσει με πιο σίγουρα βήματα προς το μέλλον.

Στο πλαίσιο του απολογισμού και της ανασκόπησης της διαδρομής των Τοπικών Συμβουλίων, έγινε στις αρχές του τρέχοντος έτους (31 Ιανουαρίου) το πρώτο σεμινάριο στελεχών της ΟΝΝΕΔ για τα ΤΟΣΥΝ στην αίθουσα κήπου της Ρηγίλλης, με απώτερο στόχο τον διάλογο για τον εντοπισμό προβλημάτων και την ανάδειξη προοπτικών του θεσμού. Το σεμινάριο πραγματοποιήθηκε με τη συμμετοχή του Υπουργού Εσωτερικών, Π. Παυλιόπουλου, του Γραμματέα της Κ.Ε. της ΟΝΝΕΔ, Λ. Ζαγορίτη, του Γενικού Διευθυντή της ΝΔ, Μ. Δασκαλάκη, του Προέδρου της ΟΝΝΕΔ, Γ. Παπανικολάου, του Υπεύθυνου της Γραμματείας ΤΟΣΥΝ της ΟΝΝΕΔ, Δ. Βοηδούδακη,

του Υπεύθυνου Λεκανοπεδίου της ΟΝΝΕΔ, Ε. Τσίγκα, του Υπεύθυνου της Γραμματείας Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Δ. Παπαγγελόπουλου και βεβαίως πλειάδας στελεχών της ΟΝΝΕΔ και νέων που συμμετέχουν στα Τοπικά Συμβούλια. Ακούστηκαν ενδιαφέρουσες απόψεις και προβληματισμοί αλλά το κυριότερο ενισχύθηκε η

άποψη ότι ο θεσμός των ΤΟΣΥΝ θα υποστηριχθεί τόσο από την ΟΝΝΕΔ, όσο και από την ίδια την κυβέρνηση, καθώς η συμμετοχή των νέων στα κοινά αποτελεί βασική προτεραιότητα.

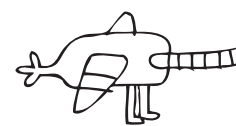
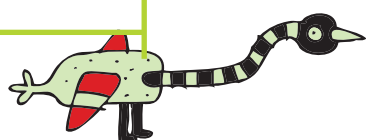
Βασικό σημείο της ευρύτερης συζήτησης που γίνεται σχετικά με την εξέλιξη των ΤΟΣΥΝ αποτελούν και οι προσυνδιασκέψεις της ΟΝΝΕΔ που οργανώθηκαν το προηγούμενο διάστημα σε όλη την Ελλάδα. Κατά τη διαδικασία των προσυνδιασκέψεων, δόθηκε η ευκαιρία σε δεκάδες εκπροσώπους ΤΟΣΥΝ να μιλήσουν για την πολιτική, για τους νέους, για εκδηλώσεις που έχουν πραγματοποιήσει, για το όραμά τους για τον τόπο τους. Τόσο εγώ όσο και οι συνεργάτες μου που μετέχουν στη Γραμματεία ΤΟΣΥΝ νιώσαμε ιδιαίτερη υπερηφάνεια κάθε φορά που ένα μέλος ΤΟΣΥΝ έπαιρνε το λόγο, γιατί ως ΟΝΝΕΔ συμβάλλουμε ουσιαστικά και είμαστε από τους βασικούς πρωτεργάτες στην υλοποίηση του θεσμού. Σε αυτούς που συνεχίζουν να υποτιμούν τα Τοπικά Συμβούλια Νέων, μπορούμε πλέον με άνεση να απαντήσουμε μέσα από τις εκατοντάδες δράσεις και πρωτοβουλίες που έχουν αναλάβει σε διάστημα μόλις ενός έτους. Ως Γραμματεία ΤΟΣΥΝ της ΟΝΝΕΔ δεσμευόμαστε ότι θα συνεχίσουμε να υποστηρίζουμε και να προβάλλουμε το έργο των Τοπικών Συμβουλίων με όσα μέσα διαθέτουμε.

NUEVO

του Δημήτρη Βολουδάκη

«Νεανικά στέκια 2009»

Η φρέσκια
πρόταση

του ΤΟΣΥΝ Θεσσαλονίκης

Την Τετάρτη 11 Μαρτίου 2009 το ΤΟΣΥΝ Θεσσαλονίκης, μένοντας πιστό στον υπεύθυνο ρόλο του και συνεχίζοντας τη σκληρή δουλειά, πραγματοποίησε με μεγάλη επιτυχία την πρώτη θεματική συνάντηση της σειράς εκδηλώσεων «Νεανικά στέκια 2009» με τίτλο: «Βία στον αθλητισμό: γιατί;»

Μέσα σε ένα ευχάριστο και νεανικό κλίμα οι νέοι της πόλης συζήτησαν και αντάλλαξαν απόψεις με το δημοσιογράφο Γιώργο Τραπεζανίδη, τους ποδοσφαιριστές Νίκο Καραμπέλα και Αχιλλέα Σαρακατσάνο, το Νίκο Παπαδόπουλο, πρόεδρο του Α.Σ. Άρη, τους μπασκετμπολίστες Britton Johnsen και Γιάννη Δεμερτζή και το Γεώργιο Θάνογλου, αστυνομικό υποδιευθυντή Θεσσαλονίκης. Στην εκδήλωση συμμετείχε ενεργά μαζί με τους νέους ο δήμαρχος Θεσσαλονίκης, Βασίλης Παπαγεωργόπουλος.

Η συζήτηση γρήγορα άναψε με τους αθλητές των ομάδων να περιγράφουν άσχημες στιγμές βίας που έχουν ζήσει στους αγωνιστικούς χώρους, με τον Αμερικανό Johnsen να αναρωτιέται την αιτία των πρωτόγνωρων γι' αυτόν (δυστυχώς όχι για μας) εμπειριών, θυμίζοντας ξανά πως ένας αγώνας πρέπει να αποτελεί είδος ψυχαγωγίας. Από εκεί και πέρα οι ερωτήσεις επικεντρώθηκαν στους κυρίους Τραπεζανίδη και Θάνογλου, λόγω των «μαχητικών» επαγγελματιών τους, τονίζοντας και αυτοί με τη σειρά τους το μέγεθος του προβλήματος και πως το μερίδιο ευθύνης ανήκει σε όλους τους εμπλεκόμενους.

Όλοι οι ομιλητές τόνισαν ότι η βία δεν έχει χώρο στα γήπεδα και πως η λύση του φαινομένου αυτού δεν αντιμετωπίζεται με επιδερμικά μέτρα παρά μόνο με κλίμα συνεργασίας και συναίνεσης από όλους τους φορείς. Ο πρόεδρος του ΤΟΣΥΝ Θεσσαλονίκης, Γιάννης Καρπάθης τόνισε, πως οι νέοι οφείλουν να είναι μπροστάρηδες σε τέτοια θέματα και υποσχέθηκε ανάλογες νέες εκδηλώσεις από το ΤΟΣΥΝ.

του Γιάννη Καλούδη

Μια χρονιά γεμάτη δράση στη Μυτιλήνη

Θεσμός των ΤΟΣΥΝ στην πόλη της Μυτιλήνης έχει δραστηριοποιήσει αρκετούς νέους της πόλης μας να ασχοληθούν με την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Παρακάτω αναφέρουμε ενδεικτικά μερικές από τις δράσεις των ΤΟΣΥΝ Μυτιλήνης:

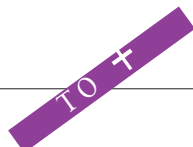
- Σύναψη συνεργασίας με το Κέντρο Επιχειρηματικής Δραστηριότητας «Επίκεντρο» του Επιμελητηρίου Λέσβου και ειδικότερα στις Συμβουλευτικές Υπηρεσίες για την Απασχόληση και Επιχειρηματικότητα των Νέων
- Σύναψη συνεργασίας με το ΚΕΘΕΑ (Κέντρο Θεραπείας Εξαρτημένων Ανθρώπων) μέσω της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Λέσβου
- Σύναψη συνεργασίας με το Κέντρο Πρόληψης Νομού Λέσβου «Πνοή» και συμμετοχή στις εκδηλώσεις για την ημέρα κατά των Ναρκωτικών
- Εθελοντική βοήθεια στις εκδηλώσεις του Λεσβιακού Καλοκαιριού 2008

- Συμμετοχή στην «Αιολική Γη» (Τσαμάκια) στα πλαίσια του Λεσβιακού Καλοκαιριού 2008
- Διήμερο Νεολαίας στην παραλία της Χαραμίδας στα πλαίσια του Λεσβιακού Καλοκαιριού 2008. Αρχή της εκστρατείας για την συνειδητοποίηση και ευαισθητοποίηση της Νεολαίας του Δήμου Μυτιλήνης και όχι μόνο για την προστασία του Περιβάλλοντος
- Εθελοντικός καθαρισμός μίας παραλίας του Δήμου Μυτιλήνης, στα πλαίσια της εκστρατείας για την συνειδητοποίηση και ευαισθητοποίηση της νεολαίας του Δήμου Μυτιλήνης -και όχι μόνο- για την προστασία του περιβάλλοντος
- Beach Party για το κλείσιμο του καλοκαιριού
- Οργάνωση και συμμετοχή σε πορείες κατά του πολέμου στην περιοχή της Γάζας
- Συμμετοχή στην Πολιτιστική Εβδομάδα που διοργανώσουν οι Φοιτητικοί Σύλλογοι του Πανεπιστημίου Αιγαίου.

του Νίκου Παπαδέλλη

Ένα δυναμικό ξεκίνημα για το ΤΟΣΥΝ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

Στην Αιτωλοακαρνανία συστάθηκαν 17 τοπικά συμβούλια νέων σε σύνολο 29 δήμων. Ο ρόλος του θεσμού αυτού μόνο θετικός μπορεί να είναι. Οι νέοι απέκτησαν βήμα για να εκφραστούν και να συμβάλουν στην εξέλιξη του δήμου στον οποίο ανήκουν. Αξίζει να σημειωθεί πως δεν πρέπει να μείνουμε εδώ αλλή να προχωρήσουμε ένα βήμα περισσότερο, δίνοντας στον κάθε πρόεδρο ΤΟΣΥΝ το δικαίωμα ψήφου μέσα στο δημοτικό συμβούλιο. Εμείς ως τοπικό συμβούλιο του Δήμου Αγρινίου διεκδικήσαμε και καταφέραμε αρκετά. Συναντήσαμε αρκετές δυσκολίες, οι οποίες δεν στάθηκαν εμπόδιο για την υλοποίηση στόχων με επίκεντρο πάντοτε τους νέους. Οργανώθηκε, αρχικά συναυλία με τοπικό συγκρότημα στο χώρο που στεγάζονται τα γραφεία του

συμβουλίου για να προσεγγίσουμε τη νεολαία και να την ενημερώσουμε για το θεσμό. Στη συνέχεια σε συνεργασία με το πνευματικό κέντρο του δήμου μας και τον ποδηλατικό όμιλο πραγματοποιήθηκε ο ποδηλατικός γύρος της πόλης. Επιπλέον, οι σκακιστικοί αγώνες με σημαντική συμμετοχή νέων ανθρώπων. Μια ακόμη ενέργεια του συμβουλίου ήταν η εθελοντική αιμοδοσία που πραγματοποιήθηκε από κοινού με το σύλλογο εθελοντών αιμοδοτών Αγρινίου. Αξίζει να αναφερθεί πως η προσέλευση ήταν ιδιαίτερα μεγάλη. Εμείς ως τοπικό συμβούλιο του Δήμου Αγρινίου οραματιζόμαστε και στοχεύουμε σε ακόμη περισσότερες ενέργειες. Η σύσταση των ΤΟΣΥΝ ήταν η αρχή. Τώρα όλοι εμείς οι νέοι μπορούμε να καθιερώσουμε το θεσμό μέσω έργων.

του Απόστολου Σαγανά

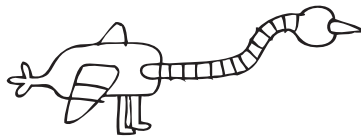
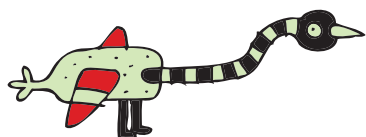
ΤΟΣΥΝ Κατερίνης- μίνι ανασκόπηση

Το Τοπικό Συμβούλιο Νέων του Δήμου Κατερίνης από την πρώτη στιγμή της σύστασής του έθεσε ως στόχους με τις δράσεις του την προσφορά προς το κοινωνικό σύνολο, την ενεργοποίηση των νέων σε θέματα τοπικής αυτοδιοίκησης καθώς και σε θέματα ευρύτερου ενδιαφέροντος. Η πρώτη δράση του Συμβουλίου ήταν μια συνεργασία με την Διοίκηση του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Πέτρας Ολύμπου, με θέμα της τοπικής ασθενών, να στην ομαλή ένταξη τους στην κοινωνία. Στις 25 και 26 Ιουνίου με την συνεργασία του Δήμου Κατερίνης διοργανώθηκε διήμερο εκδηλώσεων με αφορμή την παγκόσμια ημέρα κατά των ναρκωτικών. Κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού τα μέλη του ΤΟΣΥΝ συμμετείχαν σε εθελοντικές ομάδες πυροπροστασίας του πλούσιου φυσικού πλούτου που υπάρχει στον Νομό Πιερίας. Το Σεπτέμβριο δημιουργήθηκε μια τράπεζα αίματος με ευέλικτο διοικητικό σχήμα και κανονισμό λειτουργίας ώστε να μπορεί να βοηθήσει άμεσα όποτε αυτό χρειαστεί. Σε συνεργασία με την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Πιερίας, το Δήμο Κατερίνης και την Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς κατά την διάρκεια της Ευρωπαϊκής Εβδομάδας Τοπικής Δημοκρατίας διοργανώθηκε ημερίδα με θέμα «ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ ΝΕΟΙ & ΝΕΟΙ ΤΗΣ ΠΙΕΡΙΑΣ». Λίγες ημέρες αργότερα το ΤΟΣΥΝ έκανε ενημέρωση των νέων στο κέντρο της πόλης για την Θυρίδα Νεανικής Επιχειρηματικότητας που υπάρχει στην πόλη. Το Δεκέμβριο οι εκδηλώσεις είχαν εορταστικό χαρακτήρα με μια συναυλία στην οποία τραγούδησαν μόνο νέοι καλλιτέχνες από την Κατερίνη και διασκεδάσαν το πολυπληθές κοινό. Ακόμη σε συνεργασία με τα 15μελή Συμβούλια των Πυλίων της Κατερίνης το ΤΟΣΥΝ μοίρασε δώρα σε παιδιά με νοτική στέρση, συμμετέχοντας στις Χριστουγεννιάτικες εκδηλώσεις των σχολείων αυτών. Άλλα μια συναυλία με νέους ελπιδοφόρους καλλιτέχνες από την Κατερίνη διοργανώθηκε στα πλαίσια των αποκριάτικων εκδηλώσεων του Δήμου και του ΤΟΣΥΝ. Αισίως φτάσαμε στο Μάρτιο όπου με ένα μεγάλο πάρτυ ευχαριστήσαμε όλους όσους μας στήριξαν στις προσπάθειές μας αυτόν τον έναν χρόνο λειτουργίας του νεοσύστατου θεσμού μας.

του Σπύρου Κουκουδίνου

NUEVO

ΑΕΙ

Εξελίξεις στα ΑΕΙ

Οι «αγγελιοφόροι» των εκλογών και το μήνυμα της κάλπης

«Η επανάσταση του Δεκεμβρίου θα καταποντίσει τη ΔΑΠ», «η Αριστερά βγαίνει μπροστά», «το φοιτητικό κίνημα επιλέγει τις καταλήψεις», «οι συσχετισμοί στα Πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ άλλαξαν» και χίλιες δυο άλλες παρόμοιες εκφράσεις ειπώθηκαν κατά τη διάρκεια της φετινής ακαδημαϊκής χρονιάς. Όχι μόνο από τις φοιτητικές παρατάξεις που αντιτίθενται στη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ, αλλά και από τους «έγκριτους» σχολιαστές και «ανεξάρτητους» δημοσιογράφους που αφιέρωναν τον πολύτιμο χρόνο τους στα παράθυρα των βραδυνών ειδήσεων, για να προβλέψουν την πτώση της μεγαλύτερης φοιτητικής παράταξης στην Ευρώπη, της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ. Αλλά και από τους «καλο-

προαίρετους» πολιτικούς άνδρες που προσπαθούσαν με κάθε τρόπο και κάθε μέσο να βοηθήσουν (!) το φοιτητικό κίνημα να εκφραστεί..

Οι φοιτητές, όμως, στις 13 Μαΐου έδωσαν τη δική τους απάντηση. Μία απάντηση που δεν προήλθε ούτε μέσα από παράνομες καταλήψεις, ούτε μέσα από την παρεμπόδιση της εκπαιδευτικής διαδικασίας, ούτε μέσω της βίας. Απάντησαν μέσα από τη δημοκρατικότερη διαδικασία της φοιτητικής κοινότητας. Μέσα από τις φοιτητικές εκλογές.

Ανέδειξαν τη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ πρώτη και κυρίαρχη δύναμη των Ελληνικών Πανεπιστημίων και ΟΑΤΕΙ. Απέδειξαν πως η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ αποτελεί τη μοναδική φοιτητική παράταξη που μπο-

ρούν να εμπιστευθούν οι φοιτητές. Κατέδειξαν πως αίτημα των φοιτητών είναι ένα Σύγχρονο Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο. Μία τριτοβάθμια εκπαίδευση που θα ξεφύγει από το συντηρητισμό και τις νοσηρές νοοτροπίες που κυριαρχούν εντός αυτής.

Στις 13 Μαΐου, οι φοιτητές γύρισαν την πλάτη σε όσους προσπάθησαν να μιλήσουν για αυτούς, χωρίς αυτούς. Σε όσους προσπάθησαν να καπηλευτούν τις ανησυχίες και την αγωνία τους. Σε όσους νόμισαν ότι αποτελούν αυτοδικαίως τους γνήσιους εκφραστές τους.

Μέσα σε μία δύσκολη πολιτική συγκυρία, μέσα σε μία ακαδημαϊκή χρονιά που όλοι θεωρούσαν πως το δυσμενές κλίμα θα οδηγήσει στην συρρίκνωση των ποσοστών της ΔΑΠ, και που ο αντίλογος των υπολοίπων παρατάξεων περιοριζόταν στη μεταφορά της σκανδαλολογίας από τον πολιτικό τους φορέα στα Πανεπιστημιακά Ιδρύματα, 4 στους 10 φοιτητές εμπιστεύτηκαν τη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ για μια ακόμα χρονιά. Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ κατέρριψε οριστικά το επίχειρμα της «τυχαίας και παροδικής πρωτιάς» που της απέδιδαν, καταγράφοντας την 24η συνεχόμενη νίκη της. Άλλωστε.. ο κλέφτης και ο ψεύτης τον πρώτο χρόνο χαίρονται, όπως λέει και η λαϊκή ρήση, και τα 24 χρόνια μάλλον είναι πολλά για να χωρέσουν οποιαδήποτε αμφιβολία.

της Βάγιας Μούσα

24

Η ΔΑΠ ανέβηκε. Η συμμετοχή έπεσε. Με αυτές τις δύο φράσεις –όχι με τυχαία σειρά γραμμένες– συνοψίζεται η ιστορία των φοιτητικών εκλογών του 2009.

Ήταν η πρώτη φορά για τη σημερινή γενιά φοιτητών που οι εκλογές αποτέλεσαν σημείο αναφοράς για την πολιτική συγκυρία των «μεγάλων». Ήταν η πρώτη φορά μετά από αρκετά χρόνια που όλοι περίμεναν τις φοιτητικές. Όλοι, εκτός από τους φοιτητές.

Κάποιοι περίμεναν να αυξηθεί η συμμετοχή λόγω πόλωσης. Κάποιοι περίμεναν να μειωθεί ως ένδειξη αποδοκιμασίας στη σκανδαλολογία και τα φαινόμενα πολιτικής παρακμής. Τα πολιτικά κίνητρα –ή μάλλον αντικίνητρα– και οι 32 βαθμοί Κελσίου της Τετάρτης των εκλογών είναι οι δύο λόγοι, ειρωνικά ισότιμοι, που απώθησαν τους φοιτητές από τις φοιτητικές. Λόγω ιδεολογίας ή λόγω καιρού, το πρώτο μήνυμα που έστειλαν οι φετινές κάλπες ήταν το κύμα αποχής. Μεγάλης αποχής.

Όχι όμως από εκεί που θα περίμεναν οι περισσότεροι. Η δημοσκοπική μανία, η σκανδαλολογία, η κυβερνητική αποσυμπείρωση έπρεπε για πολλούς να μεταφραστούν σε μεγάλη εκλογική πτώση της ΔΑΠ. Το ότι συνέβη το ακριβώς αντίθετο όμως κρύβει μια εξήγηση εκ των έσω. Η μικρή –αλλά εντυπωσιακή συγκυριακά– άνοδος στο πανελλήνιο ποσοστό της ΔΑΠ δεν είναι ενδεικτική. Στις περισσότερες μεγάλες Σχολές της Αθήνας σημειώθηκαν ευρύτερες νίκες ακόμη και σε κάλπες που παραδοσιακά απογοήτευαν.

Αυτό απέδειξε δύο πολύ συγκεκριμένα –αλλά διαχρονικά– χαρακτηριστικά. Αφενός ότι τα αντανάκλαστα των στελεχών στο φοιτητικό επίπεδο λειτουργούν αντιστρόφως ανάλογα με το υπόλοιπο του «χώρου», όταν το κλίμα είναι αρνητικό. Με άλλα λόγια, τα στελέχη της ΔΑΠ αντι-

δρούν αντί να συμπαρασύρονται. Αφετέρου, ότι τελικά η πολυσυζητημένη εξάρτηση της ΔΑΠ από τη Νέα Δημοκρατία –σε περιόδους κυβέρνησης ή μη– διαψεύδεται από τα αποτελέσματα. Είναι στην κυριολεξία παγκόσμιο φαινόμενο να είναι πρώτη μια παράταξη για 24 ολόκληρα χρόνια. Πόσο μάλλον όταν στους αντιπάλους της υπάρχει παράταξη που ο πολιτικός της φορέας έχει τόσο υψηλό δείκτη κυβερνησιμότητας.

Έχει σίγουρα ξαναγραφτεί, αλλά φέτος έχει τη δική του αξία. Η παράταξη της ΔΑΠ είναι μια ιστορία μόνη της. Και αυτό γιατί οι ιστορία της είναι οι καθημερινοί άνθρωποι που την αποτελούν. Δεν είναι ούτε η ηγεσία, ούτε οι «κνδεμόνες», ούτε οι κυβερνήσεις. Είναι ο καθένας από αυτούς που νιώθει ότι είναι μέρος της.

Φέτος η προεκλογική καμπάνια είχε σχηματισμένο το σύμβολο της ΔΑΠ από τα ονόματα αυτών των ανθρώπων. Ονόματα γραμμένα με τυχαία σειρά, σε μια χρονιά με καθόλου τυχαίο αποτέλεσμα.

του Κωνσταντίνου Κυρανάκη

ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΑ ΑΕΙ

ΕΦΕΕ και φοιτητικός συνδικαλισμός

Εχουν περάσει πλέον 15 χρόνια από την τελευταία φορά που διεξήχθη Πανσπουδαστικό Συνέδριο για την ανάδειξη Κεντρικού Συμβουλίου της Εθνικής Φοιτητικής Ένωσης Ελλάδος (ΕΦΕΕ) ενώ απέχουμε και σχεδόν τρεις δεκαετίες από την τελευταία φορά που αυτή όρισε πρόεδρο, το 1980. Μάλιστα, μοιάζει βέβαιο πως τούτο όχι μόνο δεν προβληματίζει στο ελάχιστο το σημερινό φοιτητικό συνδικαλισμό, αλλά επιπλέον πολύ λίγοι είναι εκείνοι που έχουν αντιληφθεί την πραγματικά μεγάλη σημασία του ζητήματος.

Η ΕΦΕΕ περικλείει όλους τους φοιτητικούς συλλόγους στους οποίους διεξάγονται φοιτητικές εκλογές και θεωρητικά έχει ως σκοπό ύπαρξης την ενιαία έκφραση και εκπροσώπηση όλων των φοιτητών πανελληνίως, από ένα κεντρικό όργανο, το Κεντρικό Συμβούλιο. Το Κεντρικό Συμβούλιο αποτελείται από 21 έδρες, οι οποίες κατανέμονται στις φοιτητικές παρατάξεις, ανάλογα με τα ποσοστά τους στις τελευταίες φοιτητικές εκλογές. Από τα 21 μέλη του Κ.Σ. ορίζεται και ο πρόεδρος αυτού.

Η ύπαρξη της ΕΦΕΕ θωρακίζει το κύρος των φοιτητικών εκλογών, αλλά και του φοιτητικού κινήματος γενικότερα. Οι φοιτητές μπορούν να έχουν ενιαία εκπροσώπηση και άρα γνώμη και βούληση που ακούγεται πιο δυνατά, δίχως αμφισβήτηση της εγκυρότητάς και της αξιοπιστίας της.

Πού βρίσκεται λοιπόν το πρόβλημα; Γιατί η ΕΦΕΕ έχει πλέον χάσει εντελώς τον προσανατολισμό της και ο ρόλος της έχει περιοριστεί στην —όχι πάντως

ειρηνική— σύναξη κάθε χρόνο ορισμένων εκπροσώπων των παρατάξεων για τον ορισμό της ημερομηνίας των φοιτητικών εκλογών;

Προκειμένου να συγκληθεί το Πανσπουδαστικό Συνέδριο, ώστε αυτό να αναδείξει το Κ.Σ. της ΕΦΕΕ, όλοι οι φοιτητικοί σύλλογοι πρέπει μετά το πέρας των εκλογών τους να εκδώσουν μία λίστα με τον αριθμό των εκπροσώπων της κάθε παράταξης σε αυτό, (ο συνολικός αριθμός για κάθε σύλλογο καθορίζεται με βάση τον αριθμό των προσερχόμενων στις εκλογές φοιτητών). Όσο κι αν το παραπάνω ακούγεται εύ-

κολο, η συγκεκριμένη διαδικασία ποτέ δεν καταφέρνει να ολοκληρωθεί, καθώς σαμποτάρεται από συγκεκριμένες δυνάμεις (ΕΑΑΚ και ΠΑΣΠ) οι οποίες προτιμούν να αφήνουν ακέφαλο το φοιτητικό κίνημα, από το να απολέσουν τις έδρες που κέρδισαν το 1995. Παράλληλα, κάθε χρόνο εντοπίζεται και το τραγελαφικό φαινόμενο έκδοσης διαφορετικών συγκεντρωτικών αποτελεσμάτων για τις φοιτητικές εκλογές από κάθε παράταξη, αφού και πάλι συγκεκριμένες παρατάξεις επιλέγουν να αφήσουν συγκεκριμένους συλλόγους εκτός των υπολογισμών τους προκειμένου να εμφανίσουν ποσοστό μεγαλύτερο του πραγματικού.

Τα δύο αυτά ζητήματα, όχι μόνο δεν καθιστούν δυνατή την επαναλειτουργία της ΕΦΕΕ, αλλά ταυτόχρονα δυναμιτίζουν τη δύναμη και την αξιοπιστία των φοιτητικών εκλογών και της φοιτητικής εκπροσώπησης.

Το γεγονός ότι πλέον έχουμε αποδεχτεί ως αυτονόητο ότι το φοιτητικό κίνημα δεν έχει κεντρική εκπροσώπηση, είναι μία πρώτη παραδοχή ότι η δύναμη που θα έπρεπε να μας δίνεται μέσα από τις δημοκρατικές μας διαδικασίες είναι στην πραγματικότητα πολύ μικρότερη από αυτή που του αντιστοιχεί σε ένα χώρο που έχει καταφέρει να πετύχει πολύ σημαντικές νίκες στο παρελθόν. Είναι μία παραδοχή η δημοκρατία στο πανεπιστήμιο έχει πια εδραιωθεί σε εντελώς λανθασμένη βάση. Το κύρος του φοιτητικού συνδικαλισμού πλήττεται ανεπανόρθωτα, κάτι το οποίο είναι πέρα για πέρα άδικο αν αναλογιστούμε την οδοντά και αυξανόμενη συμμετοχή των φοιτητών στις εκλογές. Και δυστυχώς, δεν φαίνεται στον ορίζοντα τρόπος με τον οποίο η κατάσταση αυτή μπορεί να αναστραφεί.

Σημείωση: Τα ανωτέρω αποτελούν γραφόμενα ενός ανθρώπου ο οποίος στο τέλος της φοιτητικής του ζωής έζησε και τον εξευτελισμό του φοιτητικού κινήματος: η αίθουσα της ΕΦΕΕ, στο κτίριο της οδού Ιπποκράτους στην Αθήνα, έπαψε από την περσινή χρονιά, μετά από 34 χρόνια λειτουργίας, να αποτελεί κτήμα των φοιτητικών συλλόγων, προς κάλυψη διαφορετικών αναγκών του Πανεπιστημίου. Αυτό δεν είναι παρά μία ακόμα τρανή απόδειξη ότι το κεντρικό όργανο των φοιτητών, έχει πλήρως απολέσει το σεβασμό που κάποτε απέννεε... Και είναι ίσως αχρείαστο να σημειώσουμε ότι η απώλεια της αίθουσας έγινε γνωστή ένα μόλις μήνα πριν από τις περσινές φοιτητικές εκλογές, στην πρώτη από τις σχετικές συνάξεις, αφού προφανώς δεν υπήρχε ορισμένος εκπρόσωπος των φοιτητών για να ενημερωθεί...

του Βαγγέλη Αρβανίτη

NUEVO

«Το διαδίκτυο είναι ο μοναδικός χώρος στον οποίο οι νέοι έχουν την εμπειρία»

0:00 / 0:00

Η παραπάνω φράση ανήκει στο Χρήστο Κουρούση. Την είχε αναφέρει με αφορμή τη παρουσίαση του portal e-onned.gr το οποίο είχαμε δημιουργήσει ως Γραμματεία Νέων Τεχνολογιών εν έτει 2002. Το τελευταίο καιρό μου έρχεται στο μυαλό, όταν με καλούν να εξηγήσω γιατί βρέθηκα στη θέση του Γραμματέα Νέων Τεχνολογιών & Πληροφορικής της Νέας Δημοκρατίας μετά από το πέρας μου από την αντίστοιχη Γραμματεία της ΟΝΝΕΔ. Οι Νέες Τεχνολογίες και δη η πληροφορική έχουν τη τάση να αλλάζουν τον τρόπο που λειτουργούμε και επικοινωνούμε. Μέσα από το διαδίκτυο η πληροφορία έγινε κτήμα των πολλών. Στη πρώτη φάση ανάπτυξης του, στόχος ήταν η διάδοση της πληροφορίας. Επίκεντρο ήταν οι ιστοσελίδες που αναπτύσσονταν με γοργούς ρυθμούς. Τα e-mail και οι πρώτες μορφές υπηρεσιών chat γινόντουσαν ολοένα και πιο δημοφιλείς.

Οι υπηρεσίες αυτής της πρώτης γενιάς που πλέον ονομάζουμε Web 1.0 έδωσαν το πρώτο έναυσμα. Όμως κάτι έλλειπε. Ακόμα υπήρχαν «παιδικές ασθένειες» στο σύστημα και υπήρχαν σημαντικά περιθώρια βελτίωσης πιο πολύ όμως υπήρχε η ανάγκη για διευκόλυνση της ανεξάρτητης έκφρασης. Η ανάπτυξη της ευρυζωνικότητας και η διαρκής τεχνολογική ανάπτυξη στις επικοινωνίες άλλαξε τις ανάγκες και τα θέλω. Έτσι δημιουργήθηκαν νέες πλατφόρμες υπηρεσιών οι οποίες πλέον είχαν το χρήστη στο επίκεντρο. Είναι αυτές που πλέον ονομάζουμε υπηρεσίες Web 2.0. Πλέον δεν είμαστε αποδέκτες μηνυμάτων αλλά ο τελικός χρήστης είναι ο παραγωγός του μηνύματος και ο κοινωνός του.

Η ΟΝΝΕΔ ανέκαθεν ήταν πρωτοπόρα σε θέματα Νέων Τεχνολογιών και Διαδικτύου. Πολύ μπροστά από όλες τις υπόλοιπες πολιτικές νεολαίες και κυρίως από τα πολιτικά κόμματα. Ήδη από το 1995 η ΟΝΝΕΔ παρείχε δωρεάν πρόσβαση στο internet μέσω dialup σε όλους τους νέους της χώρας. Ενέργεια που σίγουρα περιείχε πολύ μεγάλη δόση ρίσκου αλλά σίγουρα ήταν συμβατή με το πρωτοπόρο χαρακτήρα της. Το 1998 δημιούργησε ανεξάρτητη γραμματεία Νέων Τε-

χνολογιών υποκαθιστώντας τη μηχανογράφηση.

Από τότε κύλησε πολύ νερό στο αυλάκι. Οι διαδικτυακές δράσεις και η πρωτοπορία συνέχισαν να συντροφεύουν την οργάνωση καθώς η τεχνολογία αναπτυσσόταν. Το Web Radio και το blog διαλόγου των συνδιασκέψεων είναι κάποιες ενδεικτικές δράσεις που βασίζονται σε αυτές τις νέες μορφές και δείχνουν την πρωτοπορία της ΟΝΝΕΔ. Πλέον καλούμαστε να μεταλημπαδέσουμε στο κόμμα της Νέας Δημοκρατίας αυτή την «εμπειρία». Η αξιοποίηση των εργαλείων του Web 2.0 μας δίνει δυνατότητα να ζητάμε ανοικτή συμμετοχή.

Την ώρα που διαβάζετε αυτές τις γραμμές ήδη η ιστοσελίδα του κόμματος έχει υποστεί ορισμένες αλλαγές οι οποίες εκσυγχρονίζουν την εικόνα, τα εργαλεία του Web 2.0 που προαναφέραμε είναι στο επίκεντρο και η ελεύθερη συμμετοχή είναι γεγονός. Μέσα σε αυτά υπάρχει πλέον και το επίσημο blog των Ευρωεκλογών. Μία πλατφόρμα διαλόγου που επιτρέπει σε όλους να καταθέσουν την άποψη τους για την Ευρώπη και την Ελλάδα που ονειρεύονται. Παράλληλα επισημοποιήσαμε τη παρουσία μας σε όλα τα σύγχρονα εργαλεία Web 2.0, όπως το Facebook, το Twitter, το Youtube, το Flickr και το Delicious. Στόχος μας ήταν να ανοίξουμε τις διόδους επικοινωνίας και να δώσουμε τη δυνατότητα σε όλους να συμμετάσχουν και να ακουστούν.

Οι παραπάνω είναι απλά οι πρώτες μας δράσεις στο διαδίκτυο. Αυτές όμως είναι μόνο η αρχή. Η διαδικτυακή μας παρουσία δεν είναι μία αποσπασματική διαδικασία, είναι μία διαρκής προσπάθεια και εμείς ως ΟΝΝΕΔίτες μάθαμε να μην επαναπαυόμαστε. Στη πορεία του χρόνου θα εντείνουμε τη παρουσία μας και σε άλλα ζητήματα και δεν θα περιοριστούμε στα στενά πλαίσια της πληροφορικής και του διαδικτύου. Οι Νέες Τεχνολογίες και οι εφαρμογές τους στην Ενέργεια, τη Βιοτεχνολογία, την Παραγωγή κλπ, αφορούν όλους μας και τα πλαίσια λειτουργία και ανάπτυξης τους θα βρίσκονται στο επίκεντρο των προσπαθειών μας.

του Σταύρου Κοντακtsi

Οι δικές μου

Άγνωστες στιγμές από τα χρόνια τους στα αμφιθέατρα και ανέκδοτες ιστορίες από τις γενικές συνελεύσεις και τις φοιτητικές εκλογές, περιγράφουν στο NUEVO υπουργοί και στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, που διατέλεσαν μέλη της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ και της ΟΝΝΕΔ.

Δημήτρης Τσιγκούνης, Δήμαρχος Ήλωνιδίου Αρκαδίας

Η Θεσσαλονίκη είχε πρώτη κατεβάσει επώνυμη πανφοιτητική παράταξη, τη Νέα Δημοκρατική Φοιτητική Κίνηση, ενώ στην Αθήνα ήταν διάσπαρτα τα σχήματα, χωρίς ονομασία. Οπότε, τον Οκτώβριο του '75 σε μια συνάντηση που είχαμε στη Μαυροκορδάτου 8, όπου ήταν τότε τα γραφεία μας, ήταν και παιδιά από τη Θεσσαλονίκη, μεταξύ αυτών ο Βαγγέλης Ρουσόπουλος και ο Λεκατσάς. Η ΔΑΠ βγήκε ως «Δημοκρατική Παράταξη» και το «Ανανέωση» ήταν μια πρόταση για να καλύψει και τη Θεσσαλονίκη. Βέβαια, από την επόμενη μέρα οι Θεσσαλονικείς ήταν αναγκασμένοι να παρουσιάζονται ως ΔΑΠ-ΝΔΦΚ. Και, επειδή το ΔΑΠ ήταν πιο εύκολο επικράτησε το «ΔΑΠ». Είναι συγκινητικό ότι το σήμα της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ το κρατάνε ακόμη και σήμερα, παρόλο που ήταν πρόχειρα φτιαγμένο. Κουβέντα το φτιάξαμε βιαστικά, αλλά έγινε και επικράτησε. Και είναι σημαντικό και συγκινητικό ότι κρατιέται ακόμη. Θυμάμαι ακόμα τον Κώστα Καραμανλή, που ακολουθούσε τα «δαίμονα» ενδυματο-

λογικά χαρακτηριστικά, με τα μπλου τζιν, τα τζάκετ, τα πουλόβερ και τα μακριά μαλλιά, χωρίς, βέβαια να έχει γενειάδα. Ήταν ο πρώτος που εξελέγη στο διοικητικό συμβούλιο της Νομικής το '74. Αντίστοιχη εκλογή πέτυχε στην Ιατρική η Μαριέττα Γιαννάκου.

Χρήστος Κουρούσης, γ.γ. Αιγαίου & Νησιωτικής Πολιτικής

Πάντα βλέπαμε τη πολιτική σα χόμπι. Δεν ήταν κάτι το προγραμματισμένο, έτσι μας έβγαине, κι όλο «μπαίναμε» πιο βαθιά και πιο ουσιαστικά, για να βοηθήσουμε και να λύσουμε προβλήματα, για να έχουμε καλύτερη εκπαίδευση και ίσως καλύτερο μέλλον. Έτσι πιστεύαμε και πιστεύουμε, ότι θα αλλιάσουμε τον «κόσμο», ότι θα τον αλλιάσουμε μαζί με τον εαυτό μας προς το καλύτερο. Τι να ξεχωρίσεις από εκείνες τις μέρες. Δε θέλω να αδικήσω κανένα φίλο, κι έκανα πολλούς, να ξεχάσω κανέναν αγώνα, καμιά καλή ή κακή στιγμή. Θα πω για τη χρονιά που ήμουν Γραμματέας της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ. Μοναδική θέση στην οργάνωση, ίσως η

NUEVO

φοιτητικές εκλογές

πιο γεμάτη με συναίσθημα και άγχος. Τα ζεις όλη πιο έντονα. Η μέρα των φοιτητικών εκλογών ήταν Τετάρτη 28 Απριλίου 1999. Να ανοίξουν οι κάλπες νωρίς, να πάνε όλη καλά, να μην γίνουν επεισόδια, να έχουμε παντού κόσμο, τραπεζάκια, να εί- ναι όλα έτοιμα. Οι προηγούμενες μέρες είχαν ένταση κι επει- σόδια σε πολλές σχολές και σε πολλές πόλεις. Κρινόταν η «δου- λειά» όλης της χρονιάς τη μέρα των φοιτητικών. Ο κόπος και η προσπάθεια όλων των παιδιών, όλη τη χρονιά, σε όλη την Ελλάδα θα τέλειωνε με την καταμέτρηση κάθε σχολής. Το βρά- δυ στα «κεντρικά» (Νικητάρά τότε) περιμέναμε τα αποτελέσμα- τα. Κι άρχισαν να έρχονται, από όλες τις σχολές, απ' όλη την Ελλάδα. Μία νίκη ακόμα για τη ΔΑΠ, η 14η συνεχόμενη. Και τα παιδιά που μαζί προσπαθήσαμε, στις σχολές και στα αμφι- θέατρα εκείνη τη μέρα, με έκαναν να περάσω τα πιο όμορφα γενέθλιά μου (γεννήθηκα 28 Απριλίου 1972), μέχρι και σήμερα.

Κωστής Χατζηδόκης, υπουργός Ανάπτυξης

Φοίτησα στη Νομική Αθήνας στα μέσα της δεκαετίας του '80, όπου τα πολιτικά πάθη ήταν ιδιαίτερα οξυμμένα, κάτι που αντανakλά- το έντονα και στα πανεπιστήμια. Θυμάμαι πολύ έντονα τις φοι- τητικές εκλογές του 1988 όπου, σαν γραμματέας της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ, η παράταξη μας για πρώτη φορά υποστήριξε την ίδρυση μη κρα- τικών πανεπιστημίων στη χώρα μας. Σε αυτό το νέο για την επο- χή δεδομένο, όπως είναι εύκολα κατανοητό, υπήρχαν έντονες αντιδράσεις από τις άλλες φοιτητικές παρατάξεις, κάτι που δια- πιστώνεται ακόμη και σήμερα. Τελικά το αποτέλεσμα των εκλο- γών μας δικαιώσε και η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ ανέβασε σημαντικά τα πο- σοστά της σε όλη την Ελλάδα. Η ένταση στα αμφιθέατρα και τις γενικές συνελεύσεις, η αγωνία και η προσμονή για τη δικαίω- ση μέσα από το αποτέλεσμα επιβάλλουν συνεχή δραστηριότη- τα και έλλειψη ύπνου, που κορυφώνεται τις τελευταίες μέρες

Πρώτη από αριστερά: Η πρώ- τη νίκη της ΔΑΠ στη Νο- μική το 1985

Δεύτερη από αριστερά: Στη φωτο (από αριστερά προς τα δεξιά) διακρίνουμε αρ- κετά γνωστά πρόσωπα του δημόσιου βίου σήμερα: Ιορδάνης Τζαμτζής, Στα- μάτης Μαύρος, Κωστής Χατζηδόκης, Νίκος Τατιά- ος, Γιώργος Φλέσσας, Ευ- γένιος Παπαδόπουλος

Τρίτη από αριστερά: Από τους καθήμενους Δαπίτες, δια- κρίνονται ο Σταμάτης Μαύρος και ο Χρήστος Χα- τζεμμανουήλ

* Οι έγχρωμες φωτογραφίες είναι από το προσωπικό αρχείο του Σταμάτη Μαύρου

πριν τις εκλογές. Με την ολοκλήρωση της καταμέτρησης και την ανακοίνωση των θετικών για μας αποτελεσμάτων ακολούθησαν πανηγυρισμοί, που όπως μπορείτε να καταλάβετε, εκμηδενίζουν την κούραση... Κάποια στιγμή, όταν τελείωσαν τα 'μεθεόρτια', ήμουν τόσο κουρασμένος που κοιμήθηκα χωρίς διακοπή για 26 ώρες!

Άρης Σπηλιωτόπουλος, υπουργός Παιδείας

Δεν θα ξεχάσω ποτέ τις πρώτες φοιτητικές εκλογές που έζησα στο Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο το 1985. Γραμμένος από μικρός στη ΜΑΚΙ, όταν πέρασα στο πολιτικό τμήμα της Νομικής αποφάσισα να γραφτώ στη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ και να ασχοληθώ ενεργά. Εκείνη την χρονιά, το κλίμα ήταν τεταμένο γιατί η ΔΑΠ είχε αρχίσει να αυξάνει τη δύναμή της, ξεκινώντας την ανατροπή που θα την έφερνε στην κορυφή (για πρώτη φορά από την ίδρυσή της το 1976) και η ΠΚΣ με την ΠΑΣΠ προσπαθούσαν να διατηρήσουν την υπεροχή τους. Όταν, λοιπόν, έφτασε ο τελευταίος μήνας πριν τις εκλογές, αρχίσαμε να εντείνουμε τις προσπάθειές μας. Ποτέ, όμως, δεν φανταζόμουν ότι θα ακολουθούσε ένα διάστημα 10 ημερών χωρίς ύπνο. Ήμασταν στα γραφεία όλη μέρα και, για να αντέξουμε την κούραση, κοιμόμασταν με δίωρες βάρδιες. Ευτυχώς, δεν είχαμε το άγχος μήπως μας πειράξουν τα τραπέζια με τα φυλλάδια, γιατί οι αυτοαποκαλούμενοι «αναρχικοί» επέβαλλαν, προς τιμή τους, την τάξη. Την χρονιά εκείνη, δυστυχώς, η πρώτη θέση χάθηκε οριακά με τον ύπνο δύο ημερών να διαδέχεται την μεγάλη μας απογοήτευση. Το πρώτο βήμα, όμως, είχε γίνει.

Γιώργος Βλάχος, υφυπουργός Ανάπτυξης

Στη δεκαετία του '70 η αντιπαράθεση ήταν πολύ πιο έντονη και ήμασταν υποχρεωμένοι από τα πράγματα να μελετήσουμε και να προετοιμαστούμε, έχοντας θέσεις σωστές και τεκμηριωμένες για να παρουσιαστούμε στις Γενικές Συνελεύσεις, όπου ο μανδύας της «αριστεράς» κάλυπτε τα πάντα. Πέρα, όμως, από τις όποιες αντιπαράθεσεις, οι σχέσεις με τους συναδέλφους των άλλων φοιτητικών παρατάξεων ήταν καλές. Με πολλούς συναδέλφους, που είναι σήμερα στο κοινοβούλιο, ήμασταν μαζί στην ΟΝΝΕΔ, με πρώτο τον Πρωθυπουργό. Με τον Κώστα Καραμανλή έγινα φίλος όπως και πολλοί άλλοι, γιατί δεν ήρθε ποτέ στην ΟΝΝΕΔ ως αντιπάλος του Αρχηγού αλλά ως ένας απλός φοιτητής χωρίς να διαφοροποιείται σε τίποτα από τους υπολοίπους. Ήταν πάντα κοντά μας και στις χαρές και στις λύπες. Ήταν μαζί στην αφοσίωση, στην Γενική Συνέλευση, ήταν ένας από μας. Τον πιστέψαμε γιατί ήταν ακέραιος χαρακτήρας, ήταν έντιμος στην συμπεριφορά του και στη σχέση του μαζί μας.

Πάνος Καμμένος, υφυπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας
Θυμάμαι ότι το 1982, χρονιά που τέλειωνα το σχολείο, δεν είχαμε εκπροσώπηση στην ΔΑΠ Νομικής. Ο Γιώργος ο Αναγνωστάκος τότε, υπεύθυνος του φοιτητικού, καθώς και ο πρόεδρος, ο Βασίλης Μιχαηλιδάκης, μου ζήτησαν, να πάω στη Νομική και να βοηθήσω την προσπάθεια να βρεθούν άτομα για να στελεχώσουν το ψηφοδέλτιο στις φοιτητικές εκλογές. Δεν θα ξεχάσω ποτέ την πρώτη μου ομιλία στο αμφιθέατρο της Νομικής εν μέσω διαμαρτυριών και ιπταμένων αντικειμένων, την οποία κάποιοι θέλησαν να σταματήσουν, ρίχνοντας τον γενικό διακόπτη. Θυμάμαι ακόμη, ότι το βράδυ των εκλογών στις οποίες η ΔΑΠ εκτοξεύθηκε και από το 2-3% έφθασε να είναι δεύτερη δύναμη, συγκεντρώθηκαν στα γραφεία της Οργάνωσης τα σημερινά πρωτοκλασάτα στελέχη της παράταξης, μεταξύ των οποίων ο σημερινός πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής και ο Αντώνης Σαμαράς. Έτσι, πήραμε κι εμείς θάρρος και βγήκαμε στους δρόμους να πανηγυρίσουμε με τις σημαίες της ΟΝΝΕΔ, κάτι που μέχρι τότε ήταν αδιανόητο.

Κωνσταντίνος Γκιουλέκας, υφυπουργός Εσωτερικών

Χρόνια γεμάτα αγωνιστική δράση, γεμάτα ενέργεια, γεμάτα διάθεση για πρωτοπορία. Αυτά ήταν τα χρόνια στην ΟΝΝΕΔ. Νέοι, με πολύ όρεξη για δουλειά, με αστείρευτες ελπίδες και επιθυμίες, με κέφι και δυναμισμό προσπαθήσαμε να δημιουργήσουμε μια ομάδα, μια οργάνωση νέων ανθρώπων, που θα στηρίζει και θα προάγει τα ιδανικά της δημοκρατίας και του φιλελευθερισμού. Έτσι κάπως ξεκινήσαμε εκείνον τον Οκτώβριο του 1974, αμούστακα παιδιά της ΜΑΚΙ και είναι πραγματικά συγκινητικό, γυρίζοντας τον

γυρίζουμε με τις σημαίες της ΟΝΝΕΔ, κάτι που μέχρι τότε ήταν αδιανόητο.

χρόνο πίσω, να βλέπει κανείς ότι σήμερα, 35 σχεδόν χρόνια μετά, εκείνη η οργάνωση των νέων συνεχίζει όχι μόνο να υπάρχει και να αγωνίζεται σταθερά και αταλάντευτα προσανατολισμένη στα ίδια οράματα, αλλά επιπλέον να έχει καταφέρει να είναι η δυναμικότερη και πολυπληθέστερη πολιτική οργάνωση νέων σε ολόκληρη την χώρα.

Λευτέρης Αυγενάκης, βουλευτής Ηρακλείου

Η αποκορύφωση όλης της εκλογικής διαδικασίας ήταν πάντα η βραδιά των αποτελεσμάτων. Πολύ περισσότερο δε, ζώντας τη από θέση ευθύνης ως αναπληρωτής υπεύθυνος της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ στα ΤΕΙ και μετέπειτα ως μέλος του Κεντρικού Συμβουλίου της Εθνικής Σπουδαστικής Ένωσης Ελλάδας (ΕΣΕΕ) συγκεντρώνουμε τα αποτελέσματα των τμημάτων ανά την επικράτεια. Πρέπει να τονίσω όμως, ότι κάθε μέρα για τα στελέχη της ΔΑΠ είναι μια προεκλογική ημέρα. Και είναι παρόδοση πια η ΔΑΠ να διατηρεί την πρωτιά στο φοιτητικό κίνημα. Μια πρωτιά που δείχνει τη δυναμική παρουσία της νέας γενιάς και προτρέπει στη συσχισή των μεταρρυθμίσεων για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής του συνόλου της κοινωνίας. Μια πρωτιά που συμβάλλει, σε μεγάλο βαθμό, στη διαμόρφωση μιας σύγχρονης πολιτικής για την παιδεία και κατ' επέκταση την κοινωνία, την οικονομία και τον πολιτισμό.

Βασίλης Τοκάκης, σύμβουλος επικοινωνίας

Τον Ιανουάριο του 2000 προκηρύσσονται οι εθνικές εκλογές για τον Απρίλιο. Το κλίμα ήταν ιδιαίτερα ευνοϊκό στα πανεπιστήμια για τη ΔΑΠ το οποίο θέλαμε να το εκμεταλλευτούμε κάνοντας φοιτητικές εκλογές το Μάρτιο προκειμένου να δοθεί μήνυμα νίκης. Όμως δυστυχώς στην ΕΦΕΕ οι εκπρόσωποι της Πολιτικής Άνοιξης αποχώρησαν από τη συμφωνία που είχαμε κάνει και οι εκλογές μετατέθηκαν για την 17η Μαΐου του 2000. Τον Απρίλιο πτήθηκε η Νέα Δημοκρατία στις εθνικές εκλογές με τον τρόπο που όλοι θυμόμαστε. Εμείς όμως έπρεπε να πάμε τον Μάιο στις φοιτητικές εκλογές και να κρατήσουμε ψηλά τη σημαία στα πανεπιστήμια. Μας είχαν όλοι ξεγραμμένους ακόμα και στο κόμμα ανέμεναν πάλι στη στα ποσοστά. Συγκάλεσα τη Μ. Τρίτη Κ.Γ. Κληιστάκαμε

σαι καλός στις ομιλίες της ΔΑΠ, για να μπορείς να πεις ορισμένες ιδέες. Τον Καραμανλή τον κατέβαζαν από το βήμα των συνελεύσεων με το «κατηγορητήριο» ότι ήταν ανιψιός του Πρωθυπουργού. Βέβαια ο ίδιος ήταν πολύ προσεκτικός στο να διατυπώνει τις απόψεις του, γιατί πολλοί θα έλεγαν ότι παίρνει τη θέση του Εθνάρχη. Όταν μέσα σε ένα κατάμεστο από αριστερούς φοιτητές αμφιθέατρο, λεγόταν ότι θα πάρει το λόγο ο Κώστας Καραμανλής, γιγνόνταν χαμός από αποδοκιμασίες και λίγο πλάκα. Ο ίδιος, βέβαια, το αντιμετώπιζε με νηφαλιότητα και σοβαρότητα. Σιγά σιγά, όμως, η στάση του μέσα στις φοιτητικές συνελεύσεις ήταν τέτοια που ανάγκαζε τους Αριστερούς φοιτητές να του συμπεριφέρονται με σεβασμό. Ο Καραμανλής συμμετείχε πάντα στις αφισκολλησεις, στις ομιλίες, στις συγκεντρώσεις της ΔΑΠ και της ΟΝΝΕΔ, στις φοιτητικές εκλογές.

Σταμάτης Μαύρος, υποψήφιος βουλευτής Κυκλάδων

Ο Οκτώβρης του 1981, όταν πέρασα στο Οικονομικό της Νομικής, βρήκε το κτίριο της Σχολής ντυμένο σε αποχρώσεις του κόκκινου και του πράσινου. Τότε, η φρασεολογία και οι πρακτικές της ΠΑΣΠ ήταν ανάλογες και παρόμοιες της ΠΣΚ, του Δημοκρατικού Αγώνα και των άλλων ακροαριστερών παρατάξεων. Θυμάμαι την πρώτη γενική συνέλευση των πρωτοετών, όπου στο αμφιθέατρο της ΦΜΣ και κατά τη διάρκεια της - φανερής - ψηφοφορίας για το Προεδρείο της ΓΣ, υπέστην μαζί με άλλους 10 συναγωνιστές το πρώτο γιουχαίσμα της ζωής μας και μετά το ερώτημα: ποιοι ψηφίζουν τον υποψήφιο Πρόεδρο της Γενικής Συνέλευσης από τη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ; Τότε, σηκώθηκαν 8 χέρια με θάρρος και 3 δειλά δειλά, ίσα που φαινόταν. Θυμάμαι επίσης το 1984, όταν τέσσερις από εμάς με επι-

10 ώρες στην αίθουσα της Γραμματείας στον 2ο της Νικταρά, όπου σχεδιάσαμε τη στρατηγική μας. Τότε δώσαμε όρο τιμής για την ιστορία της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ. Μάλιστα θυμάμαι χαρακτηριστικά υπογράψαμε στο τέλος της συνεδρίασης τη δέσμευσή και τον όρκο ο καθένας μας ξεχωριστά στο βιβλίο των πρακτικών.

Ανδρέας Λυκουρέντζος, υφυπουργός Παιδείας

Το κίνητρό ήταν να είσαι καλός στο αμφιθέατρο, να εκπροσωπείς με τον καλύτερο δυνατό τρόπο την παράταξη, να εί-

κεφαλής τον Άλκη Ψάρρα από τη Νομική, αποφασίσαμε να τοιχοκολλήσουμε μια αφίσα για τη Βόρειο Ήπειρο στην πρόσοψη του κτιρίου και από την πλευρά της Σόλωνος. Μέσα σε ελάχιστα λεπτά μας περικύκλωσαν οι φοβεροί δημοκράτες της αριστεράς και τότε, οι τρεις κάναμε έναν κηλοϊό γύρω από τον Άλκη, ο οποίος με πλάτη τον τοίχο τοιχοκόλλησε την αφίσα. Αμέσως μετά την αποχώρησή μας, η αφίσα μας είχε την τύχη των ιδεών των πολέμιών μας τα επόμενα χρόνια.

Εξελίξεις στα ΑΕΙ

Ας μιλήσουμε ανοιχτό

για το πανεπιστημιακό άσυλο

Μήπως πλέον αναζητούμε την ελεύθερη διακίνηση ιδεών εκτός του πανεπιστημίου;

«...Μιλάμε για αξιολόγηση παντού. Μιλάμε για άσυλο που προστατεύει την ελευθερία της έκφρασης, που δεν αφήνει να την καταπατήσουν, δεν αφήνει τα πανεπιστήμια έρμαιο της βίας και της ανομίας. Μιλάμε για ένα δημόσιο πανεπιστήμιο αυτοδιοίκητο, αλλά ανοιχτό σε καινοτόμες ιδέες...»

Τα παραπάνω λόγια ανήκουν στον αρχηγό του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης στη χώρα μας, τον κ. Γ.Παπανδρέου. Αυτή ήταν και η σύντομη απάντησή του σε σχετική ερώτηση που του έγινε για την αξιολόγηση, τις καταλήψεις και το άσυλο. Αυτό που δεν εξήγησε βέβαια, είναι το πώς ακριβώς θα μπορέσει, αν ποτέ κληθεί να κυβερνήσει τη χώρα, να μετατρέψει το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο του ασύλου, ώστε το άσυλο να μοιάσει σε αυτό το οποίο περιγράφει. Γιατί, δυστυχώς, η επιδερμική αυτή αντιμετώπιση που επέδειξε στην παραπάνω απάντησή του είναι βέβαιο πως σε καμία περίπτωση δε θα τον βοηθήσει να επιλύσει ένα ζήτημα που δείχνει να ταλανίζει ολοένα και περισσότερο το δημόσιο πανεπιστήμιο.

Αν θελήσουμε να δούμε τα πράγματα λίγο από την αρχή, ο θεσμός του πανεπιστημιακού ασύλου θεσμοθετήθηκε πριν από τρεις σχεδόν δεκαετίες, έχοντας ως στόχο να διασφαλίσει την ελεύθερη διακίνηση ιδεών και ελεύθερη διεξαγωγή έρευνας εντός των πανεπιστημιακών χώρων. Ένας θεσμός ίσως απα-

ραίτητος για την εποχή του, που αυτή τη στιγμή όμως δείχνει επιεικώς παρωχημένος. Εξηγούμαι: Σε μια κοινωνία στην οποία η Δημοκρατία, έστω και μετά από πολλούς αγώνες, έχει πλέον κατοχυρωθεί, τι μπορεί να προσφέρει το πανεπιστημιακό άσυλο ως έχει; Μήπως δεν είναι δυνατή η ελεύθερη διακίνηση των ιδεών εκτός των Πανεπιστημιακών χώρων; Ή μήπως δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί έρευνα εκτός του ασύλου;

Δεν είναι κάπως οξύμωρο για ένα κράτος το οποίο υποστηρίζει ότι η δημοκρατία έχει ριζώσει βαθιά μέσα του, να δίνει τέτοιες προνομιακές ελευθερίες; Φαίνεται σαν παραδοχή του ίδιου του κράτους πως ακόμα δεν υπάρχει κατάλληλο έδαφος στη κοινωνία για αληθινή ελεύθερη έκφραση και ανταλλαγή ιδεών – συνεπώς είναι απαραίτητη η οριοθέτηση κάποιων χώρων που θα είναι δυνατή η πραγματοποίηση των παραπάνω. Το άσυλο, με την παρούσα μορφή του δείχνει να είναι πρωτίστως μία αδυναμία της κοινωνίας και της δημοκρατίας μας και όχι μία απαραίτητη προϋπόθεση για την ολοκλήρωση του έργου των πανεπιστημίων. Ακόμη και το επιχείρημα πως το άσυλο αποτελεί το τελευταίο προπύργιο της δημοκρατίας σε δύσκολους καιρούς, σε περίπτωση για παράδειγμα που ένα διδακτορικό καθεστώς σφετεριστεί την εξουσία, στα μάτια οπουδήποτε νοήμονα ανθρώπου, δείχνει πια σαθρό: γιατί ένα τέτοιο καθεστώς να σεβαστεί το άσυλο περισσότερο απ' ό,τι σέβεται οποιοδήποτε άλλο ατομικό ή κοινωνικό δικαίωμα;

NUEVO

Ας μην κρυβόμαστε: η βάση στην οποία λειτουργεί αυτή τη στιγμή ο θεσμός του ασύλου δεν έχει καμία σχέση με την ελεύθερη διακίνηση ιδεών. Το πανεπιστημιακό άσυλο έχει καταλήξει να είναι μία ασυλία. Ασυλία αξιόποινων πράξεων: Εκτός από κλοπές, ληστείες, βανδαλισμούς, διακίνηση ουσιών και πολλά άλλα, πού μπορεί να βρει κανείς ελεύθερη διακίνηση ιδεών στους πανεπιστημιακούς χώρους; Στα χτισίματα γραφείων; Στο ότι οι πανεπιστημιακοί χώροι αποτελούν ορμητήριο γνωστών-αγνώστων; Στην πολιορκία των καθηγητών κατά τις συνεδριάσεις της Συγκλήτου έως ότου παρθεί δημοκρατικά μια απόφαση που υποστηρίζει η μειοψηφία, υπό το βάρος απειλών; Στη βίαιη διακοπή της λειτουργίας στον ιερό ναό του ΕΜΠ, γιατί «η πίστη δεν έχει θέση στο άσυλο»; Στις καταλήψεις; Στη δια της βίας διακοπή μαθημάτων και ερευνητικών προγραμμάτων κατά τις καταλήψεις; Στη βίαιη απομάκρυνση καθηγητών από τα γραφεία τους; Ή μήπως όλοι είμαστε τυφλοί και χωρίς να το καταλαβαίνουμε, τα παραπάνω απλώς προάγουν τη γνώση; Μειοψηφίες διαστρέφουν την έννοια του πανεπιστημιακού ασύλου και την φέρνουν στα μέτρα τους.

Εν τέλει το άσυλο σήμερα είναι μια ελευθερία κάπως επιλεκτική... Είναι μια ελευθερία-πάτημα για τον οποιονδήποτε να κινηθεί εκτός νόμου, και γιατί όχι, να επιβάλει τη δική του άποψη, μην επιτρέποντας σε κανέναν άλλο να δια-

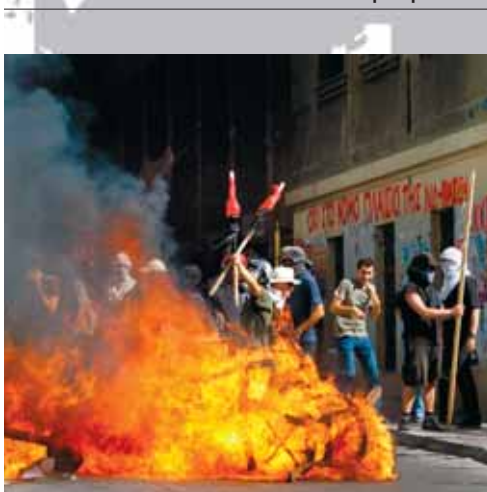
τυπώσει μια διαφορετική. Έχουμε λοιπόν καταλήξει να ψάχνουμε για άσυλο ... έξω από αυτό!

Επειδή όμως όλα τα παραπάνω δείχνουν πια προφανή, τα ζητούμενο πλέον για το πανεπιστημιακό άσυλο δεν είναι η απλή αναφορά των προβλημάτων του θεσμού, αλλά η σύνθεση ολοκληρωμένων και –κυριότερα- εφαρμόσιμων προτάσεων. Εξετάζοντας λοιπόν κανείς τον ίδιο το νόμο περί πανεπιστημιακού ασύλου και την εξέλιξή του από αυτόν του 1982 σε αυτόν του 2007, μπορεί εύκολα να διαπιστώσει πως το θε-

σμικό πλαίσιο θα μπορούσε σε μία άλλη χώρα, στην οποία θα κυριαρχούσε είτε η εφαρμογή των νόμων είτε απλώς η λογική, να είναι αρκετό, ώστε να αποφευχθούν πολλά από τα φαινόμενα που περιγράφηκαν παραπάνω. Συγκεκριμένα, η ανάθεση της αρμοδιότητας για άρση του ασύλου σε πενταμελή επιτροπή που θα μπορεί να αποφασίζει και με πλειοψηφία 3/5, όπως ορίζεται από το νέο νόμο, λύνει θεωρητικά το αδιέξοδο στο οποίο οδηγούμασταν όποτε –σύμφωνα με τον παλιό νόμο- έπρεπε την αντίστοιχη απόφαση να λάβει είτε η τριμελής επιτροπή με πλειοψηφία 3/3 (κάτι το οποίο ήταν αδύνατο, αφού οι συγκεκριμένοι 3, αποτελούσαν μετά δακτυλοδεικτούμενους στόχους ακραίων ομάδων), είτε η δυσκίνητη Σύγκλητος που πολλές φορές χρειαζόταν ώρες ολόκληρες μέχρι να συνεδριάσει. Παρόλα αυτά, ακόμα και τα τελευταία δύο χρόνια, τίποτα δεν δείχνει πως έχει αλλάξει προς το καλύτερο.

Πού εστιάζεται το πρόβλημα λοιπόν; Σαφέστατα στην ίδια την έλλειψη βούλησης, τόσο από την πλευρά της πολιτείας όσο και από αυτή των πανεπιστημιακών αρχών, για ανάληψη δράσης και εφαρμογή των νόμων. Δυστυχώς, φαίνεται ακόμα πως τόσο οι μεν όσο και οι δε έχουν εγκλωβιστεί στον εκβιασμό κάποιων μειοψηφιών και αδυνατούν να ενεργήσουν υπέρ του ίδιου του πανεπιστημίου αλλά και του κοινωνικού συνόλου γενικότερα. Τα γεγονότα του περασμένου Δεκέμβρη, αλλά και η πρόσφατη κατάληψη του κτιρίου διοικητικών υπηρεσιών του Α.Π.Θ. είναι απλά οι κρίκοι σε μία αλυσίδα τόσο παλαιότερων, όσο και άλλων περιστατικών που είναι βέβαιο ότι θα ακολουθήσουν. Όπως βέβαιο είναι πως το πρόβλημα του πανεπιστημιακού ασύλου δεν πρόκειται να λυθεί –όσοι νόμοι και αν αλλάξουν- αν οι αρμόδιες αρχές δεν αποφασίσουν να συγκρουστούν με συγκεκριμένες ομάδες, αν δεν αποφασίσουν να συγκρουστούν με την ιδιότυπη μεταχείριση και προστασία την οποία αυτές απολαμβάνουν ακόμα και από μία μερίδα του τύπου. Και ίσως, όπως δείχνουν και πρόσφατες δημοσκοπήσεις, την περίοδο που διανύουμε, οι συνθήκες μέσα στην ίδια την κοινωνία είναι πιο ώριμες από ποτέ για κάτι τέτοιο...

του Βαγγέλη Αρβανίτη

«Οι ευρωεκλογές δεν είναι μέτρο σύγκρισης για τις εθνικές εκλογές»

Ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας, Ευάγγελος Μείμαρakis θυμάται τα χρόνια του στα φοιτητικά αμφιθέατρα, μιλά για τη θητεία του στην ONNEA και αποκαλύπτει τις σκέψεις του για τη στρατιωτική θητεία.

Ποιές είναι οι πιο ισχυρές αναμνήσεις που έχετε από τη θητεία σας στην ONNEA; Ποιες θεωρείτε ότι είναι οι μεγαλύτερες κατακτήσεις της γενιάς σας;

Όλα τα χρόνια ήταν έντονα και δημιουργικά. Ήταν μια περίοδος με σκληρή καθημερινή, πολιτική δουλειά. Υπήρχαν πολιτικές συγκρούσεις με πάθος και ήταν η εποχή που το ΠΑΣΟΚ με την πολιτική του είχε χωρίσει τον ελληνικό λαό, στη λογική των «πράσινων» και «μπλε» καφενέων, με εντονότερες διαχωριστικές γραμμές. Οι συγκυρίες ήταν εντελώς διαφορετικές. Για παράδειγμα, δεν υπήρχαν τότε η ιδιωτική τηλεόραση και το ιδιωτικό ραδιόφωνο. Αντίθετα, υπήρχε ένας ασφυκτικός κλοιός στην ενημέρωση με τον κομματικό εναγκαλισμό που είχε κάνει το ΠΑΣΟΚ στα μοναδικά ΜΜΕ, που ήταν τα κρατικά, για την ενημέρωση του πολίτη. Ο ασφυκτικός αυτός κλοιός απαιτούσε την ζωντανή καθημερινή επαφή με τον πολίτη και φυσικά την περιφρούρηση αυτής της επαφής. Δεν είχαμε την δυνατότητα, όπως συμβαίνει σήμερα, να αναπτύσσουμε ελεύθερα τις θέσεις και τις απόψεις μας μέσα από τα πολλά ηλεκτρονικά ΜΜΕ. Έτσι και για να μπορέσουμε να περάσουμε στην κοινωνία τα δικά μας μηνύματα δίνουμε την μάχη της αφίσας, είχαμε την δική μας εφημερίδα, την «Δημοκρατική Πρωτοπορία» και φυσικά με την ζωντανή, μαχητική μας παρουσία στα αμφιθέατρα και τα καφενεία. Ταυτόχρονα δώσαμε ιδιαίτερη βαρύτητα στον ποιοτικό πολιτικό λόγο, ώστε να μπορέσουμε μέσα στα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ να αποκτήσουμε μια συγκροτημένη πολιτική φωνή και να καταφέρουμε, να ανεβάζουμε το ποσοστό μας στα πρώτα έτη, φτάνοντας το 1987 να είμαστε πρώτη δύναμη τόσο στα σχολεία όσο και στα πανεπιστήμια και τα τεχνολογικά ιδρύματα της χώρας. Ιδιαίτερο ιστορικό κομμάτι για την ONNEA είναι, επίσης, η πορεία και το πρώτο της συνέδριο. Ήταν το πρώτο της συνέδριο μέσα από το οποίο με δημοκρατικές διαδικασίες βγήκαν τα εκλεγμένα όργανα και ο πρόεδρος της Οργάνωσης. Όπως καταλαβαίνετε για να φτάσουμε στην διενέργεια του συνεδρίου είχαν προηγηθεί, για πρώτη φορά, άσφorges εκλογικές διαδικασίες σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, εκλογές στην ΔΑΠ-ΝΔΦΚ και φυσικά σε όλες τις βαθμίδες της Οργάνωσης, διαδικασίες που δεν αμφισβητήθηκαν από κανέναν. Οι συνέδριοι εκλέχτηκαν μέ-

σα από προσυνεδριακές συνδιασκέψεις, τους οποίους ομόφωνα ανακήρυξε το πολιτασικό Εκτελεστικό Γραφείο της ONNEA. Όλα αυτά που σήμερα θεωρούνται αυτονόητα, για την εποχή μας ήταν κατάκτηση.

Πως εξηγείτε την κυριαρχία της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ στα πανεπιστήμια επί προεδρίας σας τη δεκαετία του '80, σε μια δύσκολη εποχή και πως την εξηγείτε σήμερα;

Μετά τη Μεταπολίτευση η αριστερή ιδεολογία είχε κυριαρχήσει στον χώρο της παιδείας, κυρίως δε στα πανεπιστήμια. Και παρ' ότι η ΝΔ ήταν εκείνη η πολιτική δύναμη που με τον αείμνηστο Κωνσταντίνο Καραμανλή αποκατέστησε την Δημοκρατία στην χώρα μας, ψήφισε το πιο δημοκρατικό Σύνταγμα, λαμβάνοντας στις εθνικές εκλογές του 1974 ποσοστό 54%, εντούτοις στα πανεπιστήμια είχαμε μείνει αρκετά πίσω. Από το 1984 και μετά, με συνεχή ιδεολογικά και πολιτικά σεμινάρια σε πρωτοετείς φοιτητές και σπουδαστές, προσπαθήσαμε να καλύψουμε το χαμένο έδαφος. Τα πρώτα θετικά αποτελέσματα αυτής της τακτικής μας φάνηκαν στις φοιτητικές εκλογές του 1985. Τότε καταφέραμε να έχουμε τα δυο πρώτα έτη με υψηλά ποσοστά για την ΔΑΠ - ΝΔΦΚ, ενώ στα υπόλοιπα έτη τα ποσοστά συνέχιζαν να είναι πολύ χαμηλά. Αυτή η συνεπής προσπάθειά μας, η οποία είχε την συνεχή στήριξη τόσο του αείμνηστου Ευάγγελου Αβέρωφ-Τοσίτσα όσο και του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, συνεχίστηκε και τα επόμενα χρόνια, με αποτέλεσμα τελικά το 1987 να κερδίσουμε τις φοιτητικές και σπουδαστικές εκλογές. Νομίζω, λοιπόν, ότι ο σπόρος που ρίξαμε τότε ήταν πολύ δυνατός και γι' αυτό εδώ και πάνω από δύο δεκαετίες οι φοιτητές διαρκώς δίνουν στην ΔΑΠ-ΝΔΦΚ την πρώτη θέση, συνεχίζοντας να την ενδυναμώνουν με την προτίμηση και την εμπιστοσύνη τους. Αυτή η εξέλιξη με ικανοποιεί και με χαροποιεί ιδιαίτερα. Και με χαροποιεί διπλά, καθώς οι νέοι δεν μένουν πια στο περιθώριο των εξελίξεων. Γίνονται και πάλι ένα ζωντανό κομμάτι της κοινωνίας που αναλαμβάνει ευθύνες, διαμορφύεται, αντιδρά και ζητάει δικαίωμα στο όνειρο. Ενδιαφέρονται για τα κοινά, για τη θέση της πατρίδας μας στη μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια. Ενδιαφέρονται για τα προβλήματα της κοινωνίας. Οι νέοι έχουν πάψει να είναι παθητικοί πολίτες. Προβληματίζονται για τα πολιτικά ζητήματα, απαιτούν μια νέα σχέση εμπιστοσύνης με την πολιτική και τους πολιτικούς. Οι νέοι επιστρέφουν. Δυναμικοί

ΣΥΝΕ- ΝΤΕΥΞΗ

και σίγουροι. Τους στηρίζουμε, ελπίζουμε και πιστεύουμε ότι θα μας ξεπεράσουν.

Θα μειωθεί ο χρόνος της στρατιωτικής θητείας; Αν ναι, πότε πιστεύετε ότι μπορεί να πραγματοποιηθεί αυτό και για ποιά Όμηλη;

Το ζήτημα της μείωσης ή όχι της στρατιωτικής θητείας δεν το εξετάζουμε μεμονωμένα. Αυτήν την περίοδο μελετάμε τις εισηγήσεις για την μετεξέλιξη των Ενόπλων Δυνάμεων. Στη μελέτη αυτή αντιμετωπίζεται και το ζήτημα της στελέχωσης των μονάδων, η αναλογία Επαγγελματιών Οπλιτών (ΕΠ.ΟΠ.)-κληρωτών, οι μετατάξεις, η χωροταξία των Στρατοπέδων, η στρατιωτική θητεία και το πώς αυτή θα γίνει πιο παραγωγική. Στο πλαίσιο αυτό, μεταξύ άλλων, έχουμε δημιουργήσει σε Κέντρα Εκπαίδευσης των Ενόπλων Δυνάμεων, Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης, σε συνεργασία με το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας. Από εκεί και πέρα έχουν γίνει όλες οι απαραίτητες ενέργειες και παρεμβάσεις και έχουν σχεδόν ολοκληρωθεί οι επιχειρησιακές προϋποθέσεις.

Πριν λίγους μήνες έγινε ευρεία συζήτηση για το ενδεχόμενο υποχρεωτικής στράτευσης στα 18. Εξετάζετε ακόμα αυτό το θέμα; Ποιές είναι οι προθέσεις σας;

Όπως γνωρίζετε, υπάρχει Συνταγματική Διάταξη η οποία καθορίζει την υποχρεωτική στράτευση. Ταυτόχρονα υπάρχει και ο αρχικός νόμος «Περί Στρατολογίας», που ισχύει ακόμα και σήμερα και ο οποίος προβλέπει την στράτευση των νέων με την συμπλήρωση του 19ου έτους της ηλικίας τους και προσδιορίζει με ποιες προϋποθέσεις δίνονται οι αναβολές. Μου δημιουργείται, λοιπόν, η εντύπωση ότι έγινε μια συζήτηση για λόγους εντυπώσεων και μόνον, άνευ ουσίας. Διότι δεν μπορεί κανείς να ζητάει να σταματήσει η υποχρεωτική στράτευση χωρίς να το έχει προτείνει στην Συνταγματική Αναθεώρηση. Δεδομένο είναι, λοιπόν, ότι υπάρχει υποχρεωτική στράτευση. Δεδομένος, επίσης, είναι και ο νόμος για το 19ο έτος της ηλικίας. Άρα η συζήτηση είναι άνευ ουσίας. Κατά συνέπεια αυτό που πρέπει να μας απασχολήσει και να συζητήσουμε είναι το πότε ο νέος είναι καλύτερα γι' αυτόν, αλλά και για τις Ένοπλες Δυνάμεις, να παρουσιαστεί. Θα παρουσιαστεί αφού τελειώσει το σχολείο και μπαίνει στο πανεπιστήμιο, όπου εκεί όλες οι έρευνες δείχνουν ότι έχει μια δυναμική, η οποία πράγματι δεν επιτρέπεται να διακοπεί; Θα παρουσιαστεί όταν μπαίνει στο πανεπιστήμιο που ξαφνικά από εκείνη την δυναμική του διαβάσματος μπαίνει σε μια περίοδο χαλαρότητας, ιδίως στον πρώτο, δεύτερο χρόνο; Θα παρουσιαστεί

όταν ολοκληρώσει τις σπουδές του; Θα παρουσιαστεί όταν θα έχει κάνει και το μεταπτυχιακό του; Και πότε θα μπορεί και ίδιος να αφομοιώσει καλύτερα ορισμένες βασικές αρχές που του δίνει η θητεία, όπως είναι η αλληλεγγύη, η συναδελφικότητα, η κοινωνικότητα, η αυτοπειθαρχία. Από τις έρευνες, πάντως, αποδεικνύεται ότι αν έχεις κάνει το μεταπτυχιακό σου και πας σε μεγάλη ηλικία, δεν έχεις περιθώρια αφομοίωσης και προσαρμογής. Αυτό, λοιπόν, είναι κάτι που πρέπει να μας απασχολήσει.

Στις αρχές του περασμένου έτους έγινε μεγάλη ντάρπες για το θέμα με τους φυγόστρατους. Θεωρείτε το θέμα λήξαν; Τι μέτρα έχετε λάβει ώστε να μην ξαναδούμε το φαινόμενο των παράνομων απαλλογών από την στράτευση;

Το ζήτημα αυτό δεν είναι στατικό για να το θεωρήσει κάποιος λήξαν. Μονίμως πρέπει να υπάρχει επαγρύπνηση. Στο πλαίσιο αυτό, με το νέο στρατολογικό νόμο, ο οποίος μάλιστα ψηφίστηκε ομόφωνα το Νοέμβριο του 2005, καθιερώσαμε συγκεκριμένα μέτρα προκειμένου να καταπολεμήσουμε τη φυγόστρατία, όπως: την υποχρεωτική αναγραφή στις γυναικείες ακαταλληλότητας των αρμοδίων υγειονομικών επιτροπών ή συμβουλίων της πιθανότητας ή όχι βελτίωσης ή ίασης της παθής. Επιπρόσθετα προβλέψαμε τη δυνατότητα έκδοσης απόφασης από τον ΥΕΘΑ για αυτεπάγγελτη επανεξέταση της σωματικής ικανότητας ορισμένων ή όλων των απαλλογμένων από τη στράτευση, περιοδικά ανά πενταετία ή έκτακτα κατά την κρίση του και μάλιστα από άλλη επιτροπή. Επίσης προωθήσαμε την ταχεία εκδίκαση μεγάλου αριθμού υποθέσεων πράξεων ανυποταξίας που εκκρεμούσαν κυρίως στα στρατιωτικά δικαστήρια των Αθηνών λόγω κατάργησης της προανάκρισης που ήταν υποχρεωτική στο παρελθόν, βάζοντας τέλος στην ατιμωρησία. Ολοκληρώνουμε παράλληλα το θέμα της μηχανοργάνωσης των στρατολογικών υπηρεσιών, η οποία είναι δεδομένο ότι θα συμβάλει ουσιαστικά στην εξάλειψη του φαινομένου της φυγόστρατίας. Βρισκόμαστε σε διαρκή εγρήγορση και θωρακίζουμε το όλο σύστημα ώστε να μην αντιμετωπίσουμε παρόμοιες περιπτώσεις στο μέλλον. Άλλωστε μην ξεχνάτε, ότι από τις δικές μας προσπάθειες μετά το 2004, ήρθε στη δημοσιότητα το όλο ζήτημα και ξεσκεπάστηκαν τα κυκλώματα που δρούσαν για χρόνια ανενόχλητα. Από τις έρευνες προκύπτει ότι η συντριπτική πλειοψηφία των φυγόστρατων είναι μεγάλης ηλικίας και κυρίως εκείνων που έχουν πάει στο εξωτερικό για μεταπτυχιακό. Πρέπει, λοιπόν, να βρούμε τον τρόπο, έτσι ώστε να εκπληρώνουν τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις πριν πάνε στο εξωτερικό.

Έχει ταυτότητα η ΝΔ, ιδεολογικό προσανατολισμό; Είναι κόμμα φιλελεύθερο, συντηρητικό, του μεσαίου χώρου, τι είναι ακριβώς; Και πως αποτυπώνεται στην πράξη η ιδεολογική της ταυτότητα;

Η ΝΔ έχει ιδεολογικό στίγμα. Αυτό αναφέρεται στην ιδρυτική της διακήρυξη και επαναβεβαιώνεται σε κάθε συνέδριό μας. Ο «μεσαίος χώρος», όπως αναφέρετε, προσδιορίζεται με κοινωνιολογικά κριτήρια και όχι με πολιτικά. Δηλαδή δεν είναι ο χώρος του πολιτικού κέντρου, αλλά είναι ο χώρος του μέσου πολίτη. Ο χώρος που συναντιούνται πολιτικά ρεύματα, που συναντιούνται οι πολίτες με έντονες αναζητήσεις και προβληματισμούς, ο χώρος που μπορεί να βρεθούν λύσεις και προτάσεις έξω από τις σκληρές ιδεολογικοπολιτικές γραμμές. Άρα ο «μεσαίος χώρος» είναι ο χώρος που έχει κέντρο τον άνθρωπο και που αναζητεί πολιτικές που δίνουν ικανοποιητικές λύσεις στα καυτά προβλήματα του μέσου πολίτη. Έτσι η ΝΔ, απευθυνόμενη στον μέσο πολίτη, διευρύνει την απήχσή της στο εκλογικό σώμα, κερδίζει την εμπιστοσύνη των πολιτών, ανεξαρτήτως της ψήφου, και δημιουργεί εκείνη την πλατιά κοινωνική συμμαχία, που είναι αναγκαία για τις τομές και τις μεταρρυθμίσεις που χρειάζεται ο τόπος.

Ποια θεωρείτε ότι είναι το διακύβευμα στις προσεχείς Ευρωεκλογές;

Από τη φύση τους, οι κάλπες αυτές έχουν το δικό τους χρώμα. Δεν βγάζουν κυβέρνηση. Εκλέγουν τους βουλευτές που για την επόμενη πενταετία θα μας εκπροσωπήσουν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Αυτό άλλωστε το είχε πει και ο ίδιος ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Γιώργος Παπανδρέου. Η χαλαρή ψήφος των ευρωεκλογών είναι γνωστό πως αφήνει, εκ του ασφαλούς, περιθώρια έκφρασης διαμαρτυρίας. Δεν αποτελεί, ως εκ τούτου, μέτρο σύγκρισης για τις εθνικές εκλογές, όπου ο πολίτης καλείται να κρίνει, να εκτιμήσει και τελικά να αναδείξει τον ικανότερο να κυβερνήσει. Για το λόγο αυτό τα συμπεράσματα δεν θα είναι ασφαλή. Η δική μας προσπάθεια είναι το κόμμα που ενέταξε την Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή οικογένεια, η Νέα Δημοκρατία να είναι και πάλι πρωταγωνιστής.

των Κώστα Παπαχλημίντζου και Δημήτρη Κουνιά

Ωρα για ΠΡΑΣΙΝΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ!

Βοήθησε κι εσύ να φυτρώσει η ελπίδα. Είναι στο χέρι σου!

CO₂

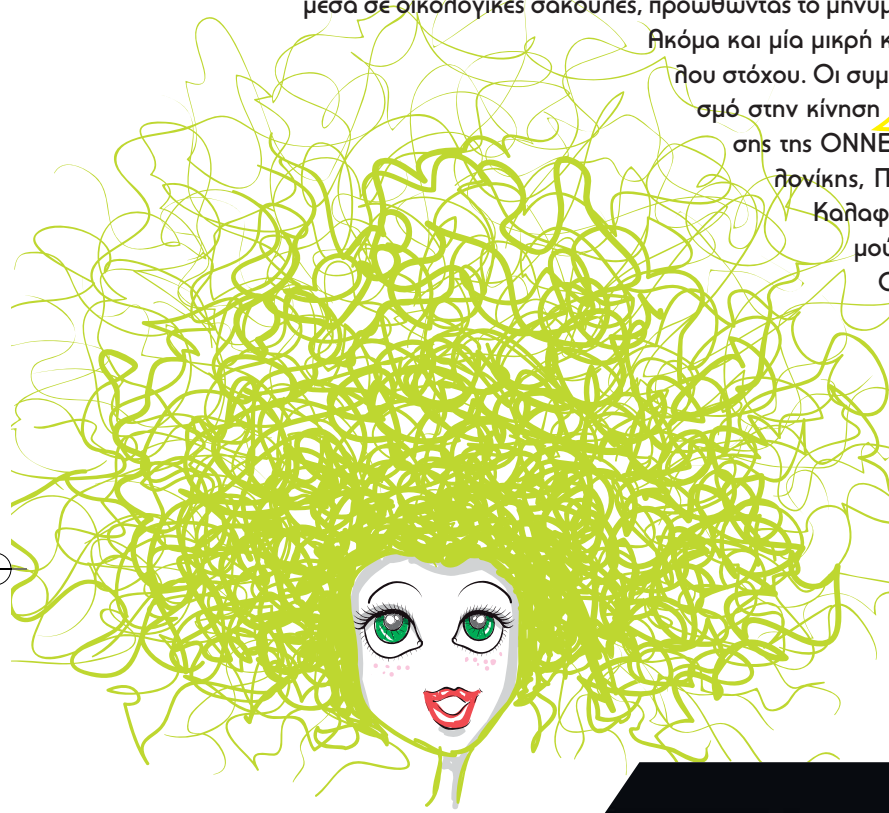
Με μεγάλη επιτυχία και συμμετοχή των νέων της πόλης μας ολοκληρώθηκε στις 23 Μαρτίου η σειρά εκδηλώσεων που διοργάνωσε η ΟΝΝΕΔ Θεσσαλονίκης με θέμα «Νέοι και Περιβάλλον», με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Δασοπονίας και Παγκόσμια Ημέρα Νερού, στις 21 και 22 Μαρτίου αντίστοιχα.

Μέλη της ΟΝΝΕΔ που συγκεντρώθηκαν στην συμβολή των οδών Τσιμισκή και Ικτίνου, μοίραζαν συμβολικά μικρά φυτά μέσα σε οικολογικές σακούλες, προωθώντας το μήνυμα της συμμετοχής και συμβολής στην προστασία του περιβάλλοντος.

Ακόμα και μία μικρή κίνηση από τον καθένα συντελεί σημαντικά στην επίτευξη ενός μεγάλου στόχου. Οι συμπολίτες μας που βρέθηκαν στο σημείο ανταποκρίθηκαν με ενθουσιασμό στην κίνηση αυτή και επικρότησαν την πρωτοβουλία των νέων και της οργάνωσης της ΟΝΝΕΔ. Το παρόν στην δράση αυτή έδωσαν επίσης ο νομάρχης Θεσσαλονίκης, Παναγιώτης Ψωμιάδης, ο υπουργός Μακεδονίας-Θράκης, Σταύρος Καλαφάτης και ο πρόεδρος της Διοικούσας Επιτροπής Νέας Δημοκρατίας νομού Θεσσαλονίκης, Ιάκωβος Φραντζής.

Οι δράσεις για το περιβάλλον ολοκληρώθηκαν το απόγευμα της ίδιας ημέρας με την διεξαγωγή της προγραμματισμένης εκδήλωσης με θέμα «Βοήθησε κι ΕΣΥ να φυτρώσει η ελπίδα...είναι στο χέρι σου!», στο ξενοδοχείο Electra Palace. Ομιλητές ήταν οι Κώστας Κιλιτίδης, υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης, Θεοφάνης Παυλίδης επίκουρος καθηγητής Δασολογίας και Φυτικής Παραγωγής ΑΠΘ, Κωνσταντίνος Παπαστεφάνου, καθηγητής τμήματος Φυσικού ΑΠΘ, Θέκλα Παρασκευούδη, πρόεδρος Ελληνικού Οργανισμού Περιβάλλοντος. Η εκδήλωση είχε μεγάλη απήχηση σε πλήθος νέων, και όχι μόνο, που έδωσαν το παρόν και συμμετείχαν στην συζήτηση που ακολούθησε μετά τις ομιλίες.

του Γιώργου Νταή

Σβήστε τα φώτα για λίγο... Θέλουν να τ' ανάψουν και τα παιδιά μας!

Το Σάββατο 28 Μαρτίου στις 20.30 ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι σε περισσότερες από 1000 πόλεις του πλανήτη έστειλαν ένα μήνυμα. Εν όψει της παγκόσμιας συνόδου των Ηνωμένων Εθνών για το κλίμα, που θα πραγματοποιηθεί στη Κοπεγχάγη το Δεκέμβριο, απαιτούμε μετά την απόφαση της Συνόδου να γίνουν πράξη δράσεις που θα μειώσουν τις εκπομπές αερίων τα οποία επιδεινώνουν το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Όλο αυτό, προς όφελός μας. Ως ΟΝΝΕΔ Θεσσαλονίκης συμμετείχαμε κι εμείς σε αυτήν τη δράση ενάντια στην υπερθέρμανση του πλανήτη. Μνημεία που αποτελούν παγκόσμια σύμβολα όπως ο Παρθενώνας, ο ιερός βράχος της Ακρόπολης, και άλλα και εθνικά τοπόσημα, όπως το κτίριο του ελληνικού Κοινοβουλίου, ο λόφος του Λυκαβηττού στην Αθήνα, ο Λευκός Πύργος, η Καμάρα στη Θεσσαλονίκη και δεκάδες άλλα ιστορικά κτίρια και τοποθεσίες «σκοτέινισαν», ενώ περισσότεροι από 35 δήμοι σε όλη την Ελλάδα δήλωσαν συμμετοχή στο ίδιο πρόγραμμα, στέλνοντας ένα ισχυρό συμβολικό μήνυμα σε ολόκληρο τον κόσμο.

της Χρύσας Σταματοπούλου

NUEVO

Περιβάλ-
λον

ώρα για ΠΡΑΣΙΝΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ!

Σκέψου πράσινα και οικολογικά δράσε τοπικά!

Στην χώρα μας, όπως και σε ολόκληρο τον κόσμο, αντιμετωπίζουμε τη μεγαλύτερη μεταπολεμική κρίση, που θέτει σε κίνδυνο θέσεις εργασίας χιλιάδων ανθρώπων. Η ζυγαριά των αποφάσεων σε παγκόσμιο επίπεδο θα γείρει αναπόφευκτα προς την αναζήτηση διεξόδων από την χρηματοπιστωτική κρίση και τονωτικών ενέσεων για την πραγματική οικονομία. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση, οι Δήμοι, οι Κοινότητες και η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση μπορούν να συνεισφέρουν με την γνώση του τοπικού, του ειδικού προς αυτή την κατεύθυνση. Οι ΟΤΑ (Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης) είναι ο δίαυλος που θα διοχετεύσει πράσινες πολιτικές απευθείας στους πολίτες και την κοινωνία. Επομένως ο ρόλος τους είναι εξαιρετικά κρίσιμος σε αυτήν την διαδικασία, όταν μάλιστα μπορεί να φέρει και σημαντικά οικονομικά οφέλη στις τοπικές οικονομίες και μπορεί να τις τονώσει. Στον τομέα της ενεργειακής αποδοτικότητας, οι ΟΤΑ μπορούν να κάνουν πολλά. Χαρακτηριστικά αναφέρω:

1. Δημιουργία μηχανισμού παρακολούθησης της ενεργειακής κατανάλωσης σε δημοτικά (και μεγάλα ιδιωτικά) κτίρια και θέσπιση στόχων μείωσης της κατανάλωσης ενέργειας σε κάθε κτίριο.
2. Καταγραφή παλιών ενεργοβόρων κτιρίων που χρειάζονται άμεσες επεμβάσεις, στην αρχή για τα δημόσια και στη συνέχεια για τα ιδιωτικά κτίρια και εκπόνηση ενός στρατηγικού σχεδίου ενεργειακής αποδοτικότητας.
3. Αντικατάσταση λαμπτήρων πυρακτώσεως με νέους χαμηλής κατανάλωσης, αντικατάσταση παλιών κλιματιστικών με νέα οικονομικότερης τεχνολογίας, βελτίωση μονώσεων στα ήδη υπάρχοντα κτίρια, κατασκευή νέων βιοκλιματικών κτιρίων υπηρεσιών με αξιοποίηση ανανεώσιμων πηγών όπου είναι εφικτό.
4. Πράσινες τάρτσες στα δημοτικά και νομαρχιακά κτίρια και συγκεκριμένα κίνητρα για την επέκτασή τους σε κτίρια ιδιωτικά εντός των δήμων μέτρο που αποδεδειγμένα βελτιώνει την ενεργειακή τους αποδοτικότητα.

Πέραν του τομέα της ενεργειακής αποδοτικότητας, ένα άλλο ιδιαίτερα σημαντικό κεφάλαιο είναι αυτό της ανακύκλωσης. Στον τομέα της ανακύκλωσης, οι Δήμοι και οι Νομαρχίες μπορούν να κάνουν ακόμα περισσότερα. Χαρακτηριστικά αναφέρω:

1. Μελέτη για τον τρόπο εφαρμογής της κομποστοποίησης των οικιακών οργανικών και των κλαδεμάτων, και για τα οικονομικά οφέλη θα προκύψουν. Η εφαρμογή ολοκληρωμένων προγραμμάτων οικιακής κομποστοποίησης κλαδεμάτων παρουσιάζουν σημαντικά οφέλη σε περιβαλλοντικό κοινωνικό και οικονομικό επίπεδο.
2. Δημιουργία οργανωμένου και όρτιου συστήματος ανακύκλωσης στις παραλίες από όλους τους παραλιακούς Δήμους της χώρας, ειδικά την περίοδο τουριστικής αιχμής.
3. Ανακύκλωση με ειδικούς διαφορετικούς κάδους για κάθε υλικό (γυαλί, χαρτί, κλπ) οι οποίοι θα βρίσκονται σε κεντρικά σημεία του Δήμου ώστε να υπάρχει εύκολη πρόσβαση.
4. Συλλογή πόρτα-πόρτα. Οι Δημότες βγάζουν στην πόρτα τους σε καθορισμένες ημέρες τα υλικά που είναι για ανακύκλωση ή ανακύκλωση με σκοπό να συλλεγούν από ειδικό όχημα συλλογής και να οδηγηθούν στον τελικό χρήστη. Η συμμετοχή μπορεί να είναι εθελοντική ή υποχρεωτική, ενώ στους κατοίκους παραχωρούνται πολλές φορές δοχεία ή κάδοι για την αποθήκευση των ανακυκλώσιμων υλικών στο σπίτι. Με τη μέθοδο αυτή ανακτώνται συνήθως εφημερίδες, μπουκάλια και κουτιά.
5. Δημιουργία κέντρων ανακύκλωσης σε όλους τους Δήμους. Με την ολοκλήρωση της διαδικασίας ανακύκλωσης, αποδίδεται στους ανακυκλωτές ανταποδοτικό κίνητρο ανά επιστρεφόμενη συσκευασία. Οι ανακυκλωτές μπορούν να δωρίσουν την αξία του ανταποδοτικού κινήτρου υπέρ κάποιου κοινωνικού ή δημοτικού τοπικού σκοπού.

Η τοπική αυτοδιοίκηση, λοιπόν, μπορεί να ενισχύσει την ανακύκλωση. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι αυτό της Ελευσίνας, που μας δείχνει ότι η υπόθεση της ανακύκλωσης χρειάζεται και μεράκι: Με μηδενικούς πόρους κατάφεραν να ανακυκλώσουν το 34% των στερεών αποβλήτων τους, αλλά και να δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας. Επιπροσθέτως, η χώρα μας είναι προικισμένη γεωγραφικά με ένα από τα πλουσιότερα οικοσυστήματα. Αυτό και μόνο κάνει την Ελλάδα ένα ισχυρό οικότουριστικό και οικοαναπτυξιακό πεδίο ενδιαφέροντος. Η βιωσιμότητα αυτών των επιχειρηματικών δράσεων εξαρτάται άμεσα από τις αυτοδιοικήσεις πρώτου και δεύτερου βαθμού. Για να μπορέσουν όμως να πραγματοποιηθούν όλα τα παραπάνω χρειάζεται να περάσουμε από το στάδιο της συνειδητοποίησης στο στάδιο της ενεργούς δράσης. Αυτό είναι που μας λείπει σήμερα. Το ενδιαφέρον στην κοινή γνώμη υπάρχει. Πρέπει εμείς να δώσουμε τα απαραίτητα εργαλεία, ώστε από τη θεωρία να περάσουμε στην πράξη. Δεν υπάρχει λοιπόν άλλος χρόνος για καθυστερήσεις και πειραματισμούς.

(Συνεχίζεται...)

του Ελπίδοφóρου Παπανικολόπουλου

Πράσινες στέγες-πράσινη πόλη

ώρα για ΠΡΑΣΙΝΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ!

αντικείμενο της δράσης "Πράσινες Στέγες - Πράσινη Πόλη"

είναι η βελτίωση της διαβίωσης στα αστικά κέντρα, κάνοντας την πόλη πιο ανθρώπινη με στόχο να δημιουργήσει ευαισθητοποιημένους πολίτες στα θέματα του περιβάλλοντος και να διευρύνει την πράσινη επιχειρηματικότητα στη χώρα μας. Οι πράσινες στέγες συμβάλλουν αποφασιστικά στην αντιμετώπιση του φαινομένου της «αστικής θερμικής νησίδας». Η θερμοκρασία στην επιφάνεια μιας ταράτσας μπορεί να φθάσει τους 80°C. Η θερμοχωρητικότητα των δομικών υλικών αυξάνει την ενέργεια που απαιτείται για την ψύξη του κτιρίου. Η φύτευση των ταρασών μπορεί να συμβάλει εντυπωσιακά στην αντιμετώπιση του φαινομένου και τη μείωση της θερμοκρασίας ενός κτιρίου αλλά και της θερμοκρασίας του ευρύτερου περιβάλλοντος. Οι φυτεμένες στέγες συμβάλλουν στην αντιμετώπιση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης, καθώς τα φυτά σε ένα φυτεμένο δώμα απορροφούν τη ζέστη για τις ανάγκες του μεταβολισμού τους και αποτελούν φυσικές μονάδες παραγωγής οξυγόνου. Μπορεί να επιτευχθεί μείωση της επιφανειακής θερμοκρασίας της ταράτσας έως 45°C σε σχέση με ένα συμβατικό δώμα, μείωση της εσωτερικής θερμοκρασίας του κτιρίου έως 10°C καθώς και μείωση του κόστους θέρμανσης και ψύξης του κτιρίου έως 50%.

Οι πράσινες στέγες βελτιώνουν αποδεδειγμένα την ποιότητα του αέρα στην πόλη τόσο γύρω από το ίδιο το κτίριο όσο και γενικότερα στην ατμόσφαιρα. Τα πρακτικά οφέλη είναι επομένως προφανή. Στο χέρι μας είναι να πρασινίσουμε τις στέγες μας με σημαντικά οφέλη για το περιβάλλον, την ποιότητα ζωής και την καθημερινότητά μας. Μπορούμε και πρέπει να αντικαταστήσουμε το γκριζο της πόλης, με το πράσινο της φύσης.

του Παναγιώτη Κουτσογιάννη

Πράσινες στέγες

πράσινη πόλη

Πράσινη Ανάπτυξη

Η Οικονομική Κρίση μια μοναδική ευκαιρία για

και οικονομικής ενίσχυσης της αγοράς αυτών των αυτοκινήτων. Στις ΗΠΑ η κυβέρνηση έδωσε οικονομική βοήθεια μόνο στις αυτοκινητοβιομηχανίες που δεσμεύτηκαν να προχωρήσουν στη κατασκευή οικολογικών αυτοκινήτων. Επίσης η Γαλλία, στο πλαίσιο μιας γενικότερης αναδιάρθρωσης της οικονομίας της, εκτιμά ότι θα δημιουργήσει 500.000 νέες θέσεις εργασίας στη πράσινη οικονομία και τέλος η Γερμανία, όντας πιο μπροστά στις εναλλακτικές πηγές ενέργειας, μετρά ήδη 170.000 νέες θέσεις εργασίας και πάνω 20 δις ευρώ κέρδη.

Πράσινη Αναπτυξιακή πολιτική στην Ελλάδα πρέπει να σημαίνει παρέμβαση του κράτους με ενέργειες όπως:

- ✓ Την Ανάπτυξη των Ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (φωτοβολταϊκά και αιολικά πάρκα) έτσι ώστε το 2020 το 25% της ενέργειας να προέρχεται από αυτές. Κλειδί στην ανάπτυξη της εγχώριας οικονομίας, είναι η ενεργοποίηση των μικροεπενδυτών, έχοντας εξαλείψει τα γραφειοκρατικά προβλήματα που υφίστανται σήμερα.
- ✓ Την νομοθετική παρέμβαση για τη δημιουργία υπηρεσίας περιβάλλοντος σε κάθε Δημόσιο φορέα, με συγκεκριμένο πλάνο ενεργειών. Πχ: ποσοστό ανακυκλώσιμων απορριμμάτων - εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου - ενεργειακή κατανάλωση κτλ.

Η παγκόσμια οικονομία κλυδωνίζεται από τις συνέπειες της οικονομικής κρίσης η οποία επηρεάζει κάθε τομέα. Παράλληλα η υψηλός αντιμετωπίζει περιβαλλοντικά προβλήματα, τα οποία όπως τονίζουν οικονομολόγοι θα έχουν μεγαλύτερο κόστος μακροπρόθεσμα για την οικονομία από ότι οι συνέπειες της υφιστάμενης κρίσης. Η ανάγκη για πράσινη αναπτυξιακή πολιτική δεν υπογορεύεται πλέον μόνο από περιβαλλοντικούς λόγους αλλά έχει και απτές οικονομικές διαστάσεις. Το μοντέλο ανάπτυξης που ακολούθηθηκε μέχρι τώρα ήταν πολύ αποδοτικό για την οικονομία αλλά καταστροφικό για το περιβάλλον, με συνέπεια η ίδια η οικονομία να επιβαρύνεται από τη καταστροφή ή ακόμα και από την έλλειψη φυσικών πόρων παραγωγής.

Η παγκόσμια οικονομία αρχίζει σταδιακά να μετατρέπει το οικονομικό της μοντέλο σε πιο φιλικό προς το περιβάλλον. Παραδείγματος χάριν η Μεγάλη Βρετανία θέλοντας να τονώσει τον πρόσφατα πληττόμενο κλάδο της αυτοκινητοβιομηχανίας ανέλαβε τη κατασκευή πιλοτικού δικτύου επαναφόρτισης ηλεκτρικών αυτοκινήτων

CO2 Environmental Crisis
Rainforest destruction
DEATH MOUNTAINS

Περιβάλλον

- ✓ Οικονομικά κίνητρα και επιδοτήσεις πέραν αυτών της Ε.Ε. για εταιρείες ασχολούμενες με εξαγωγή πράσινα προϊόντα.
- ✓ Την υψηλότερη φορολογία για εταιρίες που δεν έχουν εντάξει συγκεκριμένες τεχνολογίες στις λειτουργίες τους.
- ✓ Την ανάπτυξη και τυποποίηση της βιολογικής γεωργίας και κτηνοτροφίας.
- ✓ Την ένταξη μαθημάτων περιβάλλοντος και αειφόρου ανάπτυξης σε όλες τις πανεπιστημιακές σχολές.
- ✓ Την επιδότηση πανεπιστημίων και εταιριών για έρευνα και ανάπτυξη τεχνολογιών ωφέλιμων προς το περιβάλλον.
- ✓ Την ανάπτυξη επιδοτούμενων προγραμμάτων εναλλακτικού τουρισμού.
- ✓ Την επιδότηση και ανάπτυξη από ιδιωτικούς φορείς υποδομών διαχείρισης των στερεών και υγρών αποβλήτων (ΧΥΤΑ, ΣΜΑ, ΕΕΛ).

Η Ελλάδα δεν μπορεί να μείνει θεατής σε όσα συμβαίνουν στον υπόλοιπο κόσμο. Η χώρα μας χρειάζεται να επικεντρώσει τις δυνάμεις της στις πράσινες επενδύσεις, στη πράσινη καινοτομία και παραγωγή. Η Ελλάδα πρέπει να χρησιμοποιήσει τα συγκριτικά της πλεονεκτήματα με περιβαλλοντικά και οικονομικά οφέλη, όπως συμβαίνει ήδη σε άλλες χώρες, ιδίως όταν δεν έχει βιομηχανικές υποδομές που μπορούν να επηρεαστούν αρνητικά από μια τέτοια πολιτική.

Η πράσινη ανάπτυξη αποτελεί τη μόνη αξιόπιστη επιλογή σε μια κορεσμένη εγχώρια αγορά και παραγκωνισμένη εξαγωγικά οικονομία. Αποτελεί την εθνική λύση στην κλιματική αλλαγή και την ελπίδα για μια σύγχρονη ανταγωνιστική οικονομία.

του Βασίλη Ξυπολυτά

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ: ΘΑ ΕΦΑΡΜΟΣΤΟΥΝ;

Είναι γνωστό εδώ και πολύ καιρό, ακόμα και από τον προηγούμενο χρόνο, ότι η ηγεσία του Υπουργείου Υγείας σκοπεύει να διαμορφώσει θεραπευτικά πρωτόκολλα και θεραπευτικές κατηγορίες. Ο όρος αυτός είναι αρκετά νέος για τα ελληνικά δεδομένα, δε συμβαίνει το ίδιο όμως για τις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης. Τα θεραπευτικά πρωτόκολλα αφορούν τα στάδια που θα πρέπει να ακολουθηθούν από τους επιστήμονες υγείας για την αντιμετώπιση των διαφόρων παθήσεων και οι θεραπευτικές κατηγορίες είναι οι ομάδες των φαρμακευτικών σκευασμάτων που έχουν το ίδιο θεραπευτικό αποτέλεσμα στον ασθενή. Γίνεται συνεπώς αντιληπτό ότι με την εφαρμογή αυτών των πρωτοκόλλων και τη διαμόρφωση των θεραπευτικών κατηγοριών θα παρατηρηθεί ένας ορθολογισμός στην κατανάλωση των φαρμακευτικών σκευασμάτων και θα εξοικονομηθούν πόροι, οι οποίοι μπορούν να διατεθούν σε κάποιους άλλους τομείς του συστήματος υγείας. Επιπλέον, θα υπάρχει μια βάση δεδομένων που θα μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τους επιστήμονες υγείας με αποτέλεσμα τη βελτίωση της ποιότητας καθώς και της αποτελεσματικότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών υγείας. Με αυτό τον τρόπο ένα μεγάλο μέρος των ασθενών που χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες υγείας θα μένει ικανοποιημένο από το επίπεδο ποιότητας που διαθέτουν.

Αυτό το νέο σύστημα με τις θεραπευτικές κατηγορίες και πρωτόκολλα είχε ανακοινωθεί από τον Υπουργό Υγείας ότι θα εφαρμόζοταν από τις αρχές του 2009. Τις προάλλες σε ένα συνέδριο, ο ίδιος τόνισε τη σημασία αυτής της μεταρρύθμισης και τα σημαντικά οφέλη που απορρέουν από αυτήν. Το ζητούμενο είναι ότι η μεταρρύθμιση αυτή θα έχει οφέλη μόνο όταν εφαρμοστεί πραγματικά και όχι μένοντας στα λόγια. Αναμένουμε, λοιπόν!

του Γιάννη Παπαδόπουλου

Το NUEVO θυμάται...

20 χρόνια από την κυβέρνηση συνεργασίας ΝΔ - Συνασπισμού

Το 1988 έκλεισε μέσα σ' ένα κλίμα πρωτοφανούς για τα μεταπολιτευτικά δεδομένα πολιτικής έντασης, λόγω μιας σειράς σκανδάλων, με κυριότερο εκείνο της «Τράπεζας Κρήτης», στο οποίο φέρονταν να εμπλέκονται ο πρωθυπουργός Α. Παπανδρέου (που αντιμετώπιζε πολύ σοβαρά προβλήματα υγείας) και βασικά κυβερνητικά στελέχη, όπως ο Μ. Κουτσόγιωργας, Δ. Τσοβόλας και Γ. Πέτσος. Πρωταγωνιστής της υπόθεσης αυτής, ένας νεαρός τραπεζίτης, ο Γ. Κοσκωτάς, άγνωστος μέχρι τότε, ο οποίος κατόρθωσε από το πουθενά να στήσει μια μικρή αυτοκρατορία στον τραπεζικό και εκδοτικό χώρο.

Η αποκάλυψη του σκανδάλου είχε φέρει σε πολύ δεινή θέση την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και είχε δημιουργήσει έντονο κλίμα ανασφάλειας και αμφισβήτησης για το πολιτικό σύστημα στους πολίτες. Μέσα σε αυτήν την όζουσα ατμόσφαιρα έγιναν οι εκλογές της 18ης Ιουνίου 1989. Η ΝΔ με αρχηγό των Κ. Μητσοτάκη παρότι επικράτησε του ΠΑΣΟΚ του Α. Παπανδρέου με πέντε ποσοστιαίες μονάδες (44,25% έναντι 39,15%) δεν κατάφερε να σχηματίσει αυτοδύναμη κυβέρνηση, λόγω του εκλογικού συστήματος που είχε προσαρμόσει στα δικά του μέτρα το ΠΑΣΟΚ. Έτσι ρυθμιστής της

νέας κατάστασης θα αναδειχθεί ο ενιαίος Συνασπισμός (ΚΚΕ και Ελληνική Αριστερά) των Φλωράκη-Κύρκου με 13,13%. Κατά την κρίσιμη αυτή την στιγμή ο Κ. Μητσοτάκης, ο Χ. Φλωράκης και ο Λ. Κύρκος αποφάσισαν τη δημιουργία μιας φιλελεύθερης-αριστερής κυβέρνησης συνεργασίας, η οποία δημιούργησε αίσθηση και συζητήθηκε παγκοσμίως. Έτσι την 2α Ιουλίου 1989 συντελέσθηκε η ιστορική συμφωνία μεταξύ ΝΔ και Συνασπισμού, η οποία κατέληξε στο σχηματισμό κυβέρνησης υπό την προεδρία του Τ. Τζαννετάκη (ΝΔ). Το νέο αυτό κυβερνητικό σχήμα θα ήταν βραχύβιο και θα είχε διπλό στόχο, τη δρομολόγηση των διαδικασιών της κάθαρσης και την προετοιμασία αδιάβλητων εκλογών βάσει του ισχύοντος εκλογικού νόμου. Η νέα Βουλή, αφού δίνει ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση Τζαννετάκη, μπαίνει στην διαδικασία «Περί Ευθύνες Υπουργών» και αναζητά την ύπαρξη ή μη των ενδείξεων ενοχής του Α. Παπανδρέου και των άλλων κυβερνητικών στελεχών κυρίως για το σκάνδαλο «Κοσκωτά». Οι συζητήσεις θα γίνουν μέσα σε ακραία οξυμένο κλίμα και τελικά μετά από σειρά ψηφοφοριών θα ανοίξει ο δρόμος για το Ειδικό Δικαστήριο. Φυσικά, αναμενόμενο ήταν ότι η απόφαση αυτή θα οδηγήσει σε περαιτέρω συσπείρωση των οπαδών του ΠΑΣΟΚ, το οποίο θα πορευόταν στις εκλογές με υπόδικο αρχηγό.

Μετά την ολοκλήρωση της κύριας αποστολής της Βουλής, δηλαδή της παραπομπής των κατηγορουμένων για σκάνδαλα στη δικαιοσύνη, ανοίγει ο δρόμος για την πολιτική εκκαθάριση της κατάστασης με νέα προσφυγή στις κάλπες. Η συγκυβέρνηση ΝΔ - Συνασπισμού έλαβε τέλος στις 7 Οκτωβρίου 1989 και προκηρύχθηκαν εκλογές στις 5 Νοεμβρίου. Ούτε αυτές οι εκλογές θα ξεκαθαρίσουν το πολιτικό τοπίο. Η ΝΔ θα είναι πάλι πρώτο θα ξεκαθαρίσουν το πολιτικό τοπίο. Η ΝΔ θα είναι πάλι πρώτο κόμμα (46,2%), αυξάνοντας τα ποσοστά της, χωρίς όμως να καταφέρει να σχηματίσει και πάλι αυτοδύναμη κυβέρνηση. Έτσι μπροστά στο φάσμα ακυβερνησίας σχηματίζεται οικουμενική κυβέρνηση υπό τον Ξ. Ζολώτα.

Σε ό,τι αφορά τους πρωταγωνιστές εκείνης της περιόδου, ο Κ. Μητσοτάκης εκλέχθηκε πρωθυπουργός στις εκλογές του 1990 και κυβέρνησε μέχρι το 1993, ο Α. Παπανδρέου δικάστηκε από το Ειδικό Δικαστήριο και τελικά αθωώθηκε (με 7 ψήφους υπέρ και 6 κατά) και ο Συνασπισμός διαλύθηκε στις επιμέρους συνιστώσες του (ΚΚΕ και ανανεωτική αριστερά).

του Γιώργου Καραχάλιου

NUEVO

Η αποτυχία των κυβερνήσεων συνασπισμού

Ποιος δεν έχει βρεθεί μπροστά σε μια –καφενειακού επιπέδου συνήθως- συζήτηση όπου κυριαρχούν συμπεράσματα του τύπου «ας συγκυβερνήσουν τα κόμματα», «ας χαράξουν μία ενιαία πολιτική», «δεν με νοιάζει ποια κυβέρνηση θα είναι αλλιώς ας κάνει κάτι» και ούτω καθεξής; Όταν βασική προϋπόθεση της προόδου της κοινωνίας και της πολιτικής και οικονομικής ανάπτυξης αποτελεί η συγκρότηση μίας ικανής κυβέρνησης, τότε γίνεται αντιληπτό, πως αυτές οι επιδερμικές και εύκολες προσεγγίσεις δεν είναι τόσο ακίνδυνες όσο φαίνονται. Τότε γίνεται αντιληπτό, πως οι πολίτες πρέπει να γνωρίζουν τις συνέπειες των πράξεων τους, πρέπει να γνωρίζουν αν η απόφασή τους να ψηφίσουν συγκεκριμένη πολιτική παράταξη είναι σε θέση να ικανοποιήσει αυτά που ίδιοι περιμένουν. Ακριβώς σε αυτό το σημείο εισέρχεται η σημασία της ατομικής ευθύνης.

Θα εστιάσω λοιπόν, στις κυβερνήσεις συνασπισμού, καθώς πολλοί υποστηρίζουν πως αυτό αποτελεί το κλειδί της εξόδου από την κρίση, τόσο την πολιτική όσο και από την οικονομική. Καθώς πολλοί και ίσως καλοπροαίρετα απαιτούν τη συνεργασία των κομμάτων, θεωρώντας πως έτσι θα επιτευχθεί η ομαλή επίλυση των προβλημάτων. Μοιάζει να έχει γίνει η νέα μόδα και έτσι άκριτα, πολλοί μιλούν για αυτό, χωρίς ποτέ να αναρωτηθούν για τα πιθανά αποτελέσματά της. Θα αναφερθώ μόνο σε κάποια ιστορικά γεγονότα, εστιάζοντας σε περιόδους με αντίστοιχες οικονομικές «κρίσεις»:

Μετά τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο, η ανάγκη πραγματοποίησης δημοσιονομικής πειθαρχίας υπήρξε επείγουσα, ενώ παράλληλα η συναίνεση όλων των πολιτικών δυνάμεων ανά τα κράτη ήταν δεδομένη. Τα αποτελέσματα, όμως, ήταν διαφορετικά εντός των κρατών και η διαφοροποίηση προερχόταν ακριβώς από τη μορφή διακυβέρνησης που ίσχυε στο εσωτερικό τους. Γαλλία, Ιταλία, Γερμανία, χώρες με κυβερνήσεις συνασπισμού, δεν μπόρεσαν να λάβουν καμιά πολιτική απόφαση, διότι παρά την αρχική τους επιθυμία για συναίνεση, τα συμβαλλόμενα μέρη διαφωνούσαν για το ποιο μέρος της κοινωνίας έπρεπε να επιβληθεί το βάρος, για το αν οι φόροι έπρεπε να είναι περισσότερο άμεσοι ή έμμεσοι και για το αν η φορολογία έπρεπε να ήταν προοδευτική ή αναλογική – προβληματικές που όχι απλά δεν απέχουν από τις σημερινές, αλλά αποτελούν τα ζητήματα της καθημερινής πολιτικής αντιπαράθεσης, χωρίς ωστόσο να διαφαίνεται ούτε καν η συναίνεση-. Το αποτέλεσμα αυτών το καθυστερήσεων ήταν η αύξηση του ελλείμματος και η μεγαλύτερη συσσώρευση του δημοσίου χρέους, που οδήγησαν τα συγκεκριμένα κράτη σε περίοδο οικονομικής παρακμής. Αντίθετα, η Μεγάλη Βρετανία δεν αντιμετώπισε παρόμοιο πρόβλημα, καθώς η συντηρητική κυβέρνηση, ούσα αυτόνομη και ισχυρή, πήρε τις σχετικές αποφάσεις και έβγαλε τη χώρα από την αστάθεια, επιτυγχάνοντας την οικονομική ανάπτυξη.

Παρόμοιες καταστάσεις δημιουργήθηκαν και μετά τη μεγάλη κρίση και το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, όπου οι διαβουλεύσεις για την επίτευξη λύσης εντός των κυβερνήσεων συνασπισμού διαιώνιζαν τα έντονα οικονομικά προβλήματα και εμπόδιζαν τα κράτη να εξέλθουν από αυτά, με συνέπειες έντονες που οδήγησαν έως και στην πτώση της κυβέρνησης της Γαλλίας. Τελικά λύσεις δόθηκαν και πάλι, μόνο όταν ισχυρές μονοκομματικές κυβερνήσεις ανέλαβαν την εξουσία και έλαβαν τις σχετικές αποφάσεις. Ακόμη πιο πρόσφατο είναι το παράδειγμα της Ιταλίας, όπου η ύπαρξη κυβερνήσεων συνασπισμού, λόγω του αναλογικού συστήματος, είχε ως αποτέλεσμα την πραγματοποίηση συνεχών τροποποιήσεων στην οικονομική πολιτική και στον ίδιο τον προϋπολογισμό, από τις εκάστοτε παρατάξεις που συμμετείχαν στην κυβέρνηση, με αποτέλεσμα η χώρα να μην είναι σε θέση να καταρτίσει και να υλοποιήσει κάποιο συγκεκριμένο σχέδιο και ο προϋπολογισμός να γίνεται αντικείμενο εφήμερων αλλαγών, προερχόμενων από οποιεσδήποτε πολιτικές αντιδικίες.

Είναι αμέτρητες οι επιστημονικές έρευνες ανά τον κόσμο που μελετούν αυτήν ακριβώς τη σχέση «μεταξύ οικονομικών αποτελεσμάτων και μορφών διακυβέρνησης». Όποιος ανατρέξει σε μία από αυτές θα διαπιστώσει, τόσο μέσα από την επιστημονική ανάλυση, όσο και μέσα από την παρατήρηση των αριθμών, πως οι κυβερνήσεις συνασπισμού οδηγούν σε μεγαλύτερα ελλείμματα, σε συσσώρευση δημοσίου χρέους και σε οικονομική αστάθεια. Και οι λόγοι προφανείς. Είτε οι πολιτικές δυνάμεις που συμμετέχουν δεν συμφωνούν σε κοινές πολιτικές και δεν λαμβάνουν καμιά απόφαση, είτε συμφωνούν στο να πραγματοποιήσουν τα πολιτικά προγράμματα όλων των παρατάξεων της συγκυβέρνησης, με αποτέλεσμα την οικονομική κατάρρευση.

Όσο επικίνδυνη, λοιπόν, είναι η υπερψήφιση μιας πολιτικής παράταξης που δεν έχει καταθέσει ούτε καν πρόγραμμα εξόδου από την κρίση, που δεν έχει αντιπροτείνει καμία σοβαρή πολιτική για την οικονομική ανάπτυξη και που χρησιμοποιεί του ίδιους ανθρώπους που τις προηγούμενες δεκαετίες βύθισαν τη χώρα στην οικονομική παρακμή, άλλο τόσο επικίνδυνη είναι η άκριτη υποστήριξη ενός κόμματος με την προοπτική της συμμετοχής του σε συγκυβέρνηση, επειδή απλά.. ακούγεται ωραίο!

Γράμμα από το Ντίσελντορφ και τη Λευκωσία

Η υπεύθυνη απόδοημου ελληνοισμού της ΟΝΝΕΔ συνάντησε λίγο πριν τις ευρωεκλογές την ομογένεια στην Ευρώπη και μας μεταφέρει τις σκέψεις της

Οι Ευρωεκλογές, μια καθαρά ομαδική εκλογική διαδικασία, απελευθερωμένη από προσωπικούς διαξιφισμούς, είναι μια ευκαιρία και όχι μια ασήμαντη διεργασία που δεν επηρεάζει

τους Έλληνες. Οι Έλληνες που ζουν, εργάζονται και ελπίζουν ξέρουν πολύ καλά ότι μια εθνική επιλογή μπορεί να επηρεάσει όχι μόνο την καθημερινότητά τους αλλά και την υπερηφάνειά τους. Οι Έλληνες που ζουν στην Κύπρο πάντα θα αγωνιούν ποιες θα είναι οι πολιτικές επιλογές της ελληνικής κυβέρνησης. Οι Έλληνες που ζουν στη Μεγάλη Βρετανία θέλουν να βλέπουν μια Ελλάδα που θα έχει περήφανη και βροντερή φωνή στην Ευρώπη. Οι Έλληνες της Γερμανίας νιώθουν και θέλουν να δουν τη χώρα τους να δίνει της ευκαιρίες και να ανοίξει την αγκαλιά σε κάθε φιλοδοξία αλλά και πραγματοποίηση ονείρου. Και πίσω στην πατρίδα, δεν θέλει κανείς να αντιμετωπίζεται η χώρα μας ως μια γραφική υπενθύμιση των παρελθόντων μεγαλείων και μνημείων, αλλά ως ένα κράτος οργανωμένο και αξιοπιστο και με συντεταγμένη θέληση μια διαρκή πρόοδο. Σε αυτή τη χρονική στιγμή, πέρα από την οικονομική κρίση που όλοι με βιασύνη σπεύδουν να εξηγήσουν και να κάνουν προβλέψεις για την διάρκεια αλλά και τις αιτίες που οδήγησαν σε αυτή την δυσπραγία, πρέπει να σκεφτούμε σοβαρά και ψύχραιμα. Να αναλογιστούμε πόσο κοντά στην ανθρώπινη φύση είναι η ασταμάτητη θέληση για πλούτισμό. Πόσο οι ευκολίες της σημερινής εποχής μας οδήγησαν σε έναν υδροκεφαλισμό των αναγκών.

Πόσο ευεπηρεάστοι γίναμε στις ξένες μόδες στις ξενόφερτες ανάγκες αλλά και στην απροσδιόριστη και ακαθόριστη ανάγκη για όλο και περισσότερα. Σίγουρα όλα αυτά τα χρόνια καλένας μας δεν σκέφτηκε ότι μπορούσε να κληρονομήσει αυτή η χρυσή εποχή. Τομείς όπως ο τουρισμός, η ναυτιλία το εμπόριο και οι επιχειρήσεις στόχευσαν όλο και ψηλότερα κλείνοντας τα μάτια σε σοβαρούς κινδύνους, όπως ο αυτός των τραπεζικών ψευδαισθήσεων.

Χωρίς ευχολόγια αλλά με απαντήσεις για την ξεκάθαρη ευρωπαϊκή πορεία της χώρας οι Ευρωεκλογές προκαλούν όλους εμάς να σκεφτούμε πως θέλουμε να ορίζουμε το μέλλον μας και πως θα διεκδικήσουμε με τα καλύτερα δυνατό τρόπο και αισθανθούμε όλοι μας την ευθύνη που μας αναλογεί...

της **Αγάπης Γερογιαννάκη**

NUEVO

Διεθνή

«Ανθέλληνες»

και «φιλέλληνες» στην Ουάσιγκτον...

Η περιοδεία του Μπαράκ Ομπάμα στην Ευρώπη, όπου για πρώτη φορά συμπεριλήφθηκε επίσκεψη στην Τουρκία χωρίς να γίνει αντίστοιχο ταξίδι στην Αθήνα για «εξισορρόπηση» και η έκδηλη προσπάθεια του να μην ερεθιστούν οι τουρκικές ευαισθησίες υποβαθμίζοντας μέχρι και την συνάντηση με τον Πατριάρχη στην Κωνσταντινούπολη προκάλεσαν τη δυσφορία των Ελλήνων γηγενών και ομογενών. Τη θριαμβευτική υποδοχή της εκλογής του «φιλέλληνα Ομπάμα», που έντυσαν με διθυράμβους πολιτικοί, σχολιαστές, ακαδημαϊκοί και δημοσιογράφοι, ακολούθησε πολύ γρήγορα η ψυχρολουσία, η αμχανία και ο θυμός στον απόηχο της πρώτης επίσκεψης του «Προέδρου Ομπάμα» στην Ευρώπη. Είναι πλέον πασίδηλο ότι η νέα γεωπολιτική στρατηγική των ΗΠΑ για την περιοχή στηρίζεται στην αναβάθμιση της Τουρκίας και συνεπώς εκεί εντάσσεται η, παρά τις σφοδρές αντιδράσεις Γαλλίας και Γερμανίας, ανοιχτή έκκληση του Ομπάμα να ενταχτεί η Τουρκία στην Ε.Ε., αλλά και η επιδεικτική ανοχή των ΗΠΑ κατά την σύνοδο του ΝΑΤΟ στον προκλητικό διπλωματικό εκβιασμό της Τουρκίας για την ανάδειξη Ράσμουσεν στη θέση του γ.γ. του ΝΑΤΟ. Οι ΗΠΑ προσβλέπουν στην Τουρκία ώστε η τελευταία να διευκολύνει την σταδιακή απεμπλοκή τους από το αγκάθι του Ιράκ (επιδιώκοντας να καλύψει το κενό ασφαλείας που θα δημιουργηθεί), να στηρίξει την ενεργειακή τους διπλωματία στην περιοχή του Καυκάσου και να ανοίξει νέους και πιο αποτελεσματικούς διύκτους επικοινωνίας με τον μουσουλμανικό κόσμο, ιδιαιτέρως στην Μέση Ανατολή και το Ιράν (όπου η κινητικότητα της Άγκυρας είναι ενδεικτική). Οι ΗΠΑ θεωρούν ότι μπορούν να επενδύσουν στην δυναμική της Τουρκίας, ως μιας μετριοπαθούς Ισλαμικής Δημοκρατίας με κοσμικά χαρακτηριστικά, για να εξυπηρετήσουν τις στρατηγικές τους βλέψεις παραβλέποντας τα προφανή ελλείμματα της γειτονικής χώρας στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των σχέσεων καλής γειτονίας και της εμπέδωσης των δημοκρατικών αξιών. Τα Βαλκάνια έρχονται πλέον σε δεύτερη μοίρα στη γεωπολιτική θεώρηση των ΗΠΑ. Ο Πρόεδρος Ομπάμα δεν μετατράπηκε ως δια μαγείας και εν μία νυκτί σε έναν ανακόλουθο «ανθέλληνα». Η στάση Ομπάμα σε ότι αφορά στην Ελλάδα είναι αφέ-

λεια να ερμηνεύεται, αποσπασματικά πέρα και έξω από την στρατηγική θεώρηση των ΗΠΑ, της χώρας που εκπροσωπεί, μέσα από το μυωπικό πρίσμα μιας ελληνοκεντρικής εσωστρέφειας. Ωστόσο είναι αυτές οι ψυχολογικές μεταπτώσεις, από το ζενίθ της αισιοδοξίας στο ναγική καταστροφολογία, που πηγάζουν από την ενδομική μας τάση να ομφαλοσκοπούμε επί παντός επιστητού. Η πολιτική είναι η τέχνη του εφικτού και η διπλωματία ως μηχανισμός διαμόρφωσης των διεθνών σχέσεων των χωρών είναι διαδικασία κατ' εξοχήν πολιτική. Πρέπει να απεγκλιωβιστούμε από τη διάκριση πολιτικών προσώπων σε «φιλέλληνες» και «ανθέλληνες», μια προσέγγιση αποδεδειγμένα αντιπαραγωγική και λανθασμένη που πηγάζει από μια εξίσου εσφαλμένη άποψη που θέλει τους Έλληνες να μην έχουν συμφέροντα αλλά μόνο δικαιώματα και απαιτήσεις με τα οποία πρέπει να συντάσσεται ο «απανταχού πολιτισμένος κόσμος». Η Ελλάδα ως μια σύγχρονη ανεπτυγμένη ευρωπαϊκή δημοκρατία σε μια δύσκολη γεωγραφική θέση είναι ισότιμος εταίρος στις πλέον ισχυρές διακρατικές οργανώσεις, έχει ρόλο στις διεθνείς εξελίξεις και οφείλει να πολιτευτεί στο διεθνές στερέωμα προστατεύοντας τα συμφέροντα της. Η χώρα μας έχει κάνει στρατηγικές επιλογές, όπως η ανάπτυξη ενεργειακής πολιτικής που δεν θα την δεσμεύει σε έναν αποκλειστικό πόρο, συνεργασίες με χώρες που συμπεριφέρονται τις ελληνικές θέσεις σε πολλά ζητήματα και διατρεί σημαντική παρουσία με στρατιωτικές δυνάμεις όπου η χώρα μας κρίνει ότι απαιτείται. Οι επιτυχίες της ελληνικής δύναμης που συμμετέχει στις συμμαχίες της επηρεάζονται κατά της πειρατείας στη Σομαλία είναι ενδεικτική της στάσης της χώρας μας όχι μόνο να είναι συνεπής στις συμμαχικές της υποχρεώσεις αλλά πρωτίστως να προστατεύσει το ελεύθερο εμπόριο στο οποίο στηρίζεται η πάντα πρωτοπόρος ελληνική εμπορική ναυτιλία. Η ελληνική εξωτερική πολιτική πρέπει να λειτουργεί αποφορτισμένη από συναισθηματισμούς και με γνώμονα ένα μακροχρόνιο στρατηγικό σχεδιασμό, κυνηγώντας τα συμφέροντα της και όχι παρακαλώντας για τα δίκαια της.

του Αντώνη Γκιόκα

Ολυμπιακή: Η (έκτη) εγχείρηση πέτυχε, ο ασθενής επιβίωσε

«Η Ολυμπιακή Αεροπορία εισήρθε από της 23 Μαρτίου 2009 σε μια νέα εποχή μετά από μια μακρά περίοδο παρακμής, που κλείνει οριστικά και δίνει τη θέση της σε μια εποχή υψηλών προσδοκιών και απαιτήσεων», ανέφερε ο υπουργός Ανάπτυξης Κωστής Χατζηδάκης, μιλώντας στην τελετή αποκρατικοποίησης της ΟΑ και της οριστικής συμφωνίας για την εξαγορά περιουσιακών στοιχείων της από την Marfin Investment Group. Η Ολυμπιακή εδώ και πολλά χρόνια είχε εξελιχθεί σε ένα «μεγάλο ασθενή» της οικονομίας μας, δημιουργώντας τεράστια χρέη ύψους ενός εκατομμυρίου ευρώ την ημέρα, τα οποία επιβάρυναν τους φορολογούμενους και προκαλούσε σοβαρά νομικά προβλήματα στη χώρα μας καθώς επέφερε καταδικαστικές αποφάσεις από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η έκτη προσπάθεια αποκρατικοποίησης της εταιρείας, σε αντίθεση με τις προηγούμενες, κατέληξε θετικά και οφείλεται σε τρεις κυρίως λόγους. Πρώτον, μετά από σκληρές διαπραγματεύσεις με την Κομισιόν, η κυβέρνηση κατάφερε να δημιουργηθούν τρεις νέες εταιρίες με το ίδιο όνομα και σήμα, απαλλαγμένες, όμως, από τα βάρη και τα χρέη του παρελθόντος που αποθάρρυναν τους επενδυτές να επενδύσουν στην Ολυμπιακή. Δεύτερον, στήριξε με ευαισθησία τους εργαζόμενους, πείθοντας σταδιακά τη μεγάλη πλειοψηφία τους πως η λύση θα ήταν επωφελής και για τους ίδιους. Τέλος, προχώρησε με σαφείς και ξεκάθαρους κανόνες διαφάνειας και ελήφθησαν υπόψη οι δυσκολίες που ήταν ενδεχόμενο να εμφανιστούν.

Τα κέρδη για τη χώρα μας από την ιδιωτικοποίηση είναι η απαλλαγή των Ελλήνων φορολογούμενων από 350 εκατ. ευρώ το χρόνο που στοίχιζε η Ολυμπιακή, τα 177,2 εκατ. ευρώ που θα εισπράξει από τους επενδυτές ως αρχικό τίμημα το Δημόσιο, αλλά και το επιπλέον σημαντικό ποσό που θα εισρεύσει από την πώληση των πρόσθετων στοιχείων του ενεργητικού, όπως και τα έσοδα ύψους 150 εκατ. ευρώ το χρόνο, από την καταβολή σπατοσήμου, εισφορών στο

ΙΚΑ και φόρων μισθωτών υπηρεσιών.

Η μεταβατική περίοδος θα ολοκληρωθεί το αργότερο μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 2009, δηλαδή το αργότερο μέχρι την ημερομηνία που ορίζει η επικαιροποιημένη απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Κατά την περίοδο αυτή, οι νέες εταιρίες θα βρίσκονται υπό τη συνδιοίκηση των παλιών εταιριών (ΟΑ και ΟΑ-Υπηρεσίες) και της MIG, σε ποσοστό 51% και 49% αντίστοιχα. Κι αυτό προκειμένου να διευκολυνθεί η μεταβίβαση των περιουσιακών στοιχείων εντός ομίλου, με τον πλέον αποτελεσματικό και ομαλό τρόπο, χωρίς καμία καθυστέρηση και σύμφωνα με τις επιταγές των αεροπορικών κανονισμών. Επίσης, στη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, οι νέες εταιρίες θα προβούν στις απαραίτητες ενέργειες, ώστε να προετοιμαστούν για την πλήρη λειτουργία τους: θα κατατεθούν οι αιτήσεις απόκτησης/επέκτασης των απαραίτητων αδειών, θα ξεκινήσουν οι διαδικασίες για την πρόσληψη προσωπικού, θα συναφθούν όλες οι απαραίτητες συμβάσεις υποστήριξης και θα αποκτηθούν όσα περαιτέρω περιουσιακά στοιχεία απαιτηθούν για την πλήρη δραστηριοποίησή τους, σε τιμές που έχουν αποτιμηθεί από ανεξάρτητους εκτιμητές. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου η ΟΑ και η ΟΑ-Υ θα συνεχίζουν κανονικά την δραστηριότητά τους.

Χαρακτηριστικό των προσδοκιών είναι πως από την πρώτη κιόλας ημέρα στα χέρια της ομάδας, που έχει επιλέξει ο όμιλος MIG για τη στελέχωση της νέας ΟΑ, είχαν ήδη φτάσει 500 βιογραφικά για προσλήψεις εργαζομένων, παρά το γεγονός ότι μέχρι αργά το μεσημέρι δεν είχε ακόμα γνωστοποιηθεί η έγκριση της Ε.Ε. για την ολοκλήρωση της συμφωνίας με τη MIG, σχετικά με την εξαγορά. Ελπίζουμε ότι η παρουσία της νέας Ολυμπιακής θα λειτουργήσει θετικά για τον ανταγωνισμό, εξασφαλίζοντας ποιοτικές, ασφαλείς και φθηνές υπηρεσίες για το επιβατικό κοινό.

του Νικόλα Αρχιμανδρίτη

NUEVO

Μια επιτυχία που δεν ήρθε τυχαία

Ο Υπουργός Ανάπτυξης, Κωστής Χατζηδάκης, γράφει στο NUEVO για την αποκρατικοποίηση της Ολυμπιακής

Η αποκρατικοποίηση της Ολυμπιακής αποτελεί μια μεγάλη μεταρρύθμιση της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, με σημαντικά οφέλη για τη χώρα. Επί 10ετίες η Ολυμπιακή είχε εξελιχθεί στο «με-

γάλο ασθενή» της οικονομίας μας. Δημιουργούσε χρέη ύψους 1 εκατ. την ημέρα, τα οποία επιβάρυναν τους φορολογούμενους και προκαλούσε σοβαρά νομικά προβλήματα στη χώρα καθώς επέφερε καταδικαστικές αποφάσεις από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Μετά την αποκρατικοποίησή της, η Ολυμπιακή από «μαύρη τρύπα» στα ταμεία του κράτους, πλέον θα προσφέρει και θα στηρίζει την ελληνική οικονομία. Εκτός από τα 177,2 εκατομμύρια του αρχικού τιμήματος, θα έχουμε έσοδα 150 εκ. ευρώ το χρόνο, από το σπατόσημο, τις εισφορές στο ΙΚΑ και τους φόρους μισθωτών υπηρεσιών. Η νέα εταιρεία, απαλλαγμένη από νομικά και οικονομικά βάρη, θα ακολουθήσει τα πρότυπα όλων των αεροπορικών εταιρειών στην υπόλοιπη Ευρώπη. Δημιουργείται επίσης στη χώρα μας ένα νέο, πιο υγιές περιβάλλον στις αερομεταφορές, χωρίς μονοπώλια ή αθέμιτες πρακτικές, το οποίο θα λειτουργήσει επ' ωφελεία των καταναλωτών.

Είχαν προηγηθεί 5 αποτυχημένες προσπάθειες αποκρατικοποίησης της εταιρείας, οι 4 από κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Το ΠΑΣΟΚ δεν τα κατάφερε, ενώ εμείς το πετύχαμε. Και η επι-

τυχία δεν ήρθε τυχαία. Πρώτον, καταφέραμε, μετά από σκληρές διαπραγματεύσεις με την Κομισιόν, να δημιουργήσουμε τρεις νέες εταιρίες με το ίδιο όνομα και σήμα, απαλλαγμένες όμως από τα βάρη και τα χρέη του παρελθόντος που αποθάρρυναν τους επενδυτές να επενδύσουν στην Ολυμπιακή.

Δεύτερον, στηρίξαμε με ευαισθησία τους εργαζόμενους, πείθοντας σταδιακά τη μεγάλη πλειοψηφία τους πως η λύση θα ήταν επωφελής και για τους ίδιους, μ' ένα πακέτο μέτρων που σε βάθος 25ετίας ισοδυναμεί με τα ελλείμματα 3 ετών της Ολυμπιακής.

Τρίτον, προχωρήσαμε με σαφείς και ξεκάθαρους κανόνες διαφάνειας. Σε οτιδήποτε έγινε, τηρήθηκαν απολύτως οι νόμοι του κράτους και το κοινοτικό Δίκαιο, ενώ είχαμε συμμετοχή του ευρωπαϊκού Επιτρόπου Παρακολούθησης και έγκριση για όλες τις διαδικασίες από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Τέταρτον, το σχέδιό μας λάμβανε υπ' όψιν τις δυσκολίες που ήταν ενδεχόμενο να εμφανιστούν. Γι' αυτό και ξεπεράστηκαν τελικά τα προβλήματα, αφήνοντας εκτεθειμένες τις διάφορες Κασσάνδρες που προεξοφλούσαν «τυφλές πτήσεις» και «ναυάγια».

Η επιτυχία αποκτά ακόμα μεγαλύτερη σημασία αν λάβουμε υπόψη ότι έλαβε χώρα στη δυσκολότερη μεταπολεμικά διεθνή οικονομική συγκυρία. Και αυτό ακριβώς αποδεικνύει ότι δεν υπάρχουν άλυτα προβλήματα. Αρκεί η πολιτική μας να ακολουθεί σταθερά, με ειλικρίνεια και αποφασιστικότητα, το δρόμο της Λογικής και της Ευθύνης.

Το «αμαρτωλό» παρελθόν της Ολυμπιακής Αεροπορίας

Το 2000 ο τότε υπουργός Μεταφορών Χρίστος Βερελής έλεγε στο Κοινοβούλιο πως «πρέπει να βρούμε το κουράγιο και να λάβουμε δύσκολες αποφάσεις για το μέλλον της Ολυμπιακής Αε-

ροπορίας. Μπροστά μας έχουμε δύο ενδεχόμενα: είτε βρίσκουμε ιδιωτικά κεφάλαια άμεσα, είτε σπκώνουμε τα χέρια μας ψηλά και αφήνουμε την Ολυμπιακή να χρεοκοπήσει». Εννέα χρόνια αργότερα, η παρούσα κυβέρ-

νηση κατάφερε να ιδιωτικοποιήσει την Ολυμπιακή αποτρέποντας παράλληλα την χρεοκοπία της. Όμως η υπόθεση της Ολυμπιακής χρήζει ειδικής αντιμετώπισης και είναι παράδειγμα προς αποφυγήν για το σύνολο της εθνικής δημόσιας διοίκησης.

Αναζητώντας τους λόγους για τους οποίους ο εθνικός μας αερομεταφορέας απαξιώθηκε τις τρεις τελευταίες δεκαετίες μπορεί κανείς να καταλήξει σε πολλά συμπεράσματα. Εστιάζοντας μόνο στη δεκαετία του '90 είναι αδύνατον να παραλείψει κανείς διάφορα στοιχεία όπως τα δάνεια δισεκατομμυρίων χωρίς όρους και προϋποθέσεις, τις αλόγιστες δαπάνες και τα σχέδια εξυγίανσης που έμειναν μόνο στα χαρτιά. Όσο κανείς όμως εμβαθύνει την έρευνα, διαπιστώνει πως ο εθνικός μας αερομεταφο-

Πίσω από το συναισθηματισμό της Ολυμπιακής των πέντε ηπείρων κρυβόταν μια

ρέας είχε περισσότερους διευθυντές διοικητικού χαρακτήρα από ό,τι πιλότους, αεροσυνοδούς ή μηχανικούς, έδινε αμοιβές για ανύπαρκτες εργατώρες, πραγματοποιούσε μετακινήσεις χιλιάδων ψηφοφόρων έναντι ευτελούς αντιτίμου και ομογενών ακόμα και δωρεάν και ικανοποιούσε εξωφρενικά αιτήματα των εργαζομένων και πολλά άλλα περίεργα.

Η ανυπαρξία στοιχειώδους σχεδιασμού επιβεβαιώνεται από το γεγονός πως από την στιγμή που η ΟΑ πέρασε στο δημόσιο τομέα και μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του '90 άλλαξε πάνω από 20 φορές πρόεδρο, ενώ ο αριθμός των εργαζομένων στην εταιρία αυξανόταν χωρίς σχεδιασμό. Επίσης χαρακτηριστικό παράδειγμα κακοδιαχείρισης κρατικών κονδυλίων είναι το γεγονός πως κορυφαίος αξιωματούχος των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ της δεκαετίας του '90 παραδέχεται πως κάθε φορά που η Ολυμπιακή χρειαζόταν λεφτά, συνήθως κατάφερνε να τα βρίσκει με μια επίσκεψη του διευθύνοντος συμβούλου στο Μέγαρο Μαξίμου. Τους έπειθε να εξοικονομήσουν από τον αρμόδιο υπουργό ένα δάνειο 3, 4 ή ακόμα και 5 δισεκατομμυρίων δραχμών.

Μία από τις εταιρίες που είχαν αναλάβει την «εξυγίανση» της Ο.Α. είχε αναφέρει σε έκθεση της την ανάγκη για άμεση ομογενοποίηση του στόλου, επειδή η Ολυμπιακή είχε πολλούς διαφορετικούς τύπους αεροσκαφών, γεγονός που εκτόξευε το κόστος συντήρησης. Είχε προτείνει την ανανέωση του στόλου περίπου κάθε δέκα χρόνια, κάτι που συνήθιζαν πολλές αεροπορικές εταιρίες. Ο λόγος που και αυτό το πρόγραμμα απέτυχε δεν ήταν άλλος από τις αντιστάσεις που ύψωσαν οι συνδικαλιστές. Αν και η προτεινόμενη ομογενοποίηση θα μείωνε σημαντικά το κόστος συντήρησης, αποτέλεσε ένα μέτρο που κάποιοι δεν θέλησαν να αποδεχθούν για διάφορους λόγους. Πρώτον επειδή οι αυξημένες ανάγκες συντήρησης –η ΟΑ είχε τον γηραιότερο στόλο στην Ευρώπη– ισοδυναμούσαν με μεγαλύτερους μισθούς από υπερωριακή εργασία. Αλλά το πιο σημαντικό είναι ότι, όπως έχουν υποστηρίξει εργαζόμενοι στον τομέα συντήρησης, παρότι η εταιρία επισήμως προχωρούσε σε παραγγελίες για πολλά ανταλλακτικά, αρκετά δεν χρησιμοποιούνταν ποτέ επειδή χάνονταν μέσα σε μια μέρα από την άφιξή τους. Υπήρχαν υποψίες για παράνομο εμπόριο αυτών των ανταλλακτικών. Είναι σαφές ότι ένας γηραιός στόλος είχε πολύ μεγαλύτερη ανάγκη για ανταλλακτικά από μια εταιρία σαν αυτή που είχε προταθεί.

ασύμφορη οικονομική πραγματικότητα και μια υστερόβουλη «αγωνιστική διάθεση» των συνδικαλιστών. Στέλεχος συμβουλευτικής εταιρίας που εκπόνησε προγράμματα εξυγίανσης της Ο.Α. υπογραμμίζει πως οι υπερατλαντικές πτήσεις σε Νέα Υόρκη, Βοστώνη και Αυστραλία έπρεπε να καταργηθούν. Ο λόγος της κατάρτησης ιδιαίτερα του προορισμού της Αυστραλίας ήταν διπλός: Πρώτον, ασκώντας τρομακτική πίεση σε πολλούς Έλληνες βουλευτές, οι ομογενείς είχαν επιτύχει ένα άτυπο –πλην υπαρκτό– κεκτημένο: Να ταξιδεύουν δωρεάν ή με απίστευτα χαμηλές τιμές. Δεύτερον, επειδή η συμπεριφορά των πληρωμάτων ήταν ασυγχώρητα καταστροφική για την εταιρία. Στις υπερατλαντικές πτήσεις, πλήρωμα και αεροσυνοδοί παρέμεναν ακόμη και πέντε ημέρες στους προορισμούς αυτών, διαμένοντας σε ξενοδοχεία με δαπάνες της Ολυμπιακής, η οποία κάλυπτε ακόμη και τα καθημερινά τους έξοδα. Η αλήθεια είναι ότι πολλοί εξ αυτών επέστρεφαν στην Ελλάδα αλλά δήλωναν ότι βρίσκονται ακόμη στο εξωτερικό ώστε να λαμβάνουν τις έξτρα «εκτός έδρας» αμοιβές. Αυτός ήταν ο βασικός λόγος που τα συνδικάτα, και ιδιαίτερα αυτό των πιλότων, αλλά και εκείνο των αεροσυνοδών, ήταν αντίθετα στα σχέδια.

Οι έντονες συγκρούσεις μεταξύ των εκπροσώπων των εργαζομένων της Ο.Α. και των κυβερνητικών παραγόντων μόνο σπάνιο φαινόμενο δεν ήταν. Αρκετές φορές, μάλιστα, είχαν φτάσει στο σημείο ακόμα και να πιαστούν στα χέρια! Ενδεικτική είναι η περιγραφή παράγοντα που συμμετείχε στις συναντήσεις κορυφαίων κυβερνητικών στελεχών με συνδικαλιστές της Ο.Α. για μία συνάντησή τους με το συνδικάτο των πιλότων: «Τους επισημάναμε το γεγονός ότι κατά τις διανυκτερεύσεις τους στο Τόκιο πληρώνονταν τρεις φορές περισσότερο από τους πιλότους της Lufthansa. Μας είπαν ότι όλα αυτά ήταν κεκτημένα δικαιώματα, που είχαν κερδηθεί ύστερα από σκληρούς αγώνες και αρνήθηκαν να τα αποποιηθούν. Την επόμενη μέρα ξαναήρθαν στο γραφείο και σε μια προσπάθεια να δείξουν καλή διάθεση, ανέφεραν ότι ήταν έτοιμοι να αποδεχθούν μια μικρή μείωση των αποδοχών τους για διανυκτερεύσεις. Ένας εξ ημών εξοργίστηκε τόσο πολύ με αυτό που πρότειναν, που τους πέταξε έξω από το γραφείο, βρίζοντάς τους, πετώντας τους τασάκια και καρέκλες και ουρλιάζοντας ότι αυτό ήταν το τέλος του διαλόγου».

Συμπεράσματα δεν βγαίνουν εύκολα, το μόνο σίγουρο όμως είναι ότι η ευθύνη βαρύνει όλους, πολιτικά κόμματα, συνδικαλιστικές οργανώσεις και τα διοικητικά συμβούλια της εταιρείας. Όλα αυτά μπορεί να ανήκουν στο παρελθόν όμως πλέον πρέπει να αντιμετωπίζουμε την περίπτωση της Ολυμπιακής ως παράδειγμα προς αποφυγήν για την άρτια λειτουργία μιας ΔΕΚΟ.

του Χρίστου Δήμα

NUEVO

Κατανα-
λωτές

Για ένα **Ισχυρό** καταναλωτικό κίνημα

«Δεν πρέπει να είμαστε παθητικοί
υπνοβάτες ...αλλά ενημερωμένοι
καταναλωτές»

Στην Ευρώπη των 27, ο πολίτης ως καταναλωτής βρίσκεται αντιμέτωπος με νέες ευκαιρίες, αλλά και με νέα ζητήματα. Νέες ευκαιρίες που δημιουργεί η διεύρυνση της ενοποιημένης ευρωπαϊκής αγοράς και νέα ζητήματα που προκύπτουν από την ανάγκη διασφάλισης των δικαιωμάτων του, του οικονομικού συμφέροντός του, αλλά και της προστασίας του αγαθού της υγείας και της ασφάλειάς του. Στο ίδιο κοινό και ανταγωνιστικό ευρωπαϊκό περιβάλλον καλείται να κινηθεί και ο Έλληνας καταναλωτής. Επιθυμία και συμφέρον όλων των καταναλωτών είναι να βρίσκουν την καλύτερη δυνατή ποιότητα προϊόντων και υπηρεσιών στην καλύτερη δυνατή τιμή. Όμως, για να επιτευχθεί ο σκοπός αυτός, οι καταναλωτές χρειάζονται πρώτα απ' όλα να νιώσουν ότι υπάρχει ένα κράτος σύμμαχος απέναντι σε όποια ισχυρή οικονομική δύναμη επιχειρεί να καταπατήσει νόμιμα θεσμοθετημένα δικαιώματά του. Χρειάζεται όμως, και ένα επαρκές νομοθετικό πλαίσιο και κατάλληλα μέτρα πολιτικής. Το ζήτημα της λειτουργίας ενός κράτους σύμμαχου του καταναλωτή, καθώς και η καλύτερη ενημέρωση και εκπαίδευση του καταναλωτή για εμάς, τους νέους ανθρώπους, έχει μείζονα σημασία. Στην Ελλάδα, η συμπεριφορά τους κράτους απέναντι στις καταγγελίες των καταναλωτών, καθώς και η ελλιπής πληροφόρηση των καταναλωτών τα προηγούμενα χρόνια, αποτελούσε κυριολεκτικά την αχίλλειο πτέρνα της πολιτικής καταναλωτή. Η θεσμοθέτηση σύγχρονων δομών λειτουργίας στην αγορά, η ενίσχυση του επιχειρείν, η διασφάλιση συνθηκών υγιούς ανταγωνισμού, η θέσπιση και η αυστηρή τήρηση κανόνων ποιότητας και ασφάλειας, αποτελούν βασι-

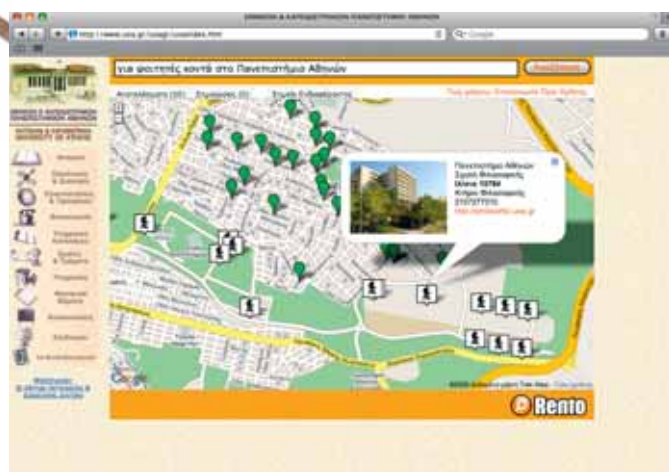
κά στοιχεία του αναπτυξιακού σχεδιασμού, που οφείλει να υλοποιεί καθημερινά, η κυβέρνηση, αφήνοντας στο χθές τις πολιτικές της οπισθοδρόμησης και της ανυπαρξίας.

Οι ενημερωμένοι καταναλωτές συμβάλλουν στην ομαλή λειτουργία της αγοράς και αποτελούν ανάχωμα στην αισχροκέρδεια και τη νοθεία. Ένα ισχυρό κίνημα καταναλωτών υποστηριζόμενο από την οργανωμένη Δημόσια παρέμβαση ενισχύει τον ανταγωνισμό τιμών και ποιότητας μεταξύ των επιχειρήσεων και βελτιώνει τις επιδόσεις τους. Θέλουμε η πολιτική ανταγωνισμού εκτός από τις επιχειρήσεις να προστατεύει και τον καταναλωτή. Χωρίς διχαστικές αναφορές, δικαιούμεστε σήμερα να μιλάμε για τα καλά βήματα που γίνονται στον τόπο μας, έστω και αν κάποιους τους χαλάει....όπως λέμε μεταξύ μας οι νέοι άνθρωποι.

Για πρώτη φορά στην νεότερη ιστορία της χώρας μας, και το υπογραμμίζω για να είμαστε ενημερωμένοι, έρχεται μια κυβέρνηση και επιβάλλει αυστηρότερες ποινές σε πολυεθνικούς ομίλους, σε σούπερ μάρκετ, σε τράπεζες, γιατί δεν εφαρμόζουν την κείμενη νομοθεσία, η οποία προστατεύει τα συμφέροντά μας, τα δικαιώματα των καταναλωτών...

Είμαστε καταναλωτές... είμαστε νέοι άνθρωποι... και θέλουμε από τις κυβερνήσεις που αναλαμβάνουν, με αυταπάρηση, να μας προστατεύσουν, τον στοιχειώδη σεβασμό και μια υπεύθυνη στάση απέναντι σε όσους προσπαθούν να αυθαιρετήσουν, εις βάρος μας. Οι νέες και οι νέοι της πατρίδας μας, πιστεύουμε σε ιδανικά και αξίες, δεν είμαστε παθητικοί υπνοβάτες στις κοινωνικές αλλαγές, θέλουμε ποιοτικές μεταρρυθμίσεις που στόχο έχουν την προστασία και τη διαφύλαξη της καταναλωτικής συνείδησης. Χωρίς πολλά λόγια, ας αναλάβουμε όλοι τις ευθύνες μας και ας οραματιστούμε το μέλλον με περισσότερη αισιοδοξία. Το έχουμε όλοι ανάγκη, ας γίνει πράξη....

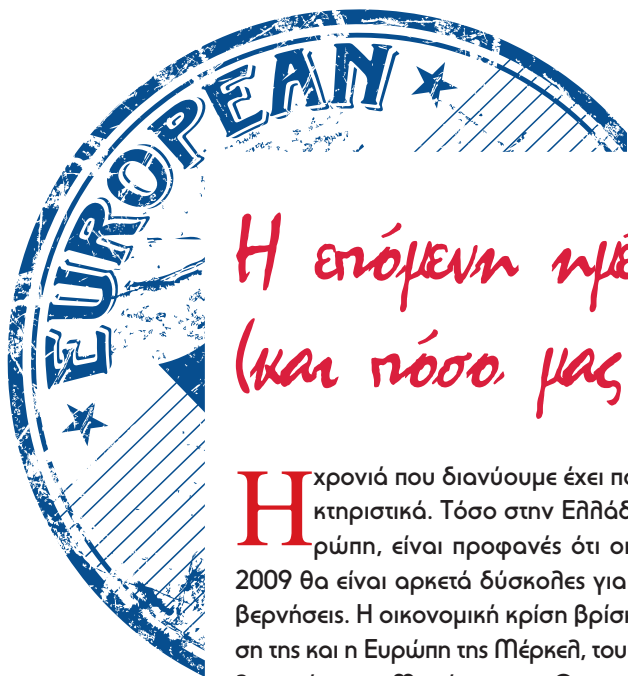
του Ανδρέα Μανίκα

Το Πανεπιστήμιο Αθηνών, προκειμένου να διευκολύνει τους φοιτητές στην αναζήτηση στέγης, αξιοποιεί μια νέα πρωτοποριακή και ιδιαίτερα χρηστική ηλεκτρονική υπηρεσία αναζήτησης στέγης. Το www.rento.gr προσφέρεται δωρεάν σε όλους και τείνει να γίνει η νέα μόδα στην αναζήτηση στέγης! Όπως δήλωσε ο καθηγητής Ιωάννης Καρακώστας, αντιπρύτανης Πολιτισμού, Φοιτητικής Μέριμνας και Διεθνών Σχέσεων του ΕΚΠΑ, «ως Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα δίνουμε έμφαση στη διδασκαλία και την απόκτηση νέων γνώσεων, στην έρευνα, στην καλλιέργεια της προσωπικότητας αλλά και τη διευκόλυνση των

online υπηρεσία αναζήτησης στέγης για φοιτητές (και όχι μόνο)

φοιτητών σε πολλούς τομείς όπως π.χ. ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, σίτιση, συμβουλευτικές υπηρεσίες. Ένα σημαντικό θέμα που απασχολεί χιλιάδες φοιτητές οι οποίοι μετακινούνται στην Αθήνα για να σπουδάσουν στις Σχολές και τα Τμήματα του Πανεπιστημίου μας, είναι η αναζήτηση στέγης. Και στον τομέα αυτό το Πανεπιστήμιό μας καταβάλλει κάθε προσπάθεια να διευκολύνει τους ενδιαφερόμενους φοιτητές αξιοποιώντας τις τεχνολογίες του Διαδικτύου». Στην ιστοσελίδα του Πανεπιστημίου Αθηνών (www.uoa.gr), στο μενού «Φοιτητικά Θέματα» υπάρχει η επιλογή «Αναζήτηση Φοιτητικής Στέγης» που ενεργοποιεί την υπηρεσία Rento. Όλες οι αγγελίες συνοδεύονται από μεγάλες φωτογραφίες, μαζί με μια σύντομη περιγραφή ενώ είναι επιπλέον έξυπνα τοποθετημένες πάνω στο χάρτη μαζί με Πανεπιστημιακές Σχολές-Τμήματα και στάσεις μετρό, δίνοντας έτσι τη δυνατότητα να ψάξει κανείς στην περιοχή που θέλει ή κοντά στο σημείο που τον ενδιαφέρει.

Η επόμενη μέρα των ευρωεκλογών για την ΕΕ. (και πόσο μας απασχολεί αυτή)

Η χρονιά που διανύουμε έχει πολύ ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Ευρώπη, είναι προφανές ότι οι Ευρωεκλογές του 2009 θα είναι αρκετά δύσκολες για τις ευρωπαϊκές Κυβερνήσεις. Η οικονομική κρίση βρίσκεται στην κορύφωση της και η Ευρώπη της Μέρκελ, του Σαρκοζί, του Μπερλουσκόνι, του Μπράουν, του Θαπατέρο και των υπολοίπων ηγετών ψάχνει να βρει λύση. Είναι ξεκάθαρο πλέον ότι η οικονομική κρίση έχει ξεπεράσει κάθε πρόβλεψη. Τα ευρωπαϊκά κράτη μαστίζονται από ανασφάλεια για την επόμενη μέρα. Εκατομμύρια οικογένειες νιώθουν ότι το εισόδημα τους απειλείται.

Όπως είναι φυσικό, η διάσταση που έχει πάρει η κρίση δεν μπορεί να μην επηρεάσει τις εκλογές για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Οι πολίτες επηρεάζονται πάντα από την καθημερινότητα τους όταν πλησιάζουν στην κάλπη, είτε αυτή έχει να κάνει με εθνικές εκλογές, είτε με ευρωεκλογές. Οι πιο σημαντικές κυβερνήσεις στην Ευρώπη ανήκουν στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα. Αυτό έχει δημιουργήσει μια ανασφάλεια στην κεντροδεξιά πτέρυγα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, αφού πρέπει να κερδηθεί ένα μεγάλο στοίχημα στις 27 χώρες-μέλη της Ε.Ε.. Τα κυβερνώντα κόμματα οφείλουν να αποδείξουν το αυτονόητο, πως ακόμα και αν κάνουν ότι καλύτερο μπορούν η οικονομική κρίση είναι παγκόσμια και καμία κυβέρνηση δεν μπορεί μόνη της να την αντιμετωπίσει.

Εμείς οι νέοι άνθρωποι έχουμε πολλά όνειρα για το μέλλον. Η γενιά μας είναι η γενιά που γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Ε.Ε. και θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως η ευρωπαϊκή γενιά. Οι νέοι άνθρωποι πιστεύουν σε κάτι καινούργιο, κάτι διαφορετικό, αλλά και σημαντικό όπως είναι η Ε.Ε.. Δεν παύουμε βέβαια να βλέπουμε την σημερινή κατάσταση και να την αξιολογούμε.

Σήμερα, η Ε.Ε. δείχνει ανήμπορη να διαχειριστεί τα με-

γάλα προβλήματα που μας απασχολούν. Παρότι, η κοινή αγορά και το κοινό νόμισμα έχτισαν μία πιο ισχυρή Ε.Ε. είναι φανερό σε κάθε κρίση ότι κάτι λείπει από αυτήν την Ένωση. Λείπει κάτι που θα της δώσει μια πιο ουσιαστική διάσταση στις αποφάσεις και θα την κάνει έναν πανίσχυρο παγκόσμιο παίκτη. Η πολιτική διάσταση της Ένωσης είναι αυτή που λείπει σήμερα και δεν φαίνεται καθαρά στον ορίζοντα πως θα την αποκτήσει. Η απόρριψη της Συνθήκης της Λισαβόνας από την Ιρλανδία επηρεάζει ολόκληρη την Ευρώπη. Οι νέοι άνθρωποι που ελπίζουν ότι κάποια στιγμή θα ζήσουν στην Ενωμένη Ευρώπη των Εθνών παρουσιάζονται τώρα προβληματισμένοι για την αξία των Ευρωεκλογών αλλά και τη χρησιμότητα των θεσμών, δηλαδή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Βέβαια, αυτά τα όργανα λαμβάνουν αποφάσεις που επηρεάζουν την τύχη όλων των λαών της Ε.Ε. και αυτό το μήνυμα θα πρέπει να κυριαρχήσει στις επερχόμενες Ευρωεκλογές.

Δυστυχώς, η πραγματική διάστασή τους περικλείεται στην φράση «ευρωπαϊκές εκλογές με εθνική ατζέντα». Αυτό σημαίνει ότι οι λαοί της Ευρώπης δεν ξεχωρίζουν απόλυτα τον ρόλο της Ένωσης στην καθημερινότητά τους. Η μάχη των Ευρωεκλογών θα είναι σκληρή και θα ανοίξει μια συζήτηση στην χώρα μας για όλα τα προβλήματα που μας απασχολούν. Οφείλουμε να είμαστε έτοιμοι να δούμε την πραγματική διάσταση των πραγμάτων και να μην εγκλωβιστούμε σε ανούσιες πολιτικές συζητήσεις που εξυπηρετούν μόνο μικροπολιτικά συμφέροντα. Σύντομα θα κληθούμε να δώσουμε με την ψήφο μας την απάντηση και πρέπει να είναι βροντερή. Θέλουμε ένα καλύτερο μέλλον και απαιτούμε η Ε.Ε. να κάνει τα απαραίτητα βήματα που θα εξασφαλίσουν στην γενιά μας μία ισχυρή ευρωπαϊκή προοπτική. Αυτό ήταν το όραμα των ηγετών που ξεκίνησαν την Ένωση πριν από 50 χρόνια,

αυτό ήταν το όραμα του Εθνάρχη Κωνσταντίνου Καραμανλή και με αυτό το όραμα οφείλουν να πορευτούν και οι ηγέτες του σήμερα και να οδηγήσουν στην περαιτέρω ολοκλήρωση του μοναδικού αυτού μορφώματος που λέγεται Ευρωπαϊκή Ένωση.

NUEVO

του Γιάννη Σμυρλή

ευρω-
κλογές

«Αυτά κρίνονται στις Βρυξέλλες»

Στις 6 και 7 Ιουνίου, σε όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διεξάγονται οι εκλογές για το Ευρωπαϊκό κοινοβούλιο. Πόσοι όμως από εμάς, γνωρίζουμε την σημασία των ευρωεκλογών και τον θεσμικό ρόλο του Ευρωπαϊκού κοινοβουλίου; Το NUEVO απευθύνθηκε στο Σπύρο Δημητρίου, ένα νέο που ζει και εργάζεται καθημερινά στο Ευρωκοινοβούλιο ως συνεργάτης Έλληνα Ευρωβουλευτή. Ο assistant του Μαργαρίτη Σχοινά μας αναλύει τον ρόλο του ευρωκοινοβουλίου στα πολιτικά πεπραγμένα, εξηγεί τους λόγους για τους οποίους οι επικείμενες ευρωεκλογές είναι σημαντικές και εντοπίζει διαφορές μεταξύ της πολιτικής ζωής στην Ελλάδα και τις Βρυξέλλες.

Τι πρέπει να ξέρει ένας νέος για το Ευρωκοινοβούλιο και τις ευρωεκλογές;

Δυστυχώς, το ενδιαφέρον και η σημασία που δίνεται στο Ευρωκοινοβούλιο σήμερα από τους νέους όχι μόνο της Ελλάδας αλλά και ολόκληρης της Ευρώπης, δεν αντικατοπτρίζει τις δυνατότητες και τις εξουσίες που αυτό πραγματικά διαθέτει. Ο ρόλος του Ευρωβουλευτή είναι αρκετά παρεξηγημένος από όλους μας, την ώρα που ο ίδιος δίνει καθημερινά μάχες με στόχο την προστασία των συμφερόντων των πολιτών που εκπροσωπεί. **Στις αίθουσες του Ευρωκοινοβουλίου, οι Ευρωβουλευτές, στοχεύοντας στη βελτίωση της καθημερινότητας του Ευρωπαίου πολίτη, συννομοθετούν για πάνω από το 90% των κοινοτικών αποφάσεων, συνδιαμορφώνουν τον ετήσιο Κοινοτικό προϋπολογισμό και ασκούν κοινοβουλευτικό και πολιτικό έλεγχο στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, που είναι υπεύθυνη για την εκτελεστική εξουσία της Ένωσης.**

Οι προσεχείς, λοιπόν, Ευρωεκλογές, ιδιαίτερα για τους Έλληνες πολίτες, είναι εκλογές ευθύνης, καθώς θα κληθούν με την ψήφο τους να αποφασίσουν για μια σειρά σημαντικών θεμάτων που απασχολούν, είτε άμεσα είτε έμμεσα, την καθημερινότητά τους. Η συλλογική αντιμετώπιση της χρηματοοικονομικής κρίσης που έπληξε όλους τους πολίτες της Ένωσης τον τελευταίο χρόνο, συμπεριλαμβανομένων και της Ελλάδας, το μέλλον της Κοινοτικής χρηματοδότησης για την περίοδο 2014-2020, στο πλαίσιο της οποίας θα χαραχτεί η νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική, καθώς και η επίλυση των ανοικτών εθνικών μας θεμάτων (Κυπριακό, Σκόπια, διμερείς σχέσεις με Τουρκία), βρίσκονται στα χέρια των ίδιων των Ελλήνων πολιτών, που στις 7 Ιουνίου θα κληθούν να αποφασίσουν με τη ψήφο τους για το ποιος θα διαχειριστεί τα κρίσιμα αυτά ζητήματα.

Πως είναι ένα τυπικό σου 24ωρο, τώρα που πλησιάζουν οι ευρωεκλογές;

Ο ρόλος του συνεργάτη είναι πολυδιάστατος, καθώς πρέπει να βρίσκεται πριν και μετά από κάθε βήμα και ενέργεια του Ευρωβουλευτή, όντας πολλές φορές τα αυτιά και τα μάτια του μέσα στο Κοινοβούλιο. Η συμμετοχή στις Επιτροπές του Ευρωκοινοβουλίου, στις οποίες ανήκει ο Ευρωβουλευτής και η ενδελεχής εξέταση και αποτίμηση όλων των θεμάτων που συζητούνται και ψηφίζονται μέσα σε αυτές –με στόχο την εξασφάλιση και την προστασία στο έπακρο των συμφερόντων των Ελλήνων πολιτών– αποτελεί, ίσως, το βασικό μέρος της δουλειάς μου. Επιπλέον, η καλύτερη δυνατή προετοιμασία και ενημέρωση του Ευρωβουλευτή πριν από κάθε ομιλία, συνέντευξη, παρέμβαση στην Ολομέλεια, και συμμετοχή σε διάφορες εκδηλώσεις, απαιτεί από μένα και τους συναδέλφους μου διαρκή εγρήγορση, σφαιρική αντίληψη για μια μεγάλη γκάμα θεμάτων κοινής πολιτικής και συνεχή ενημέρωση για τις εσωτερικές και διεθνείς εξελίξεις. Τέλος, καθημερινά βρίσκομαι πάντα σε ανοιχτή επικοινωνία με κάθε πολίτη που θα θελήσει να επικοινωνήσει με το γραφείο για να ενημερωθεί για θέματα που αφορούν το Κοινοβούλιο ή τις δράσεις του Ευρωβουλευτή.

Ποιες διαφορές μπορείς να διακρίνεις μεταξύ της πολιτικής ζωής στην Ελλάδα και στις Βρυξέλλες;

Η πολιτική ζωή στις Βρυξέλλες θεωρώ ότι είναι περισσότερο πολυδιάστατη σε σχέση με την Ελλάδα. Στις Βρυξέλλες συναντάει κανείς ένα διεθνοποιημένο περιβάλλον, διαμορφωμένο από ανθρώπους από 27 κράτη-μέλη, που ανήκουν σε διαφορετικές πολιτικές ομάδες και οι οποίοι καθημερινά προσπαθούν μέσα από το δημοκρατικό διάλογο, τις συνεργασίες αλλά και τις διαφωνίες σε πολιτισμένο πλαίσιο, να υπερασπιστούν όσο το δυνατόν καλύτερα τα συμφέροντα των πολιτών που εκπροσωπούν και των πολιτικών ιδεολογιών που αντιπροσωπεύουν. Η θεματολογία και οι δημόσιες συζητήσεις ποικίλλουν, και οι Ευρωβουλευτές, οι οποίοι πολλές φορές ανήκουν σε διαφορετικές πολιτικές ομάδες, προσπαθούν καθημερινά να βρουν την καλύτερη δυνατή λύση στη βάση ενός κοινού προβλήματος. Στην Ελλάδα η πολιτική ζωή είναι περισσότερο «προβλέψιμη», καθώς τις περισσότερες φορές η συζήτηση και το ενδιαφέρον επικεντρώνονται στις κόντρες και τους διαξιφισμούς, των δύο βασικών πολιτικών κομμάτων, σε σημείο να κοιτάζουμε πολλές φορές το δέντρο και να χάνουμε το δάσος.

του Χρίστου Δήμα

web Radio ΑΚΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΑ

web

onnedradio

Το διαδικτυακό ραδιόφωνο της ONNEA, είναι γεγονός! Εδώ και τρεις μήνες, από τη διεύθυνση της ONNEA στο internet (www.onned.gr/radio), εκπέμπει το πρώτο webradio ελληνικής πολιτικής νεολαίας. Με 98 παραγωγούς και 56 εκπομπές, καλύπτουμε όλο το φάσμα της ενημέρωσης και της ψυχαγωγίας.

Μαγκαζίνο, συζητήσεις, αθλητικές εκπομπές, χιουμοριστικά σόου, συνεντεύξεις, πολιτική ανάλυση και αφιερώματα συνθέτουν το πρόγραμμα. Χωρίς στεγανά στις μουσικές προτιμήσεις, στο OnnedRadio, παίζουμε από βαριά λαικά μέχρι κομμάτια της σύγχρονης metal σκηνής.

Ακόμη, με ανταποκρίσεις από την Ελλάδα και τον Κόσμο, μεταδίδουμε ζωντανά τις ειδήσεις από την παγκόσμια φοιτητική κοινότητα και τις δράσεις νεολαίας. Καλή Ακρόαση!

Σε αυτό το τεύχος του Nuevo, επιλέξαμε και παρουσιάζουμε μια πρώτη ομάδα εκπομπών του OnnedRadio:

Ημέρα: Παρασκευή
Ώρα: 19:00-21:00
Τίτλος: "Γηπεδικές Ανησυχίες"

Συντελεστές: Χρήστος Πράσσας απόφοιτος Πληροφορικής, 29 ετών, Αλέξης Λίταινας Δικηγόρος, 27 ετών, Δημήτρης Λιακόπουλος Δικηγόρος 25 ετών

Περιγραφή: Ο παρασκηνιολόγος του κάμπου, Αλέξανδρος Λίταινας, με το νούμερο 1 στην πλάτη να κατεβάζει ρολά, ο Δημήτρης Λιακόπουλος με το νούμερο 7 στην πλάτη, για να μαθαίνουν μερικοί πώς παίρνουν τα πρωταθλήματα, και ο Χρήστος Πρασσάς με το νούμερο 13 στην πλάτη, να κάνει τάκλιν όταν βλέπει κόκκινο. Ανοίγουμε τις θύρες στις Γηπεδικές Ανησυχίες- Κλείστε θέση διαρκείας...!

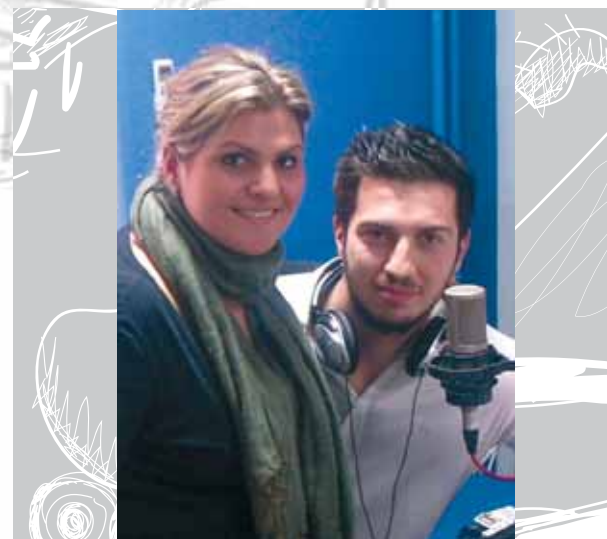
Ημέρα: Παρασκευή
Ώρα: 21:00-23:00
Τίτλος: "Οι Εγκάθετοι"

Συντελεστές: Γιώργος Καραχάλιος ασκούμενος δικηγόρος 26,ετών, Νίκος Σωτηρόπουλος δικηγόρος ,26 ετών, Θοδωρής Σβέρκας , 26 ετών, επιχειρηματίας

Περιγραφή: «Οι Εγκάθετοι» είναι μια χιουμοριστική εκπομπή επικαιρότητας. Κάθε εβδομάδα, παράλληλα με τα διεθνή και εσωτερικά νέα, παρουσιάζουν κριτικά το πορτραίτο ενός δημοσίου προσώπου, στην ενότητα «Βί-οι Αγίων». Οι Εγκάθετοι εκτός από δημοφιλή μοντέλα, είναι επίσης πληρωμένοι πράκτορες διαφόρων ξένων κέντρων, που μάχονται για την επικράτηση του επάρατου φιλελευθερισμού.

Ημέρα: Τετάρτη
Ώρα: 17:00-19:00
Τίτλος: "Species"

NUEVO

ΑΚΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΑ

Συντελεστές: Ζωή Μπένι, 25 ετών, θεατρολόγος, Δημήτρης Κιρμικιρογλου, 27 ετών, ιστορικός

Περιγραφή: Εναλλακτική Ενημερωτική Εκπομπή: Κάθε Τετάρτη ο Δημήτρης και η Ζωή σας κρατάνε παρέα 17:00 - 19:00 στο web radio της ΟΝΝΕΔ με τα εναλλακτικά νέα της εβδομάδας και καλή μουσική! Σας περιμένουμε λοιπόν να μας στείλετε τα μηνύματά σας live και να πούμε on air...

Ημέρα: Σάββατο

Ώρα: 12:00-14:00

Τίτλος: "Funky Jazzers"

Συντελεστές: Αλεξία Κώτση, 26 ετών, Παραγωγός Event, Ερμιόνη Καραχάλιου, 25 ετών, επικοινωνιολόγος, Σταματία Γιασιράνη, 23 ετών, φοιτήτρια Κοινωνικής Πολιτικής

Περιγραφή: Η πιο διασκεδαστική, η πιο απρόβλεπτη, η πιο εναλλακτική, η πιο καλλιτεχνική ψυχαγωγική εκπομπή είναι πλέον κοντά σας! Γεμάτη εκπλήξεις, πολύ γέλιο και σίγουρα...τις καλύτερες μουσικές επιλογές! Κάθε Σάββατο σερβίρει καφέ και πρωινό η πιο ευχάριστη παρέα! Και είμαστε στον αέρα να συζητήσουμε για τη νεολαία, τη διασκέδαση, τα ταξίδια, την πολιτική, τη μουσική, την τέχνη! Για funky & jazz μυαλά!!!

Ημέρα: Πέμπτη

Ώρα: 19:00-21:00

Τίτλος: "ΟΝΝΕΔέστες"

Συντελεστές: Τάνια Σερεμετάκη, 24 ετών, φοιτήτρια γαλλικής γλώσσας & φιλοσοφίας, Νικολίνα Πολυταρίδη, 23 ετών φοιτήτρια γαλλικής γλώσσας & φιλοσοφίας

Περιγραφή: Αυτή η εκπομπή δεν είναι απλή υπόθεση...Πώς αλλιώς, αφού είμαστε και ακουγόμαστε... ΟΝΝΕΔέστες? Κάθε φορά προσπαθούμε να κατανοήσουμε τα παράξενα αυτής της ζωής...Ότι πιο περίεργο, πρωτότυπο, καινοτόμο και πρωτάκουστο συμβαίνει στον πλανήτη θα σχολιάζεται από τις "ΝικΤα". Φυσικά, όσοι θα μας ακούνε γίνονται συνένοχοι και ουδεμία ευθύνη φέρουμε!

Ημέρα: Δευτέρα

Ώρα: 21:00-23:00

Τίτλος: "From faithful to faithless"

Συντελεστές: Γιώργος Λίταινας, 28 ετών ηλεκτρολόγος μηχανικός & μηχανικός Η/Υ, Νίκος Βασιλειάδης 27 ετών, ηλεκτρολόγος μηχανικός και μηχανικός Η/Υ

Περιγραφή: Η καλή μουσική, η μουσική που μας αρέσει να ακούμε και να τη μοιραζόμαστε με τους φίλους μας. Ο τίτλος αλλιώς χαρακτηρίζει σε μεγάλο βαθμό και τη μουσική που θα ακούτε. Από τις μελαγχολικές μελωδίες της Marianne Faithfull μέχρι τους ηλεκτρονικούς ρυθμούς των Faithless.

Ημέρα: Τρίτη**Ώρα:** 12:00-15:00**Τίτλος:** "Lunchtime"**Συντελεστές:** Νίκος Παππάς, 22 ετών, φοιτητής μαθηματικού, Δημήτρης Γιογάνης, 19 ετών, φοιτητής μαθηματικού**Περιγραφή:** Κάθε Τρίτη, δύο μαθηματικού σας ταξιδεύουν στα μονοπάτια easy listening, lounge, latin, jazz, chill και σπανιότερα rock ήχων που γεμίζουν το μεσημέρι σας. Παράλληλα σχολιάζουν την επικαιρότητα με αυστηρό μάτι, μιλάνε για γεύσεις και επικεντρώνονται στην μουσική και την τέχνη!**Ημέρα:** Τρίτη**Ώρα:** 15:00-17:00**Τίτλος:** "ONNEA Κορινθίας"**Συντελεστές:** Μαρία Δημητριάδη, 26 ετών, μεταπτυχιακή φοιτήτρια Οδοντιατρικής, Στέλιος Ρούγκης, 24 ετών, Πολ. Δομικών Έργων**Περιγραφή:** Η εβδομαδιαία εκπομπή της ONNEA Κορινθίας. Συζητάμε για πολιτική, τοπικά ζητήματα, εκπαιδευτικά θέματα και το περιβάλλον.**Ημέρα:** Τρίτη**Ώρα:** 23:00-01:00**Τίτλος:** «As μιλήσουν τα τραγούδια»**Συντελεστές:** Μιχάλης Βώβος, 23 ετών, Φοιτητής Επικοινωνιολογίας & Δημ. Σχέσεων-ιδιωτικός υπάλληλος**Περιγραφή:** Εκπομπή έντεχνης εναλλακτικής και ελληνικής ροκ, με αφιερώματα σε δημιουργούς και τραγουδοποιούς. Αποφεύγουμε τα πολλα λόγια και αφήνουμε να μιλήσουν τα τραγούδια.**Ημέρα:** Δευτέρα- Παρασκευή**Ώρα:** 10:00-11:00**Τίτλος:** "Ξεκινώντας τη μέρα"**Συντελεστές:** Μπάμπης Νταρζάνος Απόφοιτος Ηλεκτρολογίας ετών 24 και Ηλίας Καλοφωτιάς, ετών 26 Διπλωματούχος Πολιτικός Μηχανικός Ε.Μ.Π.**Περιγραφή:** Πρωινό, ενημερωτικό μαγκαζίνο με ανάγνωση πρωτοσέλιδων, mini σχολιασμό και καλή μουσική για να ξεκινήσει η μέρα. Μάθετε πρώτοι τι συμβαίνει στην Ελλάδα και τον κόσμο. Επίσης επικοινωνία με τους ακροατές μέσω μηνυμάτων, πάντα με διάθεση χιούμορ!**Ημέρα:** Δευτέρα**Ώρα:** 17:00-19:00**Τίτλος:** "Η ώρα του Γραμματέα"**Συντελεστές:** Μάνος Κασσελλάκης, 26 ετών, μαθηματικός**Περιγραφή:** Πολιτική και φοιτητική εκπομπή με τον Γραμματέα της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ ΑΕΙ. Συζήτηση για ακαδημαϊκά θέματα και ζητήματα νεολαίας που θέτουν οι ακροατές. Ανάλυση της πολιτικής της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ σε τοπικό και κεντρικό επίπεδο.**Ημέρα:** Παρασκευή**Ώρα:** 13:00-15:00**Τίτλος:** "Forever Blue"**Συντελεστές:** Άνδρεα Σολομονίδου – φοιτήτρια Μουσικολογίας– 23 ετών, Ιάκωβος Ιακώβου – φοιτητής Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών – 21 ετών, Μαρία Χατζησάββα – φοιτήτρια Ιστορικού-Αρχαιολογικού – 22 ετών, Ανδρέας Γιαλλουρίδης – φοιτητής Δημοσιογραφίας – 20 ετών**Περιγραφή:** Η εβδομαδιαία ενημερωτική – ψυχαγωγική – μουσική εκπομπή της Φοιτητικής Παράταξης Κυπρίων Αθήνας ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ έχει ως κύριο στόχο να βρίσκεται δίπλα στους Κύπριους φοιτητές και όχι μόνο, ενημερώνοντας τους για τα νέα του νησιού μας, σε πολιτικό και πολιτιστικό επίπεδο. Η ομάδα μας συστάθηκε με πολύ κέφι και με σκοπό να καλύψει όλους τους τομείς και να ικανοποιήσει τα "γούστα" των ακροατών μας.**Ημέρα:** Παρασκευή**Ώρα:** 15:00-17:00**Τίτλος:** "Η συμμορία των 3"

Συντελεστές: Νίκος Ναούμης ,28 χρονών, Αναπληρωτής Γραμματείας ΑμεΑ, , Πόπη Παπά Υπεύθυνη Γραμματείας ΑμεΑ και μέλος Ε.Γ. της ΟΝΝΕΔ, 27 χρονών, Αγόπη Γερογιαννάκη Υπεύθυνη Γραμματείας ΟΝΝΕΔ Εξωτερικού και μέλος Ε.Γ. της ΟΝΝΕΔ, 27 χρονών

Περιγραφή: Η εκπομπή ασχολείται με θέματα που αφορούν τα άτομα με αναπηρία, όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά σε όλο τον κόσμο. Σκοπός μας είναι όσο γίνεται περισσότερη ενημέρωση για τα προβλήματα ,αλλά και για τις σύγχρονες πολιτικές σχετικά με το θέμα.

Ημέρα: Παρασκευή

Ώρα: 17:00-19:00

Τίτλος: "Ουτοπική Αυτοδιοίκηση

Συντελεστές: Ελπιδοφόρος Παπανικολόπουλος ,28 ετών, μηχανικός αυτοματισμών, Δημήτρης Παπαγγελόπουλος ,32 ετών,σύμβουλος επικοινωνίας, Τάγγαλου Κλεοπάτρα ,ετών 24, Μαθηματικός, Λυγούρα Δήμητρα ,27ετών,μηχανικός υπολογιστικών συστημάτων

Περιγραφή: Αναφέρονται δράσεις και εκδηλώσεις που οργανώνονται απο ΤΟΣΥΝ, Δήμους και Νομαρχίες καθώς επίσης και προβλήματα που ταλανίζουν Δημότες. Ακόμη επισημαίνονται ενέργειες Νομαρχών, Δημάρχων και Δημοτικών ή Νομαρχιακών Συμβούλων που προάγουν το τοπικό επίπεδο ζωής με την χρήση Νέων Τεχνολογιών , φιλικών προς το περιβάλλον, καθώς και μέσω καινοτόμων ιδεών.

Ημέρα: Σάββατο

Ώρα: 14:00-16:00

Τίτλος: "Ο Παλιός είναι Αθλιώης"

Συντελεστές: Σταύρος Κοντακτής ,35 ετών χημικός μηχανικός- επιχειρηματίας

Περιγραφή: Μία εκπομπή για τους παλιούς ΟΝΝΕΔιτες και όχι μόνο. Ιστορίες από τη κρύπτη, κουβέντα, ενημέρωση και μουσική. Όλοι οι παλιοί ΟΝΝΕΔιτες ευπρόσδεκτοι στο στούντιο για συμμετοχή και ιστορίες από τα παλιά.

Ημέρα: Σάββατο

Ώρα: 18:00-21:00

Τίτλος: "Πολιτικό εξτρέμ"

Συντελεστές: Μιχάλης Σουβερμέζογλου ,22 ετών, φοιτητής οικονομικών, Δημήτρης Βασιγαεώργης, 23 ετών, απόφοιτος ΑΤΕΙ Ιατρικών Οργάνων, Αραμπατζή Νίκη, 24 ετών, Δικηγόρος

Περιγραφή: Εναλλακτική ενημερωτική Εκπομπή. Με γνώμονα την κοινή λογική και με επιχειρήματα, κάθε Σάββατο ο Μιχάλης, ο Δημήτρης και η Νίκη σχολιάζουν την πολιτική επικαιρότητα της εβδομάδας. Στο τελευταίο μισάωρο δίνεται ο λόγος στους ακροατές και γίνεται ζωντανός διάλογος.

Ημέρα: Κυριακή

Ώρα: 19:00-21:00

Τίτλος: "ΒΑΒΕΛ"

Συντελεστές: Νάσια Αδριανοπούλου,24 ετών, απόφοιτος ΣΕΜΦΕ ΕΜΠ , Γιάννης Μαντές, 22 ετών φοιτητής γαλλικής φιλολογίας, Χριστίνα Παυλογιαννοπούλου,22 ετών ,φοιτήτρια γαλλικής φιλολογίας.

Περιγραφή: Η εκπομπή ασχολείται με τα θεματα της καθημερινότητας και ανθρωπινων σχέσεων, τα οποία αναλύουμε και σχολιάζουμε με χιούμορ...Η μουσική που παίζουμε είναι κυρίως mainstream ξένα και ελληνική pop...χωρίς να αποκλείουμε όμως και πιο ροκ σύγχρονα κομμάτια.

19η Ημέρα: Κυριακή

Ώρα: 21:00-23:30

Τίτλος: "Οι πειρατές της μπάλας"

Συντελεστές: Θανάσης Μυλωνάς, 25 ετών, πτυχιούχος οργάν.& διοίκησης αγροτικών επιχειρήσεων-ιδιωτικός υπάλληλος, Γιώργος Γκεντζόγλου,24 φοιτητής ηλεκτρολογίας, Δημήτρης Μυλωνάς ,24 ετών, πτυχιούχος βιομηχανικής διοίκησης & τεχνολογίας

Περιγραφή: Οι Πειρατές της μπάλας είναι η αθλητική εκπομπή της Κυριακής Ο Δημήτρης ο Θανάσης και ο Γιώργος αναλύουν τα αθλητικά δρώμενα της εβδομάδας πάντα σε πλαίσια fair play . Οι ακροατές έχουν ενεργό ρόλο αφού μπορούν να μιλήσουν ζωντανά στον αέρα στο τηλέφωνο της εκπομπής .Μπορούν ακόμα να στείλουν τα μηνύματα τους και να ακούσουν την αγαπημένη τους μουσική από την πλούσια συλλογή αποτελούμενη κυρίως από ελληνικούς τίτλους.

Από την Επιτροπή Διοχείρισης: Αλέκος Σπύρου, Θάνος Παπαδάκος, Άντρεα Σολωμονίδου, Κώστας Σιούμπουρας, Πώλα Δαμιανού, Αλεξία Κωστή, Μιχάλης Σουβερμέζογλου, Τηλέμαχος Κοτοπούλης, Τάκης Καρατζάς

Η ιστορία της Κ.

Ποιος αγωνιά σήμερα πραγματικά για την τιμή της φιλελεύθερης δημοκρατίας μας, για την τιμή και την αξιοπρέπεια του Έλληνα πολίτη;

Η Κ. είναι 27 ετών. Γεννήθηκε σε μία μικρή επαρχιακή πόλη, όπου και πήγε σχολείο. Οι τοπικές συνθήκες δεν ήταν και οι καλύτερες, καθότι η πατρίδα γη της ήταν πάντοτε αποκομμένη από τον «αστικό ιστό» και το κράτος των Αθηνών. Τα χρήματα ήταν λίγα, οι υποδομές κακές, ο πολιτισμός και τα οδικά δίκτυα ανύπαρκτα. Οι διάφοροι μεσάζοντες (δήμαρχοι, συνεταιριζόμενοι κλπ.) έπαιρναν ως λέοντες τη μερίδα του λέοντος. Τα του λέοντος τω λέοντι. Πέρα από αυτό το δύσκολο αντικειμενικά περιβάλλον, η Κ. είχε και προσωπικές δυστυχίες. Στα οχτώ της έχασε τον πατέρα της από αυτοκινητιστικό: ενώ εκείνος οδηγούσε συνετά στην Κορίνθου-Πατρών, ένα αυτοκίνητο που προσπερνούσε από το αντίθετο ρεύμα προσέκρουσε επάνω του και επήλθε το μοιραίο. Η κακιά αυτή ώρα βεβαίως είχε προετοιμαστεί από χρόνια: υπουργοί δεν τα έβρισκαν με τους εργολάβους για την κατασκευή μιας νέας σύγχρονης εθνικής οδού, τα διοικητικά δικαστήρια σταματούσαν κάθε τρεις και λίγο την έναρξη των εργασιών (για να προστατεύσουν... δύο επαρχιακά ταβερνεία), κοκ.

Παρ' όλες όμως τις αντιξοότητες, η Κ. δεν το έβαζε κάτω, ήθελε να βλέπει τη ζωή με αισιοδοξία, είχε όνειρα: ήθελε να φύγει από την κλειστή κοινωνία της επαρχίας και να ζήσει το «αθηναϊκό όνειρο». Και τα κατάφερε. Με ελάχιστο φροντιστήριο, αλλά με πολύ διάβασμα και πείσμα, τα κατάφερε και πέρασε στο Οικονομικό της Αθήνας. Επειδή ήταν ζύπνια, γρήγορα έλυσε όλα τα βασικά της προβλήματα: βρήκε ένα δωράκι στα Κάτω Πατήσια (παρότι τη φόβιζε η εγκληματικότητα της περιοχής ...που με «συντονισμένες ενέργειες» αντιμετωπίζει εδώ και χρόνια η ΕΛ.ΑΣ.), έκανε φίλους στη σχολή, βρήκε «σημειώσεις μαθημάτων από τις παρατάξεις». Σιγά-σιγά όμως άρχισε να βλέπει ότι και το πανεπιστήμιο δεν ήταν όπως το είχε φανταστεί: μία κατάληψη μπορούσε να της στερήσει εξάμηνα, να κλείσει εργαστήρια και σεμινάρια_ οι μειοψηφίες έκαναν ό,τι ήθελαν, όποτε και όπως ήθελαν_ οι περισσότεροι καθηγητές της ήταν επιδεικτικά αδιάφοροι, δεν είχαν χρόνο να ακούσουν τις απορίες της, πολλές φορές μάλιστα δεν πάταγαν στο μάθημα, αφού είχαν πιο συμφέρουσες οικονομικά ενασχολήσεις ...«με τα παιδιά θα ασχολούμαστε τώρα;» Και πάλη όμως, η Κ. δεν άφη-

σε την κατάσταση να την πάρει από κάτω. Μετά από πεντέμισι χρόνια (είχαν μεσοληβήσει τέσσερις καταλήψεις και δύο «διπλές εξεταστικές»), η Κ. πήρε πτυχίο τελικά και με καλό βαθμό μάλιστα.

Να μπει στην αγορά εργασίας δεν είχε ιδιαίτερο πρόβλημα, καθώς ήδη από τα εικοσιένα της εργαζόταν σε τράπεζα. Έτσι, συνέχισε την ίδια δουλειά, απλά άλλαξε πόστο λόγω πτυχίου. Στο υποκατάστημα της Σταδίου που δούλευε ήταν μεν ευχαριστημένη, αλλά η γενική «περιρρέουσα» ατμόσφαιρα είχε αρχίσει να την προβληματίζει. Κάθε μέρα έπρεπε να κάνει μία και πλέον ώρα για να πάει στη δουλειά της (από τα Κάτω Πατήσια στο κέντρο): πορείες, απεργίες, επεισόδια, δακρυγόνα, φόβος για τη σωματική της ακεραιότητα (δύο φορές είχε «χτυπηθεί» το υποκατάστημά της μετά από πορεία), και όλα αυτά για να μπορέσει να βγάλει 800 ευρώ, να πληρώσει το νοίκι και να ζήσει... Οι φόβοι της δεν άργησαν να επιβεβαιωθούν.

Μετά από αλληπάλληλες καταστροφές και καταλήψεις από διάφορες... «φιλεργατικές οργανώσεις», πρόσφατα το υποκατάστημα που δούλευε έκλεισε οριστικά και το προσωπικό των εικοσιδύο ατόμων έμεινε στο δρόμο. Ο «Σ.Π.Ώου.» της τράπεζας, έχοντας πάρει μία παχυλή αποζημίωση, αποφάσισε να κλείσει τα μισά καταστήματα στην Ελλάδα και, μέχρι να περάσει η κρίση, κατέφυγε στη θαληπωρή του ελβετικού σαλέ του.

Και η Κ.; Δυστυχώς δεν έχει πολιτικές άκρες, ποτέ δεν είχε. Ανήκει στους απόκληρους του συστήματος και έτσι δεν μπορεί να βολευτεί κάπου, κάπως, με μία συμβασούλα. Τώρα πια είναι άνεργη και δεν ξέρει πόσες δυνάμεις της έχουν ακόμη απομείνει, για να συνεχίσει να αγωνίζεται. Γνωρίζει όμως πολύ καλά τα αίτια της κατάρρευσης των ονείρων της: γενική ανομία, ιδεολογικός αυταρχισμός, κοινωνική βία, πολιτική διαφθορά και αναξιοκρατία.

Και το καταληκτικό ερώτημα: πόσες τέτοιες ιστορίες σαν της Κ. μπορεί να αντέξει το ελληνικό οικοδόμημα; Ποιος αγωνιά σήμερα πραγματικά για την τιμή της φιλελεύθερης δημοκρατίας μας, για την τιμή και την αξιοπρέπεια του Έλληνα πολίτη; Η σύντομη ιστορία της Κ. λέει πολλά και προς πολλές κατευθύνσεις.

NUEVO

του El libertador

Κούβα

As μιλήσουμε για την Κούβα

Πενήντα χρόνια μετά την άνοδο του Κάστρο στην εξουσία, η καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων συνεχίζεται

Σε κάποια μακρινή (για εμάς) γωνιά της γης, αρκετά κοντά στα αμερικανικά

σύνορα της Φλόριντα, η βάνουση καταπάτηση των θεμελιωδέστερων ανθρωπίνων δικαιωμάτων καλώς κρατεί. Πρόκειται για την Κούβα, του καθεστώτος των αδελφών Κάστρο, όπου η απαγόρευση της ελεύθερης έκφρασης, του εκλέγειν και εκλέγεσθαι, της συντονισμένης πολιτικής – συνδικαλιστικής δράσης, της ελευθεροτυπίας, της ιδιοκτησίας και τώσων άλλων, αυτονόητων για εκατομμύρια δυτικών και μη εθνών, δικαιωμάτων, αποτελεί καθημερινό φαινόμενο. Στην απαγόρευση αυτών των συνταγματικά κατοχυρωμένων σε όλα τα σύγχρονα κράτη δικαιωμάτων βασίζεται, άλλωστε, η μακροήμερη κομμουνιστική δικτατορία, που εδώ και πενήντα χρόνια βρίσκεται εγκατεστημένη στην Κούβα.

Αυτό, όμως, που έχει καταφέρει με επιτυχία το καθεστώς της Κούβας, είναι σε μεγάλη μερίδα πολιτών του εξωτερικού, οι οποίοι μάλιστα διαφωνούν επί της αρχής με το ιδεολογικό υπόβαθρο της δικτατορίας του Κάστρο, να ασκεί μία γοητεία, ίσως τους φαίνεται και συμπαθές. Λίγο οι εμβληματικές φυσιογνωμίες του Φιντέλ και του Τσε Γκεβάρα, λίγο το γεγονός ότι η κουβανική ηγεσία έχει κατορθώσει να κρατήσει σχεδόν αναλλοίωτο το ύψος της ασκούμενης εξουσίας επί τόσα συναπτά έτη, κόντρα στην τεράστια προσπάθεια των ΗΠΑ να ανατρέψουν ένα κομμουνιστικό καθεστώς τόσο κοντά στην πόρτα τους, αλλά και το ότι ο ίδιος ο Φιντέλ Κάστρο ως πανούργος ηγέτης, αντιλήφθηκε από πολύ νωρίς, ότι για να σταθεί στην παγκόσμια πολιτική σκηνή και να μην καταβαραθρωθεί από την πανίσχυρη αντίπαλό του, δηλαδή την εκάστοτε κυβέρνηση των ΗΠΑ, θα έπρεπε να αποφύγει να απομονωθεί, όπως έπραξαν διάφορα άλλα κομμουνιστικά κράτη, μεγέθους Κούβας, ανοίγοντας πχ τα σύνορα στον τουρισμό, αποστέλλοντας στρατιωτική βοήθεια σε χώρες του τρίτου κόσμου κλπ, είχαν ως αποτέλεσμα την ασθενή κατά καιρούς αντίδραση της κοινής γνώμης των πολιτισμένων εθνών απέναντι στην καταπάτηση των δικαιωμάτων του κουβανικού λαού.

Ελάχιστοι, τουλάχιστον στη χώρα μας, γνωρίζουν ότι όλα αυτά τα χρόνια, από την εγκαθίδρυση σχεδόν της δικτατορίας του Κάστρο μέχρι και σήμερα, υφίσταται και δρα στο εσωτερικό της Κούβας, αλλά και το εξωτερικό, κυρίως στις ΗΠΑ, μία ισχυρή ειρηνική αντίσταση. Η αντίσταση αυτή ασκείται από πολλούς σχηματισμούς, οι οποίοι έχουν τη μορφή παράνομων κομματικών οργανισμών, οργανώσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα, φιланθρωπικών οργανώσεων, κα. Η πλειοψηφία των σχηματισμών αυτών έχει φιλελεύθερο προσανατολισμό και μάχεται για

τον εκδημοκρατισμό της χώρας, την κατάκτηση νικιών στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων έναντι του καθεστώτος ή την ανατροπή αυτού μέσω ειρηνικών μέσων. Κοινή αφηρητή της δράσης όλων αυτών των οργανώσεων αποτελεί το γεγονός ότι ο λαός της Κούβας στενάζει κάτω από ένα ανελεύθερο πολιτικό καθεστώς, το οποίο πνίγει τις τεράστιες δυνατότητες ανάπτυξης του κουβανικού κράτους και καταπατά τα ανθρώπινα δικαιώματα στην περιφέρεια αυτού. Επίσης, το ποσοστό των αναλφάβητων Κουβανών έχει αυξηθεί σημαντικά σε σχέση με την περίοδο προ της εγκαθίδρυσης της δικτατορίας, αν και παραμένει χαμηλό σε σχέση με άλλα κράτη της Λατινικής Αμερικής.

Ακόμα και σήμερα βρίσκονται κρατούμενοι σε διάφορες κουβανικές φυλακές πολλοί ακτιβιστές, οι οποίοι διεκδίκησαν και διεκδικούν το αυτονόητο, υφίστανται δε για τους λόγους αυτούς απαράδεκτα σωματικά και ψυχολογικά βασανιστήρια προς σωφρονισμό και παραδειγματισμό των μαζών. Επίσης τους επιβάλλονται μακροχρόνιες ποινές φυλάκισης με κατασκευασμένα κατηγορητήρια και τους απαγορεύεται οποιαδήποτε επαφή και επικοινωνία με συγγενικά ή φιλικά τους πρόσωπα. Στην πρακτική αυτή του κρατούντος κουβανικού καθεστώτος έχουν αντιδράσει κατ' επανάληψη με διαβήματά τους διάφοροι διεθνείς οργανισμοί μεταξύ των οποίων και η Ευρωπαϊκή Ένωση δια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, στο οποίο συζητήθηκε το έτος 2005 η λήψη αυστηρών πολιτικών κυρώσεων σε βάρος της Κούβας, λόγω της εμμονής του καθεστώτος να παραβιάζει απροκάλυπτα τις αρχές του διεθνούς δικαίου και να παρεμποδίζει τις επαφές μεταξύ βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και αγωνιστών για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Κούβα.

Είχα την ευκαιρία να παρακολουθήσω πρόσφατα στο εξωτερικό μία εξαιρετικά ενδιαφέρουσα ομιλία του John Suarez, αυτοεξόριστου νέου πολιτικού, υπευθύνου ανθρωπίνων δικαιωμάτων της μη κομματικής – μη κερδοσκοπικής οργάνωσης DIRECTORIO DEMOCRATICO CUBANO, που εδρεύει στο Μαϊάμι της Φλόριντα των ΗΠΑ και ως σκοπό έχει τη δημοκρατικοποίηση του κουβανικού κράτους με ειρηνικά μέσα, ιδίως με την ανθρωπιστική και υλική υποστήριξη των παράνομων οργανώσεων της κουβανικής αντιπολίτευσης που δραστηριοποιούνται στην κουβανική επικράτεια, την ανταλλαγή πληροφοριών με τον κουβανικό λαό και εν τέλει την απελευθέρωση της Κούβας και την εγκαθίδρυση δημοκρατικού καθεστώτος με σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα. Θεωρώ ότι είναι εξαιρετικά σημαντική η ενημέρωση όλων μας για ζητήματα σχετικά με την καταπάτηση ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε οποιαδήποτε γωνιά του κόσμου και αν συμβαίνει αυτή. Η ενημέρωση γεννά δραστηριοποίηση και η δραστηριοποίηση την αντίσταση και την ανατροπή. Είναι τελικά θέμα πολιτικού πολιτισμού και ωριμότητας.

του Απόστολου Γεωργούλα

Οι νέοι στο προσκήνιο

Συνέδριο YEPP, Αθήνα 22 – 25 Ιανουαρίου 2009

Το να φιλοξενεί η ΟΝΝΕΔ στην Αθήνα ένα συνέδριο ευρωπαϊκού οργανισμού (YEPP), του οποίου μάλιστα έχει τιμηθεί να κατέχει την προεδρία του, δεν είναι κάτι ασύννηθες. Αυτό που δημιουργεί αίσθηση, είναι το συνέδριο της νεολαίας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (YEPP) να εντάσσεται στις καλές πρακτικές των δράσεων της Νέας Δημοκρατίας, ως το έναυσμα της πορείας προς τις Ευρωεκλογές. Η τοποθέτηση του πρωθυπουργού Κώστα Καραμανλή, κορυφαίων υπουργών (Ευάγγελος Μείμαρakis, Ντόρα Μπακογιάννη, Φάνη Πάλλη-Πετραλιά), καθώς και πληθώρα στελεχών της Ρηγίλης και ειδικά του Γραμματέα της Κεντρικής Επι-

τροπής της ΝΔ Λευτέρη Ζαγορίτη και του Γενικού Διευθυντή Μενέλαου Δασκαλάκη, υπογραμμίζει την τάση που παρατηρείται και στην Ευρώπη, οι διεκδικήσεις των νέων να τίθενται στο προσκήνιο. Στο πλαίσιο αυτό το Συνέδριο του YEPP (Youth of the European People's Party) με θέμα «Νέοι και Ευρωεκλογές» και κεντρικό σύνθημα «Με την Ευρώπη διεκδικούμε καλύτερο μέλλον για όλους», κρίνεται επιτυχές, καθώς συμμετείχαν περισσότεροι από 100 νέοι εκπροσωπώντας 40 πολιτικές νεολαίες από 32 Ευρωπαϊκές Χώρες.

Κατά τη διάρκεια του Συνεδρίου συζητήθηκαν διεξοδικά η διαμόρφωση κατάλληλων δράσεων για την επίτευξη ενεργειακής

επάρκειας στις Ευρωπαϊκές Χώρες και η αναγκαιότητα υιοθέτησης της Συνθήκης της Λισαβόνας για την απλοποίηση των δομών στα κέντρα λήψης αποφάσεων των Βρυξελλών. Σε κεντρικό ζήτημα αναδείχθηκε η δυνατότητα των νεολαίων να κινητοποιήσουν τους νέους να συμμετέχουν άμεσα στην διαμόρφωση των ευρωπαϊκών προτεραιοτήτων, με σκοπό την αύξηση του βαθμού νομιμοποίησης της Ε.Ε. στους πολίτες. Η σημασία του συνεδρίου αυτού γίνεται αντιληπτή αν αναλογιστεί κανείς ότι

τα συμπεράσματα και οι προτάσεις που προέκυψαν κατατέθηκαν στο εκλογικό συνέδριο του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος που πραγματοποιήθηκε στη Βαρσοβία τον Απρίλιο.

του Ορφέα Φίλου

NUEVO

γερρ

Veni, Vidi, Vici

Το ματς έγινε στη Ρώμη.
Η εξέλιξή του αμφίροπη.

Τελικό αποτέλεσμα, **ΟΝΝΕΔ-VMRO 2-0!**

2009 το 7ο Εκλογικό Συνέδριο της Νεολαίας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (ΥΕΡΡ). Είχαμε από πριν ενημερωθεί ότι στο πλαίσιο του συνεδρίου θα συζητηθεί το αίτημα της νεολαίας του VMRO-DPMNE (νεολαία του κόμματος του πρωθυπουργού της ΠΓΔΜ Νικόλα Γκρουέφσκι) να καταστεί πλήρες μέλος του οργανισμού. Αυτή όμως ήταν μόνο η αρχή των εκπλήξεων. Τόσο στην αίτηση όσο και στο κείμενο που συνόδευε αυτή, η νεολαία του VMRO ενημέρωνε τις οργανώσεις-μέλη του ΥΕΡΡ ότι προέρχεται από την χώρα «Μακεδονία» και όχι την ΠΓΔΜ. Ο επικεφαλής της ελληνικής αντιπροσωπείας και πρόεδρος της ΟΝΝΕΔ, Γιώργος Παπαδημητρίου, ξεκίνησε άμεσα επαφές με τους εκπροσώπους των κεντροδεξιών ευρωπαϊκών νεολαίων, ενημερώνοντάς τους για τη σκοπιανή προπαγάνδα και τις προκλητικές τους θέσεις και ενέργειες. Το ίδιο φυσικά έπραξε και όλη η υπόλοιπη αντιπροσωπεία. Απαίτηση της ΟΝΝΕΔ χωρίς όρους απόρριψη της αίτησης. Η «μάχη της Ρώμης» μόλις είχε ξεκινήσει...

Το θέμα, όπως ορίζει το καταστατικό του οργανισμού, τέθηκε σε ανοικτή ψηφοφορία το πρωί της 4ης Απριλίου. Προηγήθηκε η επίσημη τοποθέτηση της ΟΝΝΕΔ, δια του υπευθύνου διεθνών σχέσεων, Γιώργου Παπαδημητρίου. Οι θέσεις μας είχαν γίνει πλέον κατανοητές από τους περισσότερους. Κατανοητές και σεβαστές. Η αίτηση απορρίφθηκε. Δεν φτάσαμε όμως ακόμα στο τέλος. Οι Γερμανοί μας επεφύλασαν μια «έκπληξη». Οι νέοι του Junge Union (νεολαία του CDU του κόμματος της καγκελάριας Άνγκελα Μέρκελ) υποβάλλουν ένσταση, ζητώντας επανάληψη της διαδικασίας, με μυστική ψηφο-

φορία αυτή τη φορά. Στο παρασκήνιο, οι πιέσεις τόσο από την πλευρά τους όσο και από τους Σκοπιανούς για αποδοχή του αιτήματος της νεολαίας του VMRO οργανώνονται. Το θέμα ξανατίθεται σε ψηφοφορία. Και πάλι όμως απορρίπτεται η αίτηση, με μεγαλύτερη αυτή την φορά πλειοψηφία!

Αξίζει να σημειωθεί ότι μετά από αυτή την εξέλιξη η νεολαία του VMRO θα μπορούσε να υποβάλει ξανά αίτηση μετά από δύο χρόνια. Τα μαθήματα ιστορίας θα συνεχιστούν τότε... Προς το παρόν, ολοκληρώθηκε επιτυχώς και με κολακευτικά σχόλια από όλους προς την ΟΝΝΕΔ και η προεδρία του Γιάννη Σμυρλή στο ΥΕΡΡ. Ο στόχος της ανανέωσής της χάθηκε στο νήμα, με το Γάλλο υποψήφιο να εκμεταλλεύεται την πόληση και την ένταση που δημιουργήθηκε γύρω από το ζήτημα της ένταξης των Σκοπιανών. Ο υπ' αριθμόν ένας στόχος μας, όμως επετεύχθη και όλοι γυρίσαμε πίσω στην Αθήνα ικανοποιημένοι, γνωρίζοντας ότι για μια ακόμα φορά η ΟΝΝΕΔ στάθηκε και με το παραπάνω στο ύψος των περιστάσεων.

του Κώστα Δογάνη

Αυτή ήταν η εστιακή μας!

Εια ξεχωριστή δικιά μας ελληνική μα ΟΝΝΕΔΙΤΙΚΗ στιγμή. Στιγμή που θα μπορούσε να προσφέρει μόνο η ΟΝΝΕΔ και αισθανθήκα πραγματική τύχε που είχα την τιμή να είμαι μέρος της προσπάθειας. Όταν διάβασα την εισήγηση για την απόρριψη των Σκοπιανών τότε συνειδητοποίησα το εθνικό βάρος της στιγμής. Και στο μυαλό μας η βασανιστική σκέψη (αν δεν κερδίσουμε;). Η μάχη μεγάλη και οι Γαλλογερμανοί ευθέως απέναντί μας. Πριν τη δημόσια τοποθέτησή μας στο συνέδριο μου έρχεται χαρτάκι από την πλευρά των Γερμανών που μας υποδεικνύουν τι να πούμε, με την υπόσχεση να μας βοηθήσουν. Η απάντηση γρήγορη και χωρίς καθόλου σκέψη. Αγνωστούμε το εξευτελιστικό, για τις ελληνικές θέσεις, κείμενο και προχωρούμε στην επιχειρηματολογία μας. Για εμάς ήταν μια ιστορική δική μας στιγμή. Η φανέλα της ΟΝΝΕΔ είναι βαριά. Κερδίσαμε μια «μάχη» σημαντική, αλλά ο «πόλεμος» συνεχίζεται.

του Γιώργου Παπαδημητρίου

46
47

ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

το ζήτημα της σχέσης που συνδέει το ελληνικό κράτος με την Ανατολική Ορθόδοξη Εκκλησία της Ελλάδας έχει ένα τεράστιο βάρος, ιστορικό, νομικό και κοινωνικό. Το NUEVO, συνεχίζοντας την παρουσίαση καίριων θεμάτων με αντιπαράθεση δύο απόψεων –κάτι που

Οι σχέσεις Εκκλησίας και Πολιτείας με όλα τα θέματα που περιλαμβάνονται σ' αυτές (ενδεικτικά αναφέρουμε τη μισθοδοσία των κληρικών, το μάθημα των θρησκευτικών στα σχολεία, ο όρκος που βασίζεται στο δόγμα της χριστιανικής θρησκείας), αναμασώνται τον τελευταίο καιρό σε μεγάλο βαθμό, ειδικότερα από πολιτικούς που πρόσκεινται στα αριστερά κόμματα της ήσσονος Αντιπολιτεύσεως. Δυστυχώς, η συνήθης έλλειψη ουσιαστικής γνώσης, άρα και αξιόπιστης άποψης, επί του θέματος έχει οδηγήσει το ζήτημα σε μια άγονη συζήτηση δίχως σοβαρά ερείσματα τόσο στις νομικές διατάξεις (που συνήθως παρερμηνεύονται κατά το δοκούν), όσο και στην ιστορική διαδρομή του Ελληνισμού (που, είτε αποσιωπάται είτε ανατρέπεται με βάση την εκάστοτε ιδεολογική συγκρότηση του καθενός).

Ένα από τα βασικότερα στοιχεία της ιστορικής συνέχειας του ελληνικού έθνους, αποτελεί σαφέστατα η Ορθόδοξη Εκκλησία. Το ελληνικό έθνος, λοιπόν έζησε μέσα στην Εκκλησία για περισσότερα από χίλια χρόνια. Αυτή η βιωματική σχέση, με τα συνακόλουθα ήθη και έθιμα, τις παραδόσεις, τον τρόπο ζωής, τη θεώρησή της, δεν είναι δυνατόν να αποκοπεί από τη μία στιγμή στην άλλη, σαν να πρόκειται για μια παρανυχίδα στο μεγάλο μας δάκτυλο! Όταν, λοιπόν μιλάμε για χωρισμό Εκκλησίας και Κράτους, πρέπει να έχουμε στο νου μας τα εξής: Στο όνομα ποιού υποτίθεται ότι γίνεται αυτός ο χωρισμός; Πώς είναι δυνατόν να προσδιοριστεί παραδείγματος χάριν νομικά ο χωρισμός αυτός, όταν οι ίδιοι οι πολίτες του Κράτους αποτελούν ταυτόχρονα μέλη της Εκκλησίας; Τι θα σήμαινε πρωτίστως, για να το πούμε ξεκάθαρα, ο χωρισμός αυτός για τους πολίτες του κράτους αυτού, η πλειονότητα των οποίων δηλώνουν ότι είναι Χριστιανοί Ορθόδοξοι; Όσο τα παραπάνω ερωτήματα παραμένουν αναπάντητα, οι θιασώτες του χωρισμού Εκκλησίας και Κράτους αναφέρονται σε έναν διοικητικού τύπου διαχωρισμό. Δυστυχώς, η άγνοια καλά κρατεί και σ' αυτόν τον τομέα. Διότι αμέσως ανακύπτει ένα φλέγον ερώτημα: Αν χωρίσουμε την Εκκλησία από το Κράτος, ως τι θα υφίσταται η πρώτη; Ως αυτόνομος οργανισμός; Ως αυτόνομη κρατική οντότητα, στο πρότυπο της Καθολικής Εκκλησίας; Πραγματικά επιθυμούν κάτι τέτοιο οι θιασώτες του χωρισμού; Νομικά, κάθε οργανισμός αποτελεί Νομικό Πρόσωπο, είτε Ιδιωτικού είτε Δημοσίου δικαίου. Η Εκκλησία

της Ελλάδος είναι Ν.Π.Δ.Δ. (δηλαδή, Δημοσίου Δικαίου). Την ίδια νομική προσωπικότητα, όμως έχουν και το Κεντρικό Ισραηλιτικό Συμβούλιο και οι κατά τόπους ισραηλιτικές κοινότητες, ενώ δημόσιο πρόσωπο, σύμφωνα με τη συνθήκη της Λοζάνης, λογίζεται και ο Μουφτής! Κάθε σκεπτόμενος άνθρωπος αντιλαμβάνεται πως αυτή η σχέση, καθορισμένη με βάση τους νόμους του κράτους, είναι όχι μόνο η επικρατούσα με βάση και τη γενικότερη βούληση των περισσότερων πολιτών, αλλά και η αναγκαία, αν θέλουμε το κράτος να μπορεί να ασκεί έστω κάποιο έλεγχο στις υποθέσεις της. Κάποια επιμέρους θέματα που ανάγονται σε διοικητικού τύπου αποφάσεις, όπως ο πολιτικός γάμος, η ονοματοθεσία των παιδιών ξέχωρα από τη βάπτισμα, είτε έχουν λυθεί είτε είναι εύκολο να λυθούν, χωρίς ιδιαίτερο κόπο και δίχως να προαπαιτείται «διαζύγιο» μεταξύ Εκκλησίας και Πολιτείας!

Βασικό ζήτημα αποτελεί κι αυτό της μισθοδοσίας των κληρικών. Καταρχήν, το ζήτημα αυτό δεν ανόγεται, όπως ψευδώς και αναληθώς αναφέρεται, στο άρθρο 3, αλλά σε συμφωνία μεταξύ Κράτους και Εκκλησίας του 1952, όπου καθορίστηκε η μισθοδοσία ως αντάλλαγμα της Εκκλησιαστικής Περιουσίας που απαλλοτριώθηκε για σκοπούς του κράτους. Για να λυθεί αυτή η συμφωνία, θα πρέπει να μελετηθούν πολλή ζητήματα που προέκυψαν από τη συμφωνία αυτή. Ξέχωρα όμως απ' αυτά, η εργασία προς τους αριστερίζοντες θιασώτες, τους πάντα κόπτοντες περί του συμφέροντος του λαού, είναι αυτή: Αναλογιζέστε τι θα συμβεί στους κληρικούς έχοντας οικογένειες –και μάλιστα πολυμελείς– αν στερήσετε τη μισθοδοσία; Ή μήπως αυτοί δεν ανήκουν στο λαό της Ελλάδος; Φαντάζεστε τα κοινωνικά ζητήματα που θα ανακύψουν από μια τέτοια απόφαση, αν ληφθεί με τρόπο βεβιασμένο;

Σε κάθε ευνομούμενη πολιτεία διαμορφώνεται, έτσι ή αλλιώς, σχέση μεταξύ Κράτους και Θρησκείας, η οποία πάντοτε διέπεται, άμεσα ή έμμεσα, από τους συνταγματικούς κανόνες. Στην περίπτωση της Ελλάδας, η Ορθόδοξη Χριστιανική Εκκλησία αποτέλεσε για αιώνες κομβικό σημείο του έθνους μας, ενώ συνεχίζει να αποτελεί θεμελιώδες συστατικό όχι μόνο για τους Έλληνες που ζουν στην Ελλάδα, αλλά και γι' αυτούς που ζουν έξω απ' αυτήν. Όσοι μάλιστα αρνούνται κάτι τέτοιο, τελούν υπό σοβαρή άγνοια και πλήρη αβελητηρία!

του Κυριάκου Δικ. Δημακαράκου

debate

- ΚΡΑΤΟΥΣ

η- ξεκινήσαμε από το πρώτο κιόλας τεύχος- αναλύει
Ο, διεξοδικά τις σχέσεις που έχουν -και θα έπρεπε να
ου έχουν- η Εκκλησία με το κράτος στη χώρα μας.

«ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΝΩΣ ΕΛΕΦΩΝΤΑΣ ΣΤΟ ΔΗΜΩΤΙΟ».

λένε οι Βρετανοί όταν υπάρχει ένα εξόφθαλμο πρόβλημα, αλλά κανείς δεν το θίγει. Στην Ελλάδα, αυτό συμβαίνει με τις σχέσεις κράτους-εκκλησίας. Κατά την πρόσφατη προσπάθεια συνταγματικής αναθεώρησης, πολλές φορές ακούστηκε η άποψη ότι δεν υπάρχει πρόβλημα με το ρόλο της Ορθόδοξης Εκκλησίας. «Αν υπάρχουν ορισμένα ζητήματα (!) μπορούν να λυθούν νομοθετικά», ειπώθηκε από αρκετούς βουλευτές, παρά την ύπαρξη συνταγματικών διατάξεων που καταφανώς ευνοούν την τελευταία, άμεσα ή έμμεσα (π.χ. άρθρα 3, 13 παρ.1, 16 παρ.2, 33 παρ.2, 59 παρ.1 και φυσικά, η προμετωπίδα). Αυτό αποδεικνύει πως πολλοί θεωρούν ότι η πραγματική διάκριση κράτους και εκκλησίας -συμφώνως προς τον Διαφωτισμό και τις παραδόσεις της γαλλικής, αμερικανικής και ελληνικής επανάστασης- έχει ήδη επιτευχθεί και ότι τυχόν περαιτέρω ζητήματα, είναι ήσσονος σημασίας, που χρειάζονται μικρές ρυθμίσεις.

Όσοι έχουν αυτή την άποψη είτε αγνοούν την πραγματικότητα είτε σκοπίμως κλείνουν τα μάτια. Και μόνο το γεγονός ότι η Εκκλησία της Ελλάδος είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, σημαίνει ότι ενδύεται κρατική εξουσία. Ως προέκταση αυτού, συμβαίνει και το παράδοξο όλοι οι Έλληνες φορολογούμενοι να καταβάλλουν υποχρεωτικά τον οβολό τους για τη μισθοδοσία χιλιάδων ορθόδοξων κληρικών, ακόμη κι αν δεν πιστεύουν σε αυτό το δόγμα ή ακόμη κι αν απλώς θεωρούν τη θρησκευτική κρατική ουδετερότητα κατάκτηση αιώνων. Παραφωνία ιρανικού τύπου είναι και η άδεια που δίνει ο τοπικός μητροπολίτης για την ανέγερση ναού άλλου δόγματος (βλ. ανυπαρξία τεμενών σε αστικά κέντρα παρά τις εκατοντάδες χιλιάδες μουσουλμάνων). Το ελληνικό κράτος, επίσης, ποινικοποιεί με τον ισχύοντα μεταξικό νόμο τη διάδοση άλλων θρησκευτικών ιδεών (βλ. διώξεις χιλιόστων), αλλά επιβάλλει την κατήχηση υπέρ του ορ-

θόδοξου δόγματος στα σχολεία. Ομοίως, το καθεστώς της ανώτατης εκκλησιαστικής εκπαίδευσης - όπου η διαδικασία, οι προϋποθέσεις (βλ. αποκλεισμός γυναικών) εισαγωγής των φοιτητών και το αντικείμενο της διδασκαλίας- τελεί σε ευθεία αντίθεση με βασικές έννοιες της ακαδημαϊκής ελευθερίας. Σε ένα άλλο επίπεδο, ο θρησκευτικός όρκος, η υποχρεωτική προσευχή σε σχολεία και στρατόπεδα, πλήττουν βάνουσα τη θρησκευτική ουδετερότητα του κράτους, και ευνοούν διακρίσεις με κριτήρια εντελώς συνειδησιακά.

Η Ελληνική Εκκλησία, εξοπλισμένη με όλα αυτά τα θεσμικά εργαλεία, έχει αμφισβητήσει δυναμικά τη δημοκρατία, το κράτος δικαίου και τους θεσμούς του. Μέσω του πιο γνήσιου εκφραστή της, χαρακτήρισε τα ανθρώπινα δικαιώματα «φενάκη, απάτη, νέα θεότητα» (4/2005). Επιτέθηκε στους αντιρρησίες συνείδησης («ψυχοπάθεια χρήζουσα πιθανώς λοβοτομής»- 10/1995), τις γυναίκες («επειδή ο άνδρας είναι η κεφαλή της οικογένειας, είναι φυσικό να κατέχει και τα ανώτερα μορφωτικά προσόντα από τη σύζυγό του»), τους ομοφυλόφιλους («τολμούν να ζητούν νομοθετικές ρυθμίσεις εν ονόματι των ανθρωπίνων δικαιωμάτων»-5/2000).

Η όλη ιστορία του θέματος των ταυτοτήτων βρίθει αποδείξεων. Ας περιοριστούμε στο «ας κοιμηθούν οι νόμοι» (6/2000), που βιάζει κάθε έννοια κοινοβουλευτισμού και λαϊκής κυριαρχίας, αφού -πέραν των άλλων- τοποθετεί ένα τμήμα της ελληνορθόδοξης εκκλησίας υπέρνω του Συντάγματος και των δημοκρατικών θεσμών. Και σα να μην έφταναν όλα αυτά, χωρίς καμία δημοκρατική νομιμοποίηση, χωρίς λογοδοσία ή αρμοδιότητα, κρατικοί λειτουργοί, όπως οι μητροπολίτες, παρεμβαίνουν συστηματικά σε λεπτά ζητήματα εξωτερικής πολιτικής, όπως το μακεδονικό, συχνά με πολεμικές ιαχές («να πάρουμε πίσω τα κομμάτια της Μακεδονίας που λείπουν»- Άνθιμος Θεσσαλονίκης, 11/2007).

Ο κάθετος διαχωρισμός κράτους-εκκλησίας σε επίπεδο συνταγματικό, νομοθετικό και διοικητικό είναι επιτακτικός. Η εναλλακτική σε μια ορθολογιστικά δρώσα πολιτεία, σήμερα, είναι το Ιράν. Η αναγκαιότητα αυτή υφίσταται για όσους πιστεύουν στις αρχές του Διαφωτισμού και ενός φιλελεύθερου κράτους δικαίου, που σέβεται τη δημοκρατία, απελευθερώνει δημιουργικά την ανθρώπινη προσωπικότητα -και για χάρη της κοινωνίας- χωρίς τα τεχνητά εμπόδια τέτοιων διακρίσεων. Για τους υπόλοιπους, ισχύει το «πίσω ολτοαχώς», που έλεγε ο δήμαρχος Κολλοκοτρωνιτισίου, Πόπωτας. Ή μήπως δεν το διακήρυσσε μόνον εκείνος;

του Νίκου Α. Σωτηρόπουλου

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΤΟ ΔΗΜΩΤΙΟ

Η ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ

Η κουκούλα δείχνει προμελετημένη κίνηση

«Εκμεταλλευόμενα τις δημόσιες συναθροίσεις και τις ειρηνικές διαδηλώσεις των πολιτών, άτομα, τα οποία καλύπτουν ή αλλοιώνουν τα φυσικά τους χαρακτηριστικά, κρυμμένα πίσω από την ανωνυμία που τους προσφέρει αυτή η κάλυψη, τελούν κατά συρροή ποινικά κολάσιμες πράξεις, όπως η πρόκληση φθορών σε κτήρια δημοσίων υπηρεσιών ή σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας, βιαιοπραγίες, ληστείες κ.α.», διαβάζουμε στην αιτιολογική έκθεση του νόμου. Με απλά λόγια, πάρε ένα κράνος μια κουκούλα και βάρα στο ψαχνό! Άσυλο στο πεζοδρόμιο της Πανεπιστημίου και της Σόλωνος! Άσυλο από τα τηλεοπτικά παράθυρα που ωρύονται για τη βία που ασκούν οι αστυνομικοί! Πώς να μην τα σπάσουν; Γιατί να μην εκτονωθούν τα παλικάρια; Σιγά, σάμπως θα τους πιάσει κανείς; Ε, και να τους πιάσει άντε να φάνε κάνα χρόνο με αναστολή, με τα φιλαράκια να πετροβολάνε την Ευελπίδων και να κραδαίνουν τις μολότοφ! Ε άνθρωποι είναι και οι δικαστές, θα φοβηθούν που θα πάει, θα πέσουμε στα μαλακά! Κάθε τρεις και λίγο ακούμε έναν «εμπειρογνώμονα» γυρολόγο των παραθύρων να φωνασκεί για την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των αθύων διαδηλωτών που οι κακούργοι αστυνομικοί τους ραίνουν με ληγμένα Νέο-Δημοκρατικά δακρυγόνα -Τα Πασοκικά ήταν οικολογικά και σύγχρονης τεχνολογίας- προσπαθώντας να μας πείσει ότι βλέπουμε λάθος, ότι τα ταυτόχρονα πλάνα που μεταδίδουν το τσούρμο των κουκουλοφόρων και κρανοφόρων να κυνηγούν ολόκληρες διμοιρίες Μ.Α.Τ. για να τους κάψουν, είναι της φαντασίας μας. Άραγε το άρθρο 11 παρ. 1 του Συντάγματος αυτοί οι κύριοι το έχουν ακουστά; Έχουν ακουστά περί του δικαιώματος οι Έλληνες να συναθροίζονται ήσυχα και χωρίς όπλο; Από πού και ως πού, λοιπόν να μην αποτελεί επιβαρυντικό στοιχείο η κάλυψη των χαρακτηριστικών για τον ταραξία που σπάει, λεηλατεί και καταστρέφει; Δηλαδή για αυτό το οργισμένο νιάτο δεν αποτελεί κατάρχηση δικαιώματος κατά την παρ. 3 του άρθρου 25 του Συντάγματος, να καταπατά το δικαίωμα της περιουσίας, της ζωής και της αξιοπρέπειας, του κατοίκου, του καταστηματούχου του περαστικού, ή ακόμα και αυτού του ... ναι θα το τολήσω ... του Έλληνα αστυνομικού (χίλια συγγνώμη εννοούσα του μπάτσου – γουρουνιού – δολοφόνου), ο οποίος κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 11 οφείλει να είναι παρών στις υπαίθριες συναθροίσεις πολιτών; Δηλαδή κρίνετε εσείς λάθος να θεωρείται η αλλοίωση των χαρακτηριστικών ή η κάλυψη του προσώπου επιβαρυντικό στοιχείο στις περιπτώσεις των αδικημάτων των άρθρων 308 του Ποινικού Κώδικα για απλή σωματική βλάβη, του άρθρου 310 για βαρεία σωματική βλάβη και του άρθρου 382 για διακεκριμένες περιπτώσεις φθοράς; Το θεωρώ ως ελάχιστο μέτρο αποτροπής και εγγύησης της κοινωνικής ειρήνης. Μάλιστα κύριοι! Όσοι θέλουν να διαδηλώσουν να το κάνουν ελεύθερα! Αλλά με το πρόσωπό τους να λούζεται από τον ήλιο και όχι πίσω από την «καταστροφική» ανωνυμία της κουκούλας. Εάν κατηγορούμενος για πρόκληση ταραχών φέρει καλυμμένα χαρακτηριστικά θα πρέπει η ποινή να είναι βαρύτερη και χωρίς ανασταλτικό χαρακτήρα. Η κουκούλα είναι το μέσο της συγκάλυψης, είναι το μέσο προστασίας εκείνων που καταστρέφουν, που λεηλατούν, που βάζουν φωτιά σε δημόσια περιουσία και περιουσίες συμπολιτών μας. Είναι το μέσο που τους επιτρέπει να διαφεύγουν. Και για αυτό το λόγο αυτοί που το χρησιμοποιούν θα πρέπει να πληρώνουν και διαφορετικά από τους υπολοίπους, γιατί η κίνησή τους να καλύψουν τα χαρακτηριστικά τους υποδηλώνει πρόθεση, προμελετημένες κινήσεις και τέλεση αδικπραξιών σε ήρεμη ψυχική κατάσταση. Άρα και η τιμωρία τους πρέπει να είναι βαρύτερη.

κουκουλοφόρων

Πολύς λόγος έγινε για το νόμο που θεσπίστηκε πρόσφατα και που προβλέπει αυστηρότερη ποινική αντιμετώπιση για τα εγκλήματα της βιαιοπραγίας σε δημόσιες συναθροίσεις, της απρόκλητης σωματικής βλάβης, της βαριάς σωματικής βλάβης, της θνησιότητας και τις διακεκριμένες περιπτώσεις φθοράς ξένης ιδιοκτησίας, όταν τα εγκλήματα αυτά τελούνται από άτομα που καλύπτουν ή αλλοιώνουν τα φυσικά τους χαρακτηριστικά. Συγκεκριμένα, προβλέπεται η απαγόρευση μετατροπής της στερητικής της ελευθερίας ποινής σε χρηματική, καθώς και η αναστολή εκτέλεσης της επιβληθείσας ποινής. Το NUEVO παρουσιάζει δύο αντικρουόμενες απόψεις για το ζήτημα αυτό.

Είναι το Δίκαιο όπλο στην πολιτική διαπάλη;

«Η Νομική επιστήμη είναι ιέρεια της αλήθειας και όχι θεραπαινίς της συγκυρίας»- Julius von Kirchmann

Το ποινικό δίκαιο έχει δύο βασικές λειτουργίες: την προστατευτική και την εγγυητική. Προστατεύει τα έννομα αγαθά και εγγυάται τις ελευθερίες και τα δικαιώματα των ατόμων. Ποια, όμως, έννομα αγαθά και ποιες ελευθερίες (αν εξαιρέσουμε τα από αιώνων κοινώς παραδεκτά, όπως ζωή, υγεία, ιδιοκτησία); Πως επιλέγονται οι κοινωνικο-ηθικές αξίες που θα αναβαθμιστούν σε έννομα αγαθά και άρα θα προστατεύονται από το ποινικό δίκαιο; Και πως επιλέγονται οι ατομικές ελευθερίες και τα δικαιώματα που τελικά θα εξασφαλιστούν από το πλέγμα των κανόνων του ποινικού δικαίου; Μα, από την άρχουσα πολιτική ομάδα με βάση τους ιδεολογικούς συσχετισμούς. Έτσι γεννιέται η έμμεση ιδεολογική λειτουργία του ποινικού δικαίου, αφού αυτό χρησιμοποιείται για να προβάλλει την κρατούσα (ή κατά το δοκούν επιθυμητή) κοινωνική ιδεολογία.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν τα λεγόμενα «ψευδοεγκλήματα», δηλαδή τα εγκλήματα τα οποία δεν προστατεύουν κοινωνικο-ηθικές αξίες απολύτως απαραίτητες για την ομαλή κοινωνική συμβίωση (όπως θα έπρεπε) αλλά προστατεύουν τις (συχνά φερόμενες ως) κρατούσες πολιτικές και ηθικές αξίες και άρα την ιδεολογία του νομοθέτη. Τέτοια «ψευδοεγκλήματα» υπήρχαν και παλαιότερα (π.χ. μοιχεία, αλητεία) αλλά υπάρχουν δυστυχώς και σήμερα, όπως το άρθρο 384Α Ποινικού Κώδικα που τιμωρεί τα ... «σπασίματα πιάτων» στα νυχτερινά μαγαζιά.

Στις περιπτώσεις αυτές, όπως αναφέρθηκε, κάτω από το μανδύα του ποινικού νόμου κρύβεται η ιδεολογική στάση και τοποθέτηση του νομοθέτη, ο οποίος έτσι κάνει κατάχρηση της ποινικής του εξουσίας, αφού προσπαθεί να καθοδηγήσει ιδεολογικά τους πολίτες προς μια συγκεκριμένη κατεύθυνση.

Με βάση αυτή τη στρεβλή λογική, προωθήθηκε ρύθμιση στην Ελλάδα ώστε όσοι συλλαμβάνονται να διαπράττουν τα αδικήματα της φθοράς ξένης ιδιοκτησίας, της σωματικής ή θανατηφόρου βλάβης, της διατάραξης κοινωνικής ειρήνης και καλύπτουν τα πρόσωπά τους με κουκούλλες, ή άλλα αντικείμενα ή αλλοιώνουν το πρόσωπό τους να επιβαρύνονται με επιπλέον ποινές οι οποίες θα κυμαίνονται από 2-10 χρόνια.

Κι όμως, στην καθ' ημάς έννομο τάξη η παρέκκλιση από το κρατούν (:) κοινωνικό φρόνημα δεν στοιχειοθετεί ποινικώς αποδοκιμαστέα συμπεριφορά, αλλά απαιτείται προσβολή συγκεκριμένων εννόμων αγαθών για να στοιχειοθετηθεί έγκλημα. Έτσι, το ελληνικό ποινικό δίκαιο δεν προστατεύει τις εκάστοτε κρατούσες κοινωνικοηθικές φρονηματικές αξίες αλλά τα έννομα αγαθά. Υπ' αυτή την έννοια, το ποινικό μας δίκαιο είναι δίκαιο της πράξεως και όχι φρονηματικό. Στο επίκεντρο του ποινικού δικαίου βρίσκεται η πράξη που τελήστηκε από το δράστη, το εξωτερικό δηλαδή αποτέλεσμα της προσβολής εννόμου αγαθού.

Η βασική αυτή αρχή του ποινικού μας δικαίου (ότι τιμωρούνται οι πράξεις και όχι τα φρονήματα) καθίσταται εξαιρετικά κρίσιμη εν προκειμένω, καθώς η τυχόν θέσπιση των προαναφερθέντων επιβαρυντικών περιστάσεων στρέφεται σαφώς κατά ομάδων πολιτών με συγκεκριμένης απόχρωσης πολιτικές θέσεις και πεποιθήσεις. Θα πρόκειται δηλαδή για ένα ιδιώνυμο πολιτικό έγκλημα και η Ιστορία μας έχει διδάξει σε τι επικίνδυνες ατραπούς οδηγεί η θέσπιση ιδιώνυμων πολιτικών αδικημάτων. Δείτε πώς εξελίχθηκε το ιδιώνυμο του Ελευθερίου Βενιζέλου: εξορίες, εκτελέσεις και βασανιστήρια.

Η ουσιαστική δημοκρατία (η καθημερινή βίωση της δημοκρατίας ως πράξης και συνείδησης) κινδυνεύει πολύ λιγότερο από τους οιονεί εκθρούς της και πολύ περισσότερο από τους αυτόκλητους ταγούς και προστάτες της, οι οποίοι ξεκινώντας τις προγραφές και με το σπαθί του ποινικού νόμου ανά χείρας, εν όψει και της αφύπνισης μικροαστικών συντηρητικών χαρακτηριστικών, κλησάνε υπομονετικά ώσπου να εκκολλοφθεί το αυγό του φιδιού.

Η ζωή είναι γένος θηλυκού!

Ποια βήματα έχουν γίνει την τελευταία πενταετία για την ενίσχυση της θέσης των γυναικών

Η 8η Μαρτίου καθιερώθηκε το 1910 στην Κοπεγχάγη ως η Παγκόσμια ημέρα της Γυναίκας. Με το πέρασμα των χρόνων, ο ρόλος της γυναίκας πέρασε από πολλά στάδια για να καταφέρει να αποκτήσει αυτά που δικαιούται. Στις δυτικές κοινωνίες το έχει καταφέρει σε μεγάλο βαθμό. Δεν ισχύει το ίδιο όμως στις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες του τρίτου κόσμου όπου πολλές γυναίκες γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης από νεαρή ηλικία και αντιμετωπίζουν καθημερινά την ψυχολογική και σωματική κακοποίηση. Η γυναίκα του 21ου αιώνα καλείται να παίξει πολλούς ρόλους καθημερινά: της μητέρας, της εργαζόμενης, της κόρης, της οικοδέσποινας, της νοικοκυράς, της συζύγου, της φίλης και αν και είναι ιδιαίτερα επιβραβεύεται καταφέρνει πολύ καλά. Το σημαντικότερο, όμως, είναι ότι έμαθε να διεκδικεί σεβασμό, μόρφωση, θέσεις επαγγελματικής ευθύνης, προσεγμένη εμφάνιση, ελεύθερο χρόνο, και διασκέδαση. Στην Ελλάδα τα τελευταία 5 χρόνια έγιναν μεγάλες προσπάθειες ώστε τα κενά που υπήρχαν στη νομοθεσία να καλυφθούν και να κατοχυρωθούν νομικά τα δικαιώματα των γυναικών.

♥ Με το νόμο 3488/2006 θεσμοθετήθηκε η ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών στην εργασία.

♥ Με το νόμο 3500/2005 περί προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων της οικογένειας προστατεύεται η γυναίκα και το παιδί.

♥ Με το νόμο 3454/2005 για την οικογένεια παρέχει εφάπαξ το ποσό των 2000 € προς τη μητέρα που αποκτά 3ο παιδί και για κάθε τέκνο μετά από αυτό.

♥ Με την εφαρμογή του έργου «Ολοκληρωμένες παρεμβάσεις υπέρ των γυναικών» στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Απασχόληση και Επαγγελματική Κατάρτιση 2000-2006» επισημειώθηκαν συνολικά 9.018 άνεργες γυναίκες ηλικίας έως 64 ετών.

♥ Για τις γυναίκες μετανάστριες και θύματα εμπορίας ανθρώπων κατάρτισε ο νόμος 3386/2005 περί εισόδου, διαμονής και κοινωνικής ένταξης υπηκόων τρίτων χωρών στην Ελληνική Επικράτεια, όπου διευκολύνεται η χορήγηση άδειας παραμονής και εργασίας.

♥ Ενισχύθηκε η νεανική και γυναικεία επιχειρηματικότητα με επιδοτούμενα προγράμματα από το Υπουργείο Απασχόλησης και τον ΕΟΜΜΕΧ

♥ Εφαρμόστηκε ποσόστωση κατ' ελάχιστον στο 1/3 του συνόλου των μελών για το κάθε φύλο στις Επιστημονικές Επιτροπές για την Έρευνα και την Τεχνολογία.

Επιθυμία της ΟΝΝΕΔ Θεσσαλονίκης και της Γραμματείας Νέων Γυναικών είναι να προσφέρουμε στήριξη, ενημέρωση και βοήθεια σε όσες γυναίκες το έχουν ανάγκη. Οφείλουμε να έχουμε τα μάτια μας ανοιχτά και να

στηρίζουμε εμπράκτως κάθε προσπάθεια που στοχεύει στην αναβάθμιση και στην καλύτερη ποιότητα ζωής των γυναικών, στην ισότητα και την ισοτιμία.

της Πέννης Τζάκη

ΠΑΡΤΥ ΟΝΝΕΔ Ν.ΙΩΝΙΑΣ

κέφι και εύθυμη διάθεση μέχρι πρωίας

Το πάρτυ της ΟΝΝΕΔ Ν.Ιωνίας πραγματοποιήθηκε στο μπαρ «GOZO» (στην Ν.Ιωνία) την Παρασκευή 6 Μαρτίου 2009, όπου οι παρευρισκόμενοι απόλαυσαν μια όμορφη βραδιά. Οι καλεσμένοι άρχισαν από νωρίς να κατακλύζουν το μαγαζί το οποίο γέμισε ασφυκτικά. Το κέφι και η εύθυμη διά-

θεση ήταν το κύριο χαρακτηριστικό της βραδιάς και οι καλεσμένοι διασκέδασαν μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους πολλὰ στελέχη της κεντρικής διοίκησης της ΟΝΝΕΔ αλλά και πολλοί ΟΝΝΕΔίτες της Ν.Ιωνίας που δήλωσαν για μια ακόμη φορά ένα βροντερό παρών στην τοπική κοινωνία. Ευχαριστούμε θερμά τις νέες και τους νέους της Ν.Ιωνίας για την αντα-

πόκρισή τους και δεσμευόμαστε για την διαρκή παρουσία και συνεργασία μαζί τους με σκοπό την έκφραση και την άσκηση πίεσης για την επίλυση των τοπικών προβλημάτων.

του Μπάμπη Νταρζάνου

Δωρεά οργάνων – εκδήλωση στη Θεσσαλονίκη

Την Τρίτη 7 Απριλίου 2009, πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία και συμμετοχή νέων η εκδήλωση της ΟΝΝΕΔ Θεσσαλονίκης με θέμα τη «Δωρεά Οργάνων» εν όψει της Παγκόσμιας Ημέρας Υγείας, στο Συνεδριακό κέντρο της Τράπεζας Πειραιώς. Τη συζήτηση συντόνισε η Υπεύθυνη Νέων Γυναικών της ΟΝΝΕΔ Θεσσαλονίκης Πέννη Τζάκη και οι ομιλητές ήταν οι ακόλουθοι:

- ✿ Βαρτζόπουλος Δημήτρης, Διοικητής Γ' Υγειονομικής Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας - Ψυχίατρος
- ✿ Π. Μακάριος Γριντζάκης, Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού Θρόνου, Λέκτορας της Ανώτατης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Κρήτης, δόκτωρ Ιατρικής
- ✿ Κ. Καλέργη Ευθυμία και κ. Ζαχαρούδη Δήμητρα, Συντονίστριες Μεταμοσχεύσεων περιφερειακού γραφείου Βορείου Ελλάδος του ΕΟΜ.

Κατά τη διάρκεια της συζήτησης οι νέοι της Θεσσαλονίκης ενημερώθηκαν για την αξία της δωρεάς οργάνων, για τις δυσκολίες που υπάρχουν, τις αναστολές του κόσμου, τη θέση της πολιτείας, τη θέση της εκκλησίας καθώς απαντήθηκαν και πολλὰ ερωτήματα σε σχέση με το θέμα της δωρεάς οργάνων και των μεταμοσχεύσεων. Σημαντική παρέμβαση έκανε και ο Διοικητής του νοσοκομείου ΑΧΕΠΑ κύριος Δημήτριος Γάκης -Ιατρός χειρουργός μεταμοσχεύσεων- που απάντησε και σε ερωτήματα του κοινού.

του Παναγιώτη Κούγια

NUEVO

αθλητισμός

Η σωστή εκγύμναση με βάρη!

Πολύ συχνά στα γυμναστήρια παρατηρείται το φαινόμενο οι εκγυμναζόμενοι να χρησιμοποιούν τα βάρη χωρίς να ακολουθούν κάποια συγκεκριμένη μέθοδο προπόνησης. Το αποτέλεσμα συνήθως είναι να μην παρατηρούν την βελτίωση που θα επιθυμούσαν στο σώμα τους, να απογοητεύονται και τελικά να τα παρατάνε. Για την επίτευξη αποτελεσμάτων απαιτείται προπονητική μέθοδος και στην χρήση των βαρών, αντίστοιχη με αυτή που ακολουθούμε σε ομαδικά ή ατομικά αθλήματα. Έτσι βάζουμε σε καλύτερη λειτουργία τις μυϊκές ομάδες του σώματός μας με σκοπό το καλύτερο αποτέλεσμα. Παρακάτω επισημαίνονται μερικές από τις κυριότερες και πιο αποτελεσματικές μεθόδους προπόνησης με βάρη.

Προπόνηση για αποτυχία Σημαίνει προπόνηση σε ειδικό σετ μέχρι να εξαντληθείτε και να μην μπορείτε να ολοκληρώσετε μία άλλη επανάληψη από μόνος σας. Αν εκπαιδευέστε για να αποκτήσετε δύναμη, συνιστάται να ασκείστε σαν να πρόκειται να αποτύχετε στα περισσότερα σετ. Έτσι γυμνάζετε το σώμα σας με την μεγαλύτερη δύναμή του. Αυτός ο τύπος άσκησης είναι σκληρός αλλά αξίζει τα αποτελέσματα.

Πριν την εξάντληση: Αυτή η μέθοδος είναι μία απ' τις πιο εντατικές μεθόδους άσκησης με βάρη. Είναι ένα είδος όπου κάνετε πολλές επαναλήψεις άσκησης με μία άρθρωση και αμέσως συνεχίζετε με σύνθετες ασκήσεις των ίδιων μυών, π.χ. αν επρόκειτο να γυμνάσετε τους ώμους σας, θα πρέπει πρώτα να κάνετε πολλές επαναλήψεις με ελαφρές πλάγιες ανυψώσεις και αμέσως συνεχίστε με τη μορφή «στρατιωτικής πίεσης».

Καταπονήσεις (μέθοδος αδειάσματος). Είναι πολύ δημοφιλής και πολύ αποτελεσματική. Αφού ολοκληρώσετε ένα σετ για αποτυχία, αμέσως μειώστε τα βάρη ώστε να μπορείτε να συνεχίσετε την άσκηση χωρίς ανάπαυση, και κάντε το επόμενο σετ για αποτυχία όπου και πάλι θα ελαφρύνετε το βάρος και θα εργασθείτε για αποτυχία.

Μέθοδος πυραμίδα Είναι μία μεγάλη τακτική για δημιουργία δύναμης. Κυρίως γίνεται για μείωση των επαναλήψεων και αύξηση του βάρους με κάθε σετ, π.χ. εκτέλεση πέντε επαναλήψεων με 15 κιλά που ακολουθείται με 3 επαναλήψεις με 20 κιλά και μία επανάληψη με 25 κιλά.

21s Είναι η πιο συχνά εκτελούμενη άσκηση για τους δικάφαλους, ιδιαίτερα για περιστροφές. Εκτελούνται με επτά επαναλήψεις απ' το κάτω μέρος της ανύψωσης στο μέσο της διαδρομής και πίσω για 7 επαναλήψεις, κατόπιν 7 επαναλήψεις απ' το μέσο της διαδρομής μέχρι το πάνω μέρος, που ακολουθείται από 7 επαναλήψεις δια μέσου ολοκλήρωσης της σειράς κίνησης.

Άσκηση διαδρομής Είναι η καλύτερη μέθοδος άσκησης βάρους για αεροβικά οφέλη και οφέλη διατήρησης της γραμμής του σώματος. Είναι ένας σπουδαίος τρόπος για γρήγορη και αποτελεσματική εκγύμναση ολοκληρωμένου σώματος. Είναι ένας τύπος εκγύμνασης της αντοχής όπου εκτελείται ένα σετ με 6-10 ασκήσεις συνεχώς χωρίς ανάπαυση, οι οποίες θα γυμνάσουν τις σπουδαιότερες μυϊκές ομάδες ολοκληρωμένου σώματος σας. Αφού ολοκληρώσετε μια διαδρομή με ολοκληρωμένη περιστροφή, αναπαυθείτε για λίγο πριν επαναλάβετε.

του Δήμου Καραντζά

Συνέντευξη της Μαρίας Λιάσκου στο ραδιόφωνο της ΟΝΝΕΔ

Συν Παρασκευή, 6 Φεβρουαρίου, η Γραμματεία ΑμεΑ της ΟΝΝΕΔ στο πλαίσιο της δίωρης εκπομπής της στο web radio εγκαινίασε με τον καλύτερο τρόπο μια σειρά εκδηλώσεων-αφιερωμάτων, καλώντας στο στούντιο ανθρώπους που διακρίνονται στον κοινωνικό στίβο και προέρχονται από τον χώρο των αναπήρων και όχι μόνο. Ποδαρικό με τον καλύτερο τρόπο έκανε σε αυτόν το νέο κύκλο της εκπομπής μας η 5η παραολυμπιονίκης του Πεκίνο στα 50μ ύπτιο της κοιλύμβησης, Μαρία Λιάσκου. Ήταν για μας μια πολύ όμορφη και ξεχωριστή εμπειρία. Είχαμε όλοι τρομερό αγχος για το τι θα καταφέρουμε, καθώς ήταν η πρώτη φορά που κάναμε κάτι τέτοιο. Η απίστευτη παρουσία της Μαρίας, όμως, μας έκανε να περάσουμε ένα δίωρο που θα μας μείνει αξέχαστο.

Η Μαρία Λιάσκου είναι 20 χρονών. Αντιμετωπίζει πρόβλημα αναπηρίας στα κάτω άκρα και από μικρό παιδί ήταν σε μια πρίνα για θεραπευτικούς λόγους. Εντελώς ξαφνικά, όπως μας δήλωσε η ίδια και χωρίς να το περιμένει, η προπονήτριά της της ανακοίνωσε ότι θα κατέβει να αγωνιστεί στο πανελλήνιο πρωτάθλημα. Το γεγονός αυτό συνέβη πριν από τέσσερα χρόνια και από τότε η Μαρία πηγαίνει από την μια επιτυχία στην άλλη. Κορυφαία στιγμή στην μέχρι τώρα πορεία της είναι η συμμετοχή της στους Παραολυμπιακούς αγώνες του Πεκίνο το 2008 που κατέλαβε την 5η θέση στα 50μέτρα ύπτιο. Μιλήσαμε για πολλά θέματα όπως, το ντόπινγκ, τις υποδομές στην χώρα μας, για τους αθλητές με αναπηρία, την νοοτροπία των συμπολιτών μας, καθώς και το πως αντιμετωπίζουν τα ΑμεΑ μετά τους παραολυμπιακούς της Αθήνας το 2004.

Επίσης, η εκλεκτή μας καλεσμένη μας μίλησε για το σημαντικό και ταυτόχρονα καταλυτικό ρόλο που έχουν παίξει στην μέχρι τώρα πορεία της η οικογένεια της και η προπονήτριά της, τους οποίους και ευχαρίστησε δημόσια. Θα ήταν παράλειψη μας εάν σε αυτό το σημείο δεν αναφέραμε ότι η Μαρία παράλληλα με τον αθλητισμό είναι και φοιτήτρια της Νομικής σχολής Αθηνών. Μας μίλησε για τις σπουδές της και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει στην πρόσβαση στο κτίριο της σχολής που παρότι είναι καινούριο δεν είναι απόλυτα προσβάσιμο, καθώς το ασανσέρ της σχολής είναι μικρό και δεν χωράει ένα ηλεκτροκίνητο αναπηρικό αμαξίδιο. Χρησιμοποιώντας τα λόγια της Μαρίας, θα προτρέπαμε και εμείς με την σειρά μας όλα τα νέα παιδιά που αντιμετωπίζουν κάποια αναπηρία να μην φοβούνται και να ασχοληθούν με τον αθλητισμό. Είναι σημαντική διέξοδος και ταυτόχρονα βήμα κοινωνικοποίησής του.

της Πόπης Παπά

« Έξω μαζί » με το Τμήμα ΑΜΕΑ της ΟΝΝΕΔ Κορινθίας

Πριν μερικούς μήνες η Ν.Ε. της ΟΝΝΕΔ Κορινθίας αποφάσισε τη σύσταση του τμήματος ΑΜΕΑ. Η σύσταση του τμήματος δρα ως εφαλτήριο ώστε να πληροφορηθεί το ευρύ κοινό για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα ΑΜΕΑ ως σύνολο και ως αυτόνομες προσωπικότητες. Είμαστε στο 2009 και ενώ έχουν γίνει κάποια βήματα τόσο στην ειδική αγωγή όσο και σε άλλους χώρους, δημόσιους και ιδιωτικούς, η προσωπική μου εμπειρία, μου έχει διδάξει ότι χρειάζεται να γίνουν πολλές περισσότερες προσπάθειες. Σκοπός μας είναι να διεκδικήσουμε και να επιτύχουμε μια καλύτερη ποιότητα ζωής, ίσες ευκαιρίες και ισότιμη μεταχείριση στον επαγγελματικό τομέα και εξάλειψη όλων των κοινωνικών διακρίσεων που δυστυχώς συνεχίζουν να υφίστανται στη σημερινή «πολιτισμένη» κοινωνία.

Απαιτείται έντονος αγώνας και αρκετή προσπάθεια στο να ευαισθητοποιηθεί το κοινωνικό σύνολο γύρω από αυτό το θέμα. Ο καθένας μας μπορεί βοηθήσει με τον δικό του τρόπο, ο οποίος δεν ερμηνεύεται απαραίτητα ως κάποια χρηματική συνεισφορά. Τα

ΑΜΕΑ μας χρειάζονται δίπλα τους ως φίλους, συνοδοιπόρους αλλά και συνεργάτες. Προς αυτή τη κατεύθυνση πρέπει να κινηθεί η πολιτεία αλλά και η κοινωνία γενικότερα ώστε να βγάλει τα ΑΜΕΑ από τα σπίτια τους, να τους φέρει σε επαφή με τις ποικίλες κοινωνικές δράσεις, να τους κάνει να νιώσουν ως ισότιμα μέλη του κοινωνικού συνόλου. Για το λόγο αυτό το Τμήμα ΑΜΕΑ της ΟΝΝΕΔ Κορινθίας, συμμετέχει αυτή την περίοδο σε εθελοντικές δράσεις του Δήμου Κορινθίων υπό τον τίτλο «Έξω μαζί» που στόχο έχουν να αισθανθούν τα ΑΜΕΑ αυτό που πραγματικά είναι. Ισότιμοι άνθρωποι της κοινωνίας μας. Αυτή είναι η μεγάλη συμβολή που έχει το Τμήμα ΑΜΕΑ στην ΟΝΝΕΔ Κορινθίας και στο κοινωνικό σύνολο γενικότερα. Το να μπορούμε περήφανα να πούμε ότι όλοι μαζί εργαζόμαστε για ένα καλύτερο παρόν, για ένα καλύτερο μέλλον. Όλοι.

του Χρίστου Τσόγκα

Facebook και... κοινωνική απομόνωση

**Μπορεί ένα κοινωνικό δίκτυο, που προ-
άγει την κοινωνική επαφή, να αποτελέ-
σει το θεμέλιο λίθο της απομόνωσης;**

Λίγα χρόνια νωρίτερα, ελάχιστοι ήταν σε θέση να διακρίνουν τη δύναμη της εξέλιξης ενός κοινωνικού δικτύου μέσω του κυβερνοχώρου. Ακόμη λιγότεροι αυτοί που έως σήμερα μπορούν να χαλιναγωγήσουν την επιθυμία -που σταδιακά γίνεται αδήριτη ανάγκη- να κοινωνικοποιηθούν, μέσω μίας ψηφιακής σύνδεσης που υποκαθιστά -αν δεν αντικαθιστά- την διαζώσεως επικοινωνία, με αποτέλεσμα την κοινωνική απομόνωση. Τα ερωτήματα γεννώνται επ' αφορμή της δημιουργίας της μεγαλύτερης «ανοικτής» ψηφιακής κοινωνίας, του Facebook.

Το Facebook ξεκίνησε από τον φοιτητή του Harvard, Μαρκ Ζούκερμπεργκ, ο οποίος στόχευε στη δημιουργία ψηφιακού λευκώματος όπου θα περιέχονταν φωτογραφίες από το σύνολο των φοιτητών του ιδίου campus και από τις δραστηριότητες τους. Η ιδέα αυτή επεκτάθηκε ραγδαία και πλέον, η δημοφιλής ιστοσελίδα αριθμεί πάνω από 175 εκατομμύρια μέλη σε παγκόσμιο επίπεδο. Τα μέλη ανήκουν στην προαναφερθείσα «ανοικτή» κοινωνία που εμπεριέχει, δυστυχώς, δεν αποτελεί το εφιαλτήριο για σύσφιξη των κοινωνικών δεσμών, αντιθέτως οδηγεί στην κοινωνική απομόνωση.

Η κοινωνική απομόνωση ως όρος σχετίζεται κατά κύριο λόγο με την έλλειψη επικοινωνίας. Παρατηρώντας την 'κοινωνική διαδρομή' του ανθρώπου στο χρόνο, θα παρατηρήσει κανείς πως κινείται όλο και περισσότερο προς το άτομο, προς την απομόνωση. Κοινή παραδοχή όλων, ότι στα παλαιότερα χρόνια, πριν η τηλεόραση κάνει την εμφάνισή της, οι οικογένειες διακρίνονταν από υψηλή κοινωνικότητα, η οποία στη συνέχεια ατόνησε για να απομείνει ο σκληρός πυρήνας της οικογένειας. Σήμερα, ακόμα και αυτός ο πυρήνας φαίνεται να διαρρηγνύεται με τα άτομα να απομονώνονται μπροστά από ένα ηλεκτρονικό υπολογιστή.

Αντίδοτο σε αυτή την έλλειψη επικοινωνίας, θεωρήθηκε ότι μπορεί να είναι ένα κοινωνικό δίκτυο. Εκεί πρέπει να αποδοθεί και η τεράστια επιτυχία του. Έτσι το άτομο, στην ανάγκη του να καλύψει το κενό, ανταλλάσσει χιλιάδες μηνύματα, οργανώνεται σε ομάδες, αποκτά 'φίλους'. Το πόσο επιθερμικές είναι αυτές οι προσπάθειες και σε τι βαθμό αυτές άρουν την απομόνωση, θα το δείξει κάθε κίνηση που δε θα μείνει μόνο, στο πρώτο 'ΚΛΙΚ'.

NUEVO

των Ευάγγελου Παλιγγίνη και
Ηλίας Γραμματικογιάννη

Παπαχαλάκια... τα εδωδία

Στην ουσία, οι κατά παρομοίωση των γνωστών πολύχρωμων και φλύαρων πτηνών άνθρωποι τύποι, ουδέποτε έπαυσαν να υφίστανται και να δρουν επί του χλοερού τούτου πλανήτη, προσφέροντες εαυτούς εις λοιπούς και αλλήλους γυρολογούντες, λοιδορούντες, διαστρεβλώνοντες και σε κάθε περίπτωση ψευδόμενους, σε απόδειξη των διακεκριμένων αποστολών που αναλαμβάνουν. Σε σχέση ωστόσο με το παρελθόν όπου δρούσαν ασυντάκτως, μεμονωμένως και περιοδικώς, κάτω από τις σημερινές ανάγκες των διαπλεκόμενων νεοτσιφλικιάδων διαφόρων επιπέδων και ιδιοτήτων, οι οποίες απαιτούν καθημερινή προσφορά των υπηρεσιών τους, προέκυψε η ανάγκη του συνασπισμού των τύπων εκείνων που σύμφωνα με το αξίωμα ενός παπαγάλου: μύριοι πρέπει να έπονται για καλύτερα αποτελέσματα. Η ίδρυση σχετικής συνομοταξίας με τη διακριτική επωνυμία «παπαγαλάκια τα εδωδία» ήταν λοιπόν επόμενη, με έδρα κυρίως τα παράθυρα των ΜΜΕ και άλλα μέσα ενημέρωσης. Βασικός σκοπός, τα μέλη της συνομοταξίας, ενισχυόμενα και συνεργαζόμενα με λοιπά μέλη αντιστοίχων οργανώσεων, να καθίστανται -όπως σημείωσα- πλέον αποτελεσματικά υπέρ των ευγενών σκοπών των υψηλών κυρίων τους και των προσωπικών συμφερόντων τους. Χαρακτηριστικά τους: Λειτουργούντες σε κενό λογικής ή εν κραιπάλη μυθοπλασίας διατελούντες, παπαγαλίζουν κατά τις υποδείξεις το κείμενο του σεναρίου που τους έχουν ετοιμάσει. Κενοκέφαλοι, τιποτόφρονες, αναλαμβάνουν δράση ως εκμαυλιστές της προσωπικής αξιοπρέπειας του ήθους και της ιστορίας των δημοσίων ιδία ανδρών και του καλώς εννοούμενου συμφέροντος πολιτικού, κοινωνικού ή οικονομικού των πολιτών.

Αυτή είναι η αποστολή των παπαγαλακίων. Το ζήτημα μετά από αυτά είναι η συνειδητοποίηση της ολέθριας δράσης της ευγενούς αυτής τάξεως, της παπαρδέλας. Αυτής της μοιχεπιβάτιδας του θρόνου της αλήθειας, της ενημέρωσης και της ευθύνης και του αισθήματος της κοινωνίας. Η τελευταία, οφείλει κατά τη γνώμη μου, να κάνει κάτι απλό. Να επιδείξει καταρχήν τη σκληρότητα της αδιαφορίας προς εκείνο το σώμα των εκμαυλιστών της δημόσιας ζωής για να καταστούν έτσι αποτελεσματικοί, ελλείψει «θεατών, ακροατών ή αναγνυστών». Η δημόσια καταγγελία τους πρέπει να είναι το επόμενο βήμα, ενώ η επίθεση αποκατάστασης της αλήθειας μπορεί να οδηγήσει στην οριστική εξαφάνιση του είδους των παπαρδελιζόντων παπαγαλακίων. Εδωδίων ή αποικιακών, δεν έχει σημασία.

της Γεωργίας Κουκουλά

Πράγματι ... αυτή είναι η στιγμή μας !

Ποτέ ξανά στη σύγχρονη ιστορία της χώρας μας μια οργανωμένη ομάδα νέων ανθρώπων δεν μπήκε σε μια πανελλαδική διαδικασία διαμόρφωσης θέσεων, κατάθεσης ιδεών, ανταλλαγής απόψεων και ανοιχτού διαλόγου με όλες τις τις δυνάμεις, με όλα τα μέλη της. Ποτέ ξανά η ΟΝΝΕΔ δεν υπήρξε τόσο αλληλεπιδραστική με την κοινωνία, με τη βάση της, με όλη τη νεολαία της χώρας. Ποτέ ξανά μια κομματική νεολαία -αλλά και καμία άλλη οργάνωση νεολαίων- δεν τόλμησε να φωνάξει δυνατά και ξεκάθαρα ότι ήρθε ο καιρός να διαμορφώσουμε το πλαίσιο των διεκδικήσεών μας για την επόμενη δεκαετία.

Η ΟΝΝΕΔ άλλαξε στο πέρασμα των ετών, εμείς άλλαξαμε. Οι νέοι άνθρωποι άλλαξαν και πλέον ζητούν συμμετοχή σε όλα εκείνα που παλαιότερα άλλοι αποφάσιζαν για αυτούς χωρίς αυτούς. Η μόνη νεολαία που μπορούσε οργανωμένα να διαλέξει το δεύτερο δρόμο και να ανταποκριθεί στις τεράστιες απαιτήσεις του ήταν η ΟΝΝΕΔ. Γιατί είναι η μαζικότερη, γιατί είναι πειθαρχημένη, γιατί ευτύχησε να έχει τα τελευταία χρόνια στο τιμόνι της ανθρώπους που βλέπουν μπροστά, που διεκδικούν το μέλλον που τους αξίζει. Γιατί ξέρει και χρησιμοποιεί τις νέες τεχνολογίες και το δίκτυο για να ανοίξει ακόμη περισσότερο το διάλογο και όχι για να «κατευθύνει», για να «καθοδηγήσει» και να κάνει πολιτική σπέκουλα, ερωτοτροπώντας «παρά φύσιν» με την παραπολιτική. Γιατί το παρελθόν της έχει αφήσει παρακαταθήκες ιστορίας, ιδεών, αξιών, ανατροπών.

Οι συνδιασκέψεις που γίνονται σε όλη την Ελλάδα και η τελική Συνδιάσκεψη Αρχών και Θέσεων είναι πράγματι η στιγμή μας. Μόνο η ΟΝΝΕΔ θα μπορούσε να κάνει κάτι τέτοιο. Μόνο η ΟΝΝΕΔ θα τόλμησε να δημιουργήσει όρους εποικοδομητικής ανατροφής των όποιων κατεστημένων στο χώρο της πολιτικής και της κοινωνίας γενικότερα. Μόνο η ΟΝΝΕΔ θα μπορούσε τόσο ξεκάθαρα, τόσο γενναία να τιμήσει το παρελθόν της, καθορίζοντας το μέλλον της. Πράγματι λοιπόν ... αυτή είναι η στιγμή μας !

του Βασίλη Μπαλάφα

Η σύσταση του τέως Δήμου Σοθυγείας (1834-1912)

Ένα μικρό μάθημα ιστορίας από την Πελοπόννησο

Μόλις τρία χρόνια μετά την απελευθέρωση της Ελλάδος, την 3η Απριλίου 1833, η Αντιβασιλεία αποφάσισε να χωρίσει την, μικρή τότε, Ελληνική Επικράτεια σε 10 Νομούς και 42 Επαρχίες (Β.Δ. της 3ης/15ης Απριλίου 1833). Κάθε επαρχία θα χωριζόταν αργότερα σε Δήμους, με την ταυτόχρονη κατάργηση του Κοινοτικού συστήματος, που ίσχυσε στην περίοδο της Τουρκοκρατίας. Στις 27 Δεκεμβρίου 1833/8 Ιανουαρίου 1834 δημοσιεύτηκε στην τότε πρωτεύουσα της Ελλάδος, το Ναύπλιο, ο Νόμος «Περί συστάσεως των Δήμων», ο οποίος καθόριζε τους όρους και τις προϋποθέσεις για το σχηματισμό του κάθε Δήμου. Ο Νομός Αργολίδος και Κορινθίας ήταν ο πρώτος Νομός της χώρας, στον οποίο ξεκίνησε ο σχηματισμός των Δήμων.

Πριν από 175 χρόνια, στις 28 Απριλίου 1834, δημοσιεύτηκε, στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, το Βασιλικό Διάταγμα «Περί της οροθεσίας και εις Δήμους διαιρέσεως του Νομού Αργολίδος και Κορινθίας», το οποίο χώριζε το Νομό σε 33 Δήμους. Μεταξύ των 33 αυτών Δήμων, συστάθηκε και ο Δήμος Σοθυγείας, το όνομα του οποίου προερχόταν απ' την ομώνυμη αρχαία κωμόπολη που υπήρξε στην ανατολική Κορινθία. Έδρα του νέου, τότε, Δήμου Σοθυγείας ορίστηκε το Σοφικό, το μεγαλύτερο χωριό της περιοχής, που είχε πρωτοστατήσει στην Επανάσταση του 1821 και είχε γίνει και πρωτεύουσα της Επαναστατικής Κυβέρνησης το 1823. Ο Δήμος κατατάχθηκε στην Γ' τάξη και απαριθμούσε αρχικά 1.529 κατοίκους.

Το 1840 έγιναν οι πρώτοι, μεγάλοι διοικητικοί μετασχηματισμοί και ο Δήμος Σοθυγείας, με το Β.Δ. της 27ης Νοεμβρίου 1840, έφτασε στην πλήρη εδαφική και διοικητική του έκταση, καθώς εκτεινόταν από το Αγγελόκαστρο, ως το Λουτρό της Ελένης και τον Άγιο Ιωάννη. Ο Δήμος διοικήθηκε, μετά έως τώρα στοιχεία, από 10 Δημάρχους, καθένas απ' τους οποίους άφησε το δικό του στίγμα στην ιστορία του Δήμου Σοθυγείας. Ο Δήμος διαλύθηκε το 1912, με το Νόμο ΔΝΖ' του Φεβρουαρίου 1912 «Περί Δήμων και Κοινοτήτων», της Κυβέρνησης του Ελ. Βενιζέλου. Ογδόντα πέντε χρόνια αργότερα, με το Νόμο 2539/1997 (πρόγραμμα Ιωάννης Καποδίστριας), έγινε ανασύσταση των Δήμων. Ο νέος Δήμος Σοθυγείας έχει και αυτός έδρα το Σοφικό, ενώ περιορίζεται διοικητικά μόνο στον Κόρφο και το Αγγελόκαστρο.

του Νίκου Κώνστα

Η Κατερίνη δίνει το παράδειγμα

Εντεκα χρόνια πριν, το Μάρτιο του 1998, μια μικρή παρέα παιδιών οραματίστηκε την αναβίωση της μεγαλύτερης οργάνωσης νέων που υπήρξε ποτέ στην Πιερία. Ήμασταν λίγοι και οι δυσκολίες που καλούμασταν να αντιμετωπίσουμε πολλές. Μα τα όνειρά μας αποδείχτηκαν πιο δυνατά από κάθε δυσκολία και η ΟΝΝΕΔ Κέντρου Κατερίνης ήταν πλέον γεγονός. Από την αρχή σταθήκαμε στο πλευρό των συμπολιτών μας, δείχνοντας πάντα έμπρακτα το ενδιαφέρον μας. Οι επισκέψεις μας στο γηροκομείο καθώς και στη Μέριμνα Παιδιού Κατερίνης, η προσφορά τροφίμων στους οικονομικά ασθενείς συμπολίτες μας, ο καθαρισμός των ακτών, η συμμετοχή μας σε αιμοδοσίες, οι διανομές ενημερωτικών φυλλαδίων για την παγκόσμια ημέρα κατά του AIDS, κατά της φυματίωσης κ.ά., ακόμα και ο χορός που διοργανώσαμε υπέρ των πυροπαθών δεν είναι παρά μερικές μόνο από τις δραστηριότητές μας.

Ο χώρος που μας στέγαζε αποδείχτηκε τελικά πολύ μικρός. Το 2008, λοιπόν, μας βρήκε σε καινούρια γραφεία τα οποία βρίσκονται σε κεντρικότατο σημείο στον πεζόδρομο της πόλης και είναι τα μοναδικά γραφεία στο νομό μας αποκλειστικά για νέους και ένα από τα μεγαλύτερα επαρχιακά γραφεία όσον αφορά σε κόσμο και δραστηριότητες. Πέρα από τις καθαρά πολιτικές μας συγκεντρώσεις επειδή είμαστε ενωμένοι και σαν παρέα και διασκεδάζουμε όλοι μαζί οργανώσαμε το φετινό καλοκαίρι πάρτυ στην παραλία της Κατερίνης, στην αμμουδιά με κιθάρες, χορό και φαγητό. Το πάρτυ ήταν ανοιχτό προς όλους και πολλοί νέοι, και όχι μόνο, ήρθαν να δώσουν το παρόν και να ενωθούν με την παρέα μας. Η διασκέδαση κράτησε μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες, καθώς κανένας δεν έδειχνε τη διάθεση να αποχωρήσει από το πάρτυ! Παράλληλα, η ΟΝΝΕΔ Κέντρου Κατερίνης είναι πάντα έτοιμη να δώσει δυνατά το παρόν σε κάθε είδους εκδήλωση που αφορά το κόμμα μας και τη νεολαία του. Έτσι και στο περσινό ταξίδι στην Αρχαία Ολυμπία ξεκινήσαμε δυναμικά από την Κατερίνη για να ενωθούμε με τους υπόλοιπους στο φεστιβάλ της ΟΝΝΕΔ «ΠΑΡΟΥΣΙΕΣ 2008». Η ΟΝΝΕΔ Κέντρου Κατερίνης, με σταθερή πίστη στις αξίες και τα ιδανικά της παραμένει δυνατή και ενωμένη, έτοιμη να αντιμετωπίσει κάθε δυσκολία που θα βρεθεί μπροστά της. Τα πολυάριθμα μέλη της, νέοι με φρέσκες ιδέες και αστείρευτη ενέργεια, δείχνουν σε κάθε περίπτωση τη διάθεσή τους να βοηθήσουν το κόμμα μας να πάει πιο ψηλά!

της Χριστίνας Κεραμιδιώτου

Τελικά ποιος φταίει;

Ενα απόγευμα στην πόλη της Κορίνθου έγινα μάρτυρας μιας τραγικής συναλλαγής. Δυο νεαροί ηλικίας περίπου 20 ετών δίπλω στο χώρο του Δημοτικού Θεάτρου στην Κόρινθο, αντάλλασαν ένα φακελάκι που περιείχε κάποια ουσία. Ειδικρινά μου προξένησε εντύπωση και σοκ γιατί ένωσα ότι βρίσκομαι στην Ομόνοια. Τελικά ποιος φταίει; Μήπως και οι γονείς είναι υπεύθυνοι για τα παιδιά τους και τη διαπαιδαγώγησή τους; Μήπως πρώτα οι γονείς πρέπει να προστατεύουν τα παιδιά τους από τους κινδύνους των ναρκωτικών, της βίας, και των έκνομων πράξεων; Γιατί πάντα μας φταίνει οι άλλοι και δη οι κυβερνήσεις; Πάντα φταίει το Κράτος για όλα; Φταίει η Αστυνομία; Φταίει οι νόμοι που κανένας δεν θέλει να σέβεται και να υπακούει, αλλά όλοι θέλουν να υπάγονται σε μια δημοκρατία που μόνο βάσει νόμων μπορεί να λειτουργήσει;

Γιατί οι γονείς δεν διαθέτουν τον απαιτούμενο χρόνο για τα παιδιά τους; Γιατί δεν συζητούν διαρκώς μαζί τους; Γιατί δεν τους υπογραμμίζουν τα σκοτεινά μονοπάτια των ναρκωτικών; Γιατί τους δείχνουν πως για την ζωή τους φταίει το κράτος ή η απρόσωπη κοινωνία; Μήπως πρέπει να μοιράσουμε ευθύνες, πρώτα στους εαυτούς μας και μετά σε άλλους εύκολους στόχους όπως η κυβέρνηση και το σύστημα; Ποιο σύστημα; Στο σύστημα δεν είμαστε μέσα εμείς; Δεν το πλάθουμε καθημερινά με τις ενέργειες μας όλοι εμείς;

Ας πούμε επιτέλους την αλήθεια, αν θέλουμε να βρούμε τι συμβαίνει. Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε να κρυβόμαστε πίσω από τα προβλήματα ούτε και να ρίχνουμε το βάρος αλλού. Ίσως θα έπρεπε αρχικά να αναρωτηθούμε εάν τελικά η «κοινωνία» που όλοι πολύ εύκολα κατηγορούμε και της αποδίδουμε όλα τα λάθη είμαστε τελικά εμείς οι ίδιοι. Εάν δεν συμβαίνει αυτό, τότε δυστυχώς είμαστε είτε εκτός κοινωνίας, είτε εκτός πραγματικότητας.

του Γιάννη Τσάκωνα

Είναι τρελός ο Ολλανδός

ARMIN VAN BUUREN

Οι μεγαλύτεροι μιλούσαν για επιστροφή στο μεγαλειώδες παρελθόν του Venue. Οι νεότεροι, δεν μιλούσαν καν. Όποιος έζησε εκείνη την απίστευτη νύχτα, ξέρει ότι η εμπειρία δεν περιγράφεται με λόγια. Μπορεί την επόμενη μέρα να σηκώθηκαν στο YouTube εκατοντάδες video, να αναρτήθηκαν στο Facebook χιλιάδες φωτογραφίες, μπορεί επίσης τα views των συγκεκριμένων αρχείων να έφτασαν σε λίγες περιπτώσεις ακόμα και το εκατομμύριο, **αλλά όσοι δεν ήταν εκεί, απλά δεν ήταν εκεί.** Το Σαββατόβραδο της 7ης Φεβρουαρίου το club ήταν γεμάτο μέχρι παρεξηγήσεως ακόμη και μια ώρα πριν ανέβει στα decks ο No 1 dj στον κόσμο για το 2008. Η στιγμή που φά-

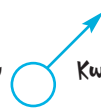
νηκε όμως να ανεβαίνει ο 32χρονος Ολλανδός star, το πλήθος παρέλυσε. Η μουσική έκλεισε τα φώτα άναψαν και 3000 στόματα φώναζαν «Armin – Armin». Ο ίδιος ο Van Buuren αντικρίζοντας αυτό το θέαμα και κοιτάζοντας πανοραμικά τον κόσμο είπε αμήχανα «what a club!»...

Το πρόγραμμα άνοιξε με το «**smile when you kill me**» από **Jerome Ismaïl** και τον κόσμο να εκστασιάζεται. Περίπου 5 λεπτά μετά το Venue ζούσε την απόλυτη στιγμή. Τα χαρακτηριστικά μεγάλα άσπρα μπαλόνια υπό τον φοβερό ήχο του «**LED there be light**» δημιούργησαν ατμόσφαιρα έκστασης. Με ήχους και μουσικές από **Wippenberg, Rank1, Ferry Corsten, Deadmau, Sunlounger** αλλά και με τις δικές του παγκόσμιες επιτυχίες «**Unforgivable**», «**If you should go**» και το αγαπημένο του ελληνικού κοινού «**Going Wrong**», ο Armin δεν θα μπορούσε να ξεσηκώσει καλύτερα την αθηναϊκή νύχτα.

Οι περισσότεροι όμως περίμεναν να ακούσουν το τραγούδι που τον έκανε γνωστό στο ευρύ ελληνικό κοινό – ακόμα και σε αυτούς που δεν έχουν ιδέα από αυτήν τη μουσική. Το μπάσο του «**In and out of love**» μπήκε με ένα live scratch του Armin και μας έστειλε όλους παίζοντας ένα απίστευτο mashup mix του κομματιού με το «**lost in connection**» που λίγοι είχαν ακούσει μέχρι τότε στην Ελλάδα. Το «In and out of connection» ήταν σίγουρα η κορυφαία στιγμή εκείνης της νύχτας. Το πρόγραμμα συνεχίστηκε μέχρι τις 7 το πρωί χωρίς καμία παράλειψη από τα all time αγαπημένα **Silence** και **Zocalo**.

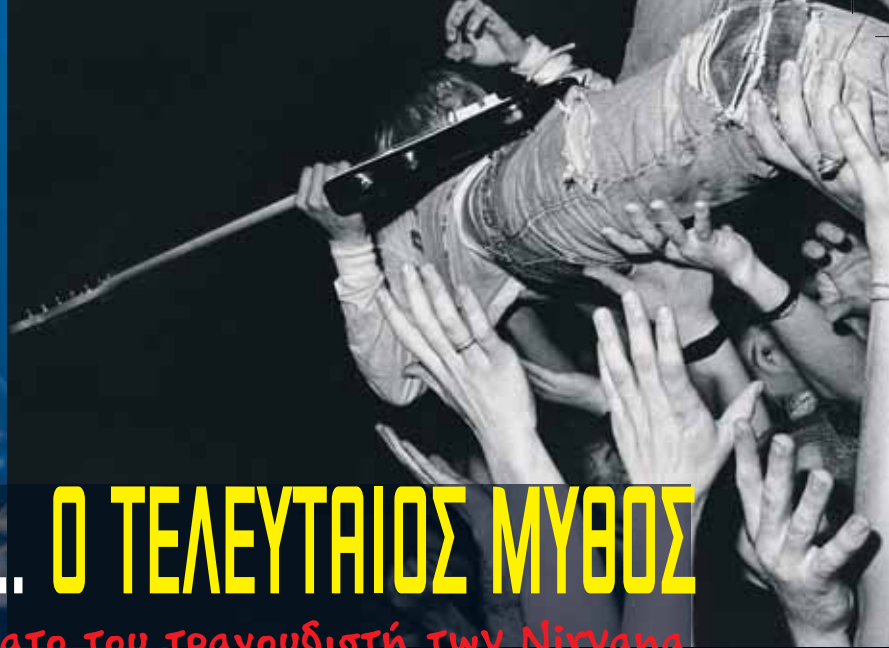
Την επόμενη μέρα μάταια όλοι προσπαθούσαν να περιγράψουν σε όσους δεν ήταν εκεί τις μεγάλες μουσικές στιγμές που έζησαν. Αμέσως έσπευσαν πολλοί να κατηγορήσουν το event για άκρατη εμπορικότητα, για απαράδεκτες τιμές και για κακή διοργάνωση. Ότι και αν ακούστηκε πάντως, αυτή η νύχτα πολύ δύσκολα θα επαναληφθεί.

του

Κωνσταντίνου Κυρανάκη

μουσική

KURT COBAIN... Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΜΥΘΟΣ

15 χρόνια από το θάνατο του τραγουδιστή των Nirvana

«Here we are now, entertain us» (εδώ είμαστε, διασκεδάστε μας)

Η λεπτή και παθιασμένη φωνή του Kurt Cobain στο όριο της φώναζε αυτό που εκατομμύρια νέοι σε όλο τον κόσμο ένιωθαν, χωρίς πολλές φορές να το έχουν ακόμα καταλάβει. Ήταν το σλόγκαν που δόνησε μία εποχή, το μήνυμα που ανέθρεψε και εξέφρασε μία ολόκληρη γενιά. Ο Cobain έκανε το πέρασμα της μουσική από τα 80's στα 90's με τον πιο απλό και συγκλονιστικό τρόπο, φέρνοντας το underground στο προσκήνιο. Οι πολύ προσεκτικά δομημένες μελωδίες, οι σκληρές κιθάρες με τα επαναλαμβανόμενα θέματα και τα δυνατά drums, αποτέλεσαν τη βάση για τη μουσική δεκάδων νέων συγκροτημάτων. Ήταν ο πιο εμπνευσμένος, ο πιο προικισμένος τραγουδοποιός της γενιάς του.

Ο ίδιος διέθετε το χάρισμα εκείνο που ξεχωρίζει τους καλλιτέχνες που είναι καταδικασμένοι να μείνουν στην ιστορία: τη δύναμη μέσα του να δημιουργήσει κάτι νέο, αδιαφορώντας για τα στερεότυπα της εποχής του. Μπορούσε όχι μόνο να αισθανθεί τι έλειπε τη στιγμή εκείνη από το μουσικό στερέωμα, αλλά και να το προσφέρει απλόχερα σε λίγες μόνο νότες. Λέγεται ότι όταν έγραψε το «Smells Like Teen Spirit» έβαλε τα υπόλοιπα μέλη των Nirvana να το παίζουν συνεχόμενα από το μεσημέρι έως και το βράδυ μέχρι να νιώσουν κι εκείνοι την απίστευτη δύναμή του. Το τραγούδι αυτό, του οποίου το όνομα ο Cobain πήρε από ένα αποσμητικό για εφήβους που είχε δει στα ράφια ενός φαρμακείου, έμελλε να γίνει ο ύμνος μίας γενιάς, ένα τραγούδι-σταθμός στην ιστορία της μουσικής.

Ήταν Σεπτέμβριος του 1991 όταν κυκλοφόρησε το Nevermind και μέχρι το Δεκέμβριο το αγόραζαν 70.000 άνθρωποι τη μέρα, ενώ μέχρι τον Ιανουάριο είχε πουληθεί περισσότερο από 4.000.000 αντίτυπα. Οι Nirvana, ένα συγκρότημα άγνωστο λίγους μήνες πριν, είχαν πλέον κυριαρχήσει στην παγκόσμια αγορά, εκπροσωπώντας το grunge, ένα εντελώς νέο μουσικό ρεύμα...

Ας μεταφερθούμε όμως λίγα χρόνια αργότερα, το Μάρτιο του 1994, σε μία ιδιωτική κλινική στη Ρώμη, όπου ο Cobain νοσηλεύεται σε κώμα, λόγω υπερβολικής χρήσης αλκοόλ και ναρκωτικών. Δημοσιογράφοι από όλο τον κό-

σμο έχουν συρρεύσει να καλύψουν την αναπάντεχη (:) περίπτωση της υγείας του, που είναι και η αιτία που θα ακυρωθεί εν τέλει ολόκληρη η ευρωπαϊκή περιοδεία των Nirvana. Περίπου ένα μήνα μετά, στις 8 Απριλίου του ίδιου έτους ένας ηλεκτρολόγος που έχει επισκεφτεί το σπίτι των Cobain στο Σιάτλ για έλεγχο ασφαλείας, ενημερώνει την αστυνομία για την ύπαρξη ενός πτώματος σε ένα δωμάτιο του σπιτιού. Ο ιατροδικαστής, λίγη ώρα αργότερα επιβεβαιώνει και τυπικά το θάνατο του τραγουδιστή.

Το σοκ που βιώνει η παγκόσμια μουσική κοινότητα από το συνταρακτικό νέο, διαδέχεται ο καταιγισμός πληροφοριών για το συμβάν: το σύμβολο μίας γενιάς είχε αυτοκτονήσει στις 5 Απριλίου, σε ηλικία μόλις 27 ετών, χρησιμοποιώντας καρμπίν, ενώ σε μία γλάστρα στο ίδιο δωμάτιο βρέθηκε το τελευταίο μήνυμα που άφησε στον κόσμο και την οικογένειά του.

«...Το χειρότερο έγκλημα που μπορώ να σκεφτώ είναι να «το παίζω», να σας ρίχνω και να προσποιούμαι ότι πάνω στη σκηνή διασκεδάζω εκατό τοις εκατό. Μερικές φορές πριν βγω στη σκηνή, νιώθω σα να πρέπει να χτυπήσω κάρτα. Έχω θελήσει με όλη τη δύναμη της ψυχής μου να νιώσω ευγνωμοσύνη για όσα συμβαίνουν και τα έχω καταφέρει. Μα το Θεό, πιστέψτε με, τα έχω καταφέρει, αλλά δεν αρκεί αυτό...» «...Σας ευχαριστώ όλους για τα γράμματα και το ενδιαφέρον που μου έχετε δείξει τα τελευταία χρόνια από το βάθος του στομαχιού μου που με καίει και μου προκαλεί ναυτία. Τώρα πια δε με διακρίνει το πάθος, έχω γίνει κυκλοθυμικός και εκκεντρικός. Είναι καλύτερα να καείς με μίας, παρά να αργοσβήνεις»

Το περιεχόμενο του μηνύματος διαβάστηκε ολόκληρο στην κηδεία του, από τη σύζυγό του, Courtney Love. Οι χιλιάδες φίλοι του συγκροτήματος που είχαν συρρεύσει στην τελετή άκουγαν σιωπηλά, αδυνατώντας να πιστέψουν αυτό που είχε συμβεί. Το μόνο που ήταν βέβαιο ήταν ότι οι Nirvana, το μοναδικό τρίο από το Αμπερτίν δε θα ξαναέβγαζαν ποτέ δίσκο...

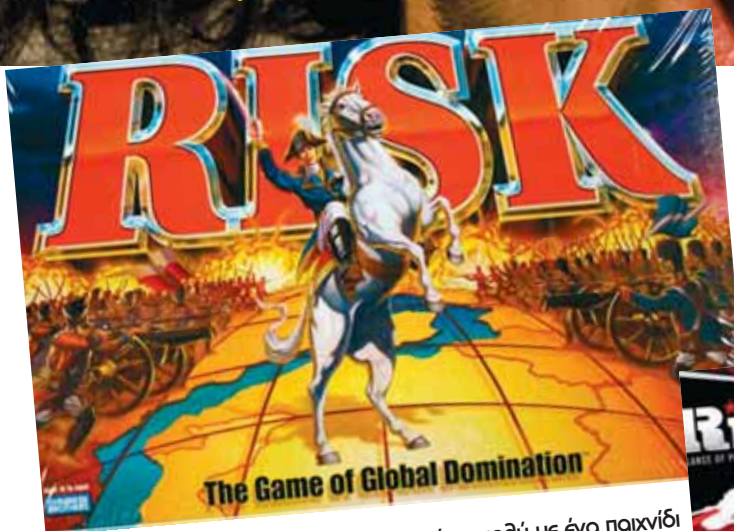
Σύντομα, η πορεία του συγκροτήματος, από τα underground κλαμπ μέχρι τις μεγάλες περιοδείες, από το άσπνο «Bleach», στο «Nevermind» και το «In Utero», από τη φτώχεια στην καταξίωση, έμοιαζε σαν ολοκληρωμένη χολιγουντιανή ταινία χωρίς happy end. Οι Dave Grohl και Chris Novoselic είχαν μείνει πια χωρίς τον φυσικό τους ηγέτη. Η μικρή του κόρη, Frances Bean, θα μεγάλωνε γνωρίζοντας τον πατέρα της μέσα από δοξασίες και φήμες –πολλές φορές ανυπόστατες- για τη ζωή του. Και οι νέοι της εποχής είχαν χάσει πλέον τον εκφραστή τους...

του Βαγγέλη Αρβανίτη

Εσείς θα το risk-άρατε;

Από το τραπέζι του εξοχικού στην οθόνη του laptop, το παιχνίδι στρατηγικής συνεχίζεται...

Σας έχει τύχει να απορροφηθείτε τόσο πολύ με ένα παιχνίδι που να χάσετε τον Επιτάφιο ή την αλληλαγή του χρόνου; Ως παιδιά θα μου πείτε σίγουρα ναι. Αλλά και ως ενήλικες; Στην περίπτωση μου συνέβη και ως παιδί αλλά και ως ενήλικας με την ίδια περίπου αιτία...

Η αιτία μπήκε στη ζωή μου στα γενέθλια μου όταν έγινα 11 ετών. Ήρθε μέσα σε ένα κουτί και ομολογώ ότι αρχικά δεν με ενθυσίασε, καθώς ήδη τα ηλεκτρονικά παιχνίδια είχαν αρχίσει να αντιστοιχούν τα επιτραπέζια στα παιδικά όνειρα. Και όμως ήταν το μοναδικό επιτραπέζιο που υπήρχε στο εξοχικό στο νησί, το μοναδικό που μπορούσαμε να παίξουμε υπό σκιάν όσο ο ήλιος του μεσημεριού έκαιγε και μας κρατούσε μέσα. Και τελικά δεν χρειάστηκε να αλλιάξουμε παιχνίδι μέχρι το βράδυ. Ποιο βράδυ; Μέχρι το τέλος του καλοκαιριού...

Το εν λόγω παιχνίδι είναι το γνωστό επιτραπέζιο με το χάρτη του κόσμου στο ταμπλό του, αυτό που κερδίζεις όταν γίνεις ο κυρίαρχος όλης της υψηλίου. Μέσα στα χρώματα αυτού του χάρτη αρχίσαμε να ζούμε με τα ξαδέρφια μου εκείνο το καλοκαίρι. Το ταμπλό ήταν μονίμως στημένο πάνω στο τραπέζι της βεράντας και το παιχνίδι άρχιζε με την ανατολή του ηλίου. Διακοπτόταν από το θαλασσινό μπάνιο και συνεχιζόταν μετά το μεσημεριανό μέχρι το βράδυ.

Σύντομα στην παρέα του παιχνιδιού προστέθηκαν τρία Γαλλάκια που έκαναν τις διακοπές τους στο νησί και έμεναν στο διπλανό σπίτι. Δεν ξέραμε γαλλικά, δεν ήξεραν ελληνικά, ξέραμε όλοι τους κανόνες όμως. Το πρεστίτζ του παιχνιδιού ανέβηκε απότομα όταν ο μικρός Μπενζαμέν εμφανίστηκε τη δεύτερη μέρα με ένα ναπολεόντειο καπέλο ως άλλος Κορσικανός στρατηλάτης. Περισσότερο να πω ότι ο διεθνής χαρακτήρας του παιχνιδιού είχε πλέον ανεβάσει και το γόητρο... «Και σου είπα να μην επιμένεις στο Ιρκοούσκ - έχασες πέντε ολόκληρους στρατούς;», «Εγώ θα κτυπήσω στην Ωκε-

ανία και όπου με βγάλει», «Η Γροιλανδία θα είναι το Βατερλό του Φραντσέζου να μου το θυμηθείς...».

Κάπου εκεί τελείωσε οριστικά η παιδική μου εξάρτηση. Πριν τέσσερις μήνες όμως ο πολύχρωμος χάρτης του παιχνιδιού, μαζί με τη δίψα της κατάκτησης του κόσμου επανήλθαν στη ζωή μου. Αυτή τη φορά όχι πάνω στο τραπέζι της βεράντας, αλλά στην οθόνη του laptop.

Ήταν ένα απόγευμα που τελειώνοντας τη δουλειά μπήκα στο facebook και ήμουν έτοιμος να επιδοθώ στο προσφιλέσσορ «σβήνω προσκλήσεις σε ανόητα applications» τύπου «πόσο σέξι είσαι;». Αυτή τη φορά μια όμως η εφαρμογή κάθε άλλο παρά ανόητη ήταν. Ήταν το παλιό γνωστό παιχνίδι.

Πολύ σύντομα ακολουθούσαν οι διακοπές των Χριστουγέννων και εκεί άρχισα να παίζω μανιωδώς με φίλους και με αγνώστους από όλο τον κόσμο. Τότε ήταν που έχασα και την αλληλαγή του χρόνου καθώς έπαιζα με ανθρώπους από άλλο ημισφαίριο για τους οποίους το νέο έτος αργούσε ακόμη. Παίζοντας διαπίστωσα πόσο είχε επηρεάσει τη ζωή μου η λογική του παιχνιδιού. Πρέπει πρώτα να οχυρώνεις την περιοχή σου πριν επιτεθείς σε μια άλλη, χρειάζεται υπομονή γιατί με μια βιαστική κίνηση μπορείς να χάσεις τα πάντα, η τύχη πάντα παίζει μεγάλο ρόλο, αλλά αν παλεύεις μέχρι τέλους μπορείς να δικαιωθείς. Είναι μερικά μόνο από τα διδάγματα που με συνόδεψαν στις σπουδές, στη δουλειά και στην ενασχόληση με την πολιτική διαδικασία.

Αντίπαλοί μου πλέον είναι οπαδοί του παιχνιδιού από όλο τον κόσμο. Δεν με πειράζει πλέον να χάσω, και έχω πάψει να κακίζω το ζάρι όταν δεν με πάει, ίσως χάρωμαι πλέον περισσότερο το παιχνίδι, γιατί το ξέρω καλύτερα. Θα έδινα τα πάντα όμως για ένα reunion ή μάλλον rematch εκείνης της διεθνούς καλοκαιρινής παρέας. Και επειδή στο fb book κυκλοφορούν πολλά ψευδώνυμα, ποτέ δεν θα μάθω αν μπροστά σε μια οθόνη υπολογιστή, σε κάποιο άλλο μέρος του πλανήτη ο φίλος Μπενζαμέν δεν αντιπαραθέτει τα στρατεύματά του στα δικά μου φορώντας το ίδιο Ναπολεόντειο καπέλο. Πόσες πιθανότητες υπάρχουν;

Εσείς θα το ρισκάρατε;

του Δημήτρη Παπαγγελόπουλου

NUEVO

Μουσική

ΔΙΣΚΟ ΚΡΙΤΙΚΗ

The-Dream - Love vs Money Βαθμολογία: 6,5/10

Κάποια πράγματα ξεκινούν ανάποδα. Ο Terius Youngdell Nash ή αλλιώς The-Dream, έγινε πρώτα γνωστός ως μουσικός παραγωγός/στιχουργός (π.χ. Rihanna-Umbrella) και κατόπιν επέλεξε να «επεκτείνει» τη φήμη του και ως ερμηνευτής. Το πρώτο του άλμπουμ «Love/Hate» κυκλοφόρησε το 2007 και έγινε χρυσό, λαμβάνοντας αρκετά καλές κριτικές.

Η δεύτερη του δουλειά ονομάζεται «Love vs Money» και έχει ήδη πρωταγωνιστικό ρόλο στα top του Billboard. Τι έχει αλλάξει από το προηγούμενο CD; Ελάχιστα πράγματα ή καλύτερα έγινε χρήση της ίδιας πετυχημένης συνταγής με μικρές εξελίξεις στον ήχο, λόγω εποχής. Δυνατά drum sections, ευρεία χρήση synthesizers και computerized φωνητικά σύμφωνα με το trend της εποχής είναι τα στοιχεία που χαρακτηρίζουν το ηχητικό περιεχόμενο του «Love vs Money». Ο προσανατολισμός είναι pop, με radio friendly κομμάτια, καθώς και τα κλασικά ερωτικά δράματα... Οι επιρροές του είναι προφανείς, ο R.Kelly και ο Usher. Αλλά ενώ δε διαθέτει τις φωνητικές του ικανότητες, έχει το μυαλό να «φτάνει μέχρι εκεί που τον παίρνει». Αυτοσαρκάζεται και ο ίδιος βέβαια μέσω των έξυπνων του στίχων: "Now if they ask you can I sing like Usher, say no/But I can make you sing like Mariah, ooooooh".

Track list

1. Money Intro
2. Rockin' That Sh**
3. Walkin' On The Moon featuring Kanye West
4. My Love featuring Mariah Carey
5. Put It Down
6. Sweat It Out
7. Take U Home 2 My Mama
8. Love vs. Money
9. Love vs. Money: Part 2
10. Fancy
11. Right Side Of My Brain
12. Mr. Yeah
13. Kelly's 12 Play
14. Let Me See The Booty featuring Lil Jon

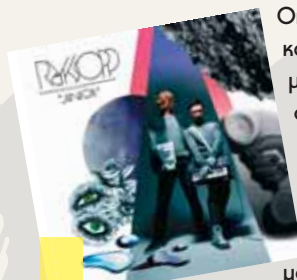

Kelly Clarkson - All I Ever Wanted Βαθμολογία: 7/10

Η 26χρονη Τεξανή Kelly Clarkson έχει ήδη πουλήσει στις ΗΠΑ πάνω από 10 CDs σε αυτά τα δύσκολα για τη δισκογραφία χρόνια και έχει μία αξιοζήλευτη πορεία στο μουσικό στερέωμα, γεμάτη με πολλές διακρίσεις και βραβεύσεις. Όταν κέρδισε την πρώτη σεζόν του American Idol το 2002 προβλήθηκε ως καθαρά pop τραγουδίστρια. Με τον καιρό όμως πηλίσιασε όλο και περισσότερο τη ροκ σκηνή, ώστε σήμερα να έχει καθιερωθεί ως ροκ καλλιτέχνης. Το τέταρτο άλμπουμ της, «All I Ever Wanted» ξεκίνησε την εμπορική του πορεία με τις καλύτερες προοπτικές. Το πρώτο single «My Life Would Suck Without You», έκανε τον Ιανουάριο που μας πέρασε το μεγαλύτερο άλμα στην ιστορία του Billboard (από τη θέση 97 στην 1η σε μία βδομάδα). Θεματικά η Kelly κινείται στο γνωστό της «φεμινιστικό» δρόμο. Ιστορίες σχέσεων μέσα από τις οποίες προβάλλονται η γυναικεία αξιοπρέπεια, η ανεξαρτησία και η συναισθηματική αξιοπιστία. Καθόλου παράξενο αν αναλογιστούμε ότι το μεγάλο ποσοστό των φαν της είναι γυναίκες. Το CD είναι πολύ έξυπνα φτιαγμένο. Είναι ροκ, αλλά όχι τόσο σκληρό που να κουράζει το pop κοινό της, έχει στοιχεία από άλλα επίκαιρα μουσικά είδη χωρίς να γίνεται ανακάτεμα, τα τραγούδια είναι διαφορετικά μεταξύ τους διατηρώντας όμως μια συνοχή και οι φωνητικές της ικανότητες κολλάνε άψογα σε ό,τι κάνει.

Track list

1. My Life Would Suck Without You
2. I Do Not Hook Up
3. Cry
4. Don't Let Me Stop You
5. All I Ever Wanted
6. Already Gone
7. If I Can't Have You
8. Save You
9. Whyyawannabringmedown
10. Long Shot
11. Impossible
12. Ready
13. I Want You
14. If No One Will Listen
15. Tip Of My Tongue
16. The Day We Fell Apart

Röyksopp - Junior Βαθμολογία: 8/10

Οκτώ χρόνια έχουν περάσει και το «Eple» βρίσκεται ακόμα στο playlist μου. Όχι ότι οι Röyksopp έχουν βγάλει πληθώρα κομματιών από τότε. Δύο άλμπουμ, με το τρίτο, το «Junior» μόλις αυτό το μήνα. Το πρώτο με μάγεψε με τους chill out ρυθμούς του, το δεύτερο με ξένισε λόγω της μετάβασης του στον κόσμο του πιο σκληρού techno, ένα όχι και τόσο αγαπημένο είδος για μένα. Το Junior έρχεται πάλι να μας επιστρέψει στους ήχους που μας έκαναν να αγαπήσουμε τους Νορβηγούς Röyksopp.

Ακούγοντας το «Happy up here» καταλαβαίνεις ότι έχεις άλλο ένα hit αλλά Eple. Η συνέχεια είναι το ίδιο καλή. Τα κομμάτια είναι προσεγγμένα και δεν υπάρχουν απλά για να συνοδεύουν τις επιτυχίες του CD, όπως είναι η τακτική της μόδας. Το «Vision one» βασίζεται εξ ολοκλήρου σε ένα δυνατό Bassline που δείχνει ότι το duo δε φοβάται να πειραματιστεί. Προσωπικά ξεχωρίζω το "Röyksopp Forever" που συνδυάζει κλασικά βιοηία με electro ήχους σε χαμηλά bpm.

Track list

1. "Happy Up Here"
2. "The Girl and the Robot"
3. "Vision One"
4. "This Must Be It"
5. "Röyksopp Forever"
6. "Miss It So Much"
7. "Tricky Tricky"
8. "You Don't Have a Clue"
9. "Silver Cruiser"
10. "True to Life"
11. "It's What I Want"

Bonus tracks

- * "Were You Ever Wanted?" (Japanese bonus track)
- * "Across the Graveyard" (iTunes bonus track)

του Xfader

Η ελληνική μόδα φόρεσε τα καλά της!

Τι είδαμε και τι ξεχωρίσαμε στην 9η εβδομάδα μόδας στο Γκάζι

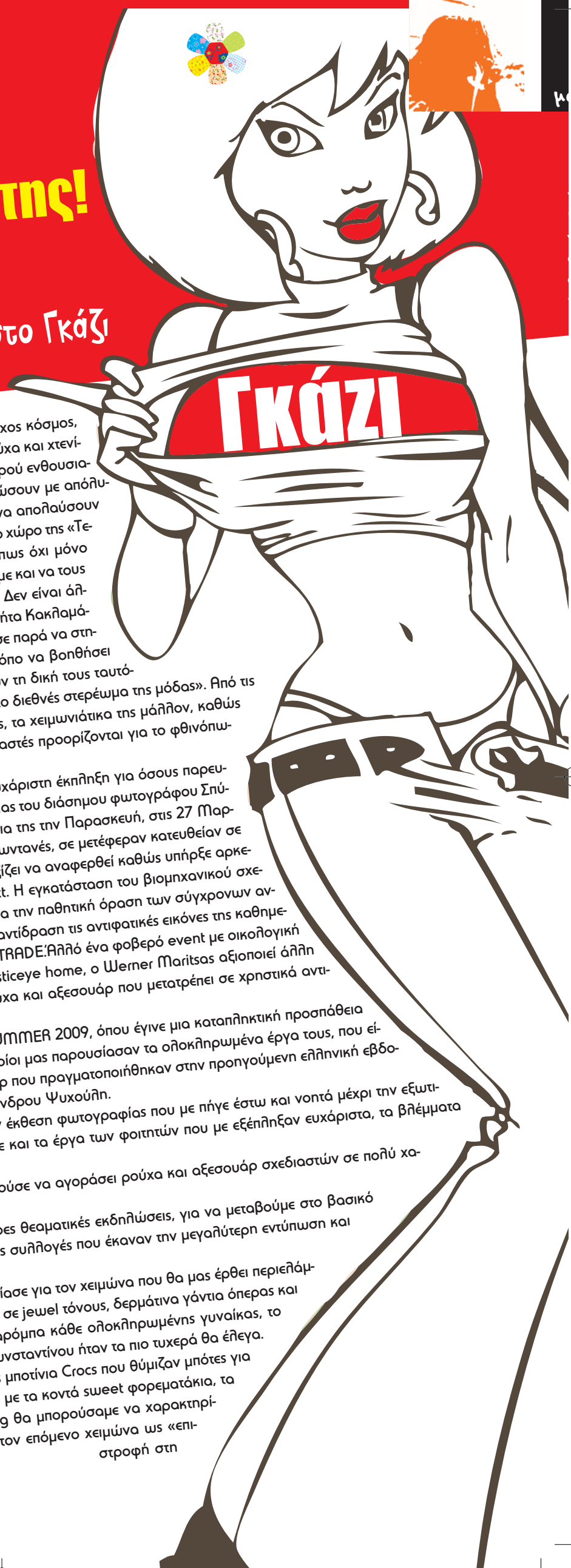
Προβολείς, φλας, μοναδικά ευχάριστο κλίμα, υπέροχος κόσμος, εντυπωσιακά μοντέλα, ακόμα πιο εντυπωσιακά ρούχα και χτενίσματα και μία δόση δημιουργικής τρέλας και φοβερού ενθουσιασμού... Όλα αυτά μαζί δεν μπορούν παρά να σας μεταδώσουν με απόλυτη ευκρίνεια την εικόνα που είχαν την χαρά να δουν και να απολαύσουν όσοι βρέθηκαν στην 9η εβδομάδα μόδας στον καλλιτεχνικό χώρο της «Τεχνόπολης», στο Γκάζι. Για ακόμα μία φορά αποδείξαμε πως όχι μόνο έχουμε ικανούς και ευφάνταστους σχεδιαστές, αλλά ξέρουμε και να τους υποστηρίξουμε με κάθε μέσο και με όλη μας την διάθεση! Δεν είναι άλλωστε τυχαίες οι δηλώσεις του δημάρχου Αθηναίων κ. Νικήτα Κακλαμάκη ο οποίος αναφέρει: «Ο Δήμος Αθηναίων δε θα μπορούσε παρά να στηρίξει αυτή την αφορμή για "επίδειξη", και με αυτό τον τρόπο να βοηθήσει την ελληνική μόδα και τους δημιουργούς της να ενισχύσουν τη δική τους ταυτότητα και να βάλουν τη δική τους υπογραφή πιο καθαρά στο διεθνές στερέωμα της μόδας». Από τις 26 έως τις 29 Μαρτίου η «Τεχνόπολη» φόρεσε τα καλά της, τα χειμωνιάτικα της μάλιστα, καθώς τα ρούχα που μας παρουσίασαν οι διάσημοι έλληνες σχεδιαστές προορίζονται για το φθινόπωρο και το χειμώνα του 2009-2010!

Οφείλω να ομολογήσω πως μεγάλη εντύπωση και πολύ ευχάριστη έκπληξη για όσους παρευρέθηκαν τις μέρες αυτές στο Γκάζι, ήταν η έκθεση φωτογραφίας του διάσημου φωτογράφου Σπύρου Πώρου με τίτλο «Under Exposed», που έκανε τα εγκαίνια της την Παρασκευή, στις 27 Μαρτίου και ώρα 7 το απόγευμα. Οι φωτογραφίες του μαγικές, ζωντανές, σε μετέφεραν κατευθείαν σε αυτό που απεικόνιζαν. Όμως, δεν είναι το μόνο event που αξίζει να αναφερθεί καθώς υπήρξε αρκετή ποικιλία από events! Ένα από αυτά ήταν το Subeye project. Η εγκατάσταση του βιομηχανικού σχεδιαστή Werner Maritsa, «SubEye», αποτέλεσε μία υπόνοια για την παθητική όραση των σύγχρονων ανθρώπων και τη συνήθεια τους να αφομοιώνουν χωρίς καμία αντίδραση τις αντιφατικές εικόνες της καθημερινότητας. Το έργο παραχωρήθηκε από την εταιρεία SHOP & TRADE. Άλλο ένα φοβερό event με οικολογική συνείδηση ήταν το Elasticeye collection. Με τη collection Elasticeye home, ο Werner Maritsas αξιοποιεί ήδη μια φορά τη μόδα με ξεχωριστό τρόπο, ανακυκλώνοντας ρούχα και αξεσουάρ που μετατρέπει σε χρηστικά αντικείμενα.

Φυσικά δεν μπορώ να μην μιλήσω και για το WORKSHOP SUMMER 2009, όπου έγινε μια καταπληκτική προσπάθεια από φοιτητές Αρχιτεκτονικής, Μόδας και Καλών Τεχνών, οι οποίοι μας παρουσίασαν τα ολοκληρωμένα έργα τους, που είχαν αρχίσει να κατασκευάζουν κατά τη διάρκεια των workshop που πραγματοποιήθηκαν στην προηγούμενη ελληνική εβδομάδα μόδας τον Οκτώβριο 2008, με την επιμέλεια του Αλέξανδρου Ψυχούλη. Αλλά για να είμαι και απολύτως αντικειμενική, πέρα από την έκθεση φωτογραφίας που με πήγε έστω και vonτά μέχρι την εξωτερική Κούβα, την οικολογική μου συνείδηση που αφυπνίστηκε και τα έργα των φοιτητών που με εξέπληξαν ευχάριστα, τα βλέμματα των περισσότερων γυναικών στράφηκαν και κυριολεκτικά κόλλησαν στη NIGHT BOUTIQUE, όπου ο καθένας μπορούσε να αγοράσει ρούχα και αξεσουάρ σχεδιαστών σε πολύ χαμηλές τιμές.

As αφήσουμε όμως τις δευτερολογίες και τις παράπλευρες θεαματικές εκδηλώσεις, για να μεταβούμε στο βασικό point του παρόντος κειμένου, που δεν είναι άλλο από τις συλλογές που έκαναν την μεγαλύτερη εντύπωση και που αξίζει να αναφερθούν και να σχολιαστούν!

Vassilios Zoulias, Old Athens. Η συλλογή που παρουσίασε για τον χειμώνα που θα μας έρθει περιελάμβανε sexy pencil φούστες, απίστευτα σατέν φορέματα σε jewel τόνους, δερμάτινα γάντια όπερας και φυσικά το must ρούχο που βρίσκεται στην γκαρνταρόμπα κάθε ολοκληρωμένης γυναίκας, το pretty black dress. Konstantinos. Τα μοντέλα του Κωνσταντίνου ήταν τα πιο τυχερά θα έλεγα. Διέσχιζαν την πασαρέλα ιδιαίτερα άνετα φορώντας μπότνια Crocs που θύμιζαν μπότες για χιόνια, για κρύο, για μοτοσικλέτα... Σε συνδυασμό με τα κοντά sweet φορεματάκια, τα σκούρα καλσόν και το γενικότερο νεανικό styling θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε την πρόταση του Κωνσταντίνου για τον επόμενο χειμώνα ως «επιστροφή στη

μόδα

νεανική ηλικία, αλλά παραμένοντας chic». ΜΙ-ΡΟ. Κλασσικοί ΜΙ-ΡΟ, με ρούχα θηλυκά και κομψά, μοντέρνα και ενδιαφέροντα, αλλά κυρίως επιθυμητά και με χειμωνιάτικη διάθεση. Ερωτεύτηκα τα πλεκτά, τα λαμπερά φορέματα και τον συνδυασμό του γκρι καλσόν με τα μπεζ πέδιλα. Ο Χριστόφορος Κοτέντος με εντυπωσίασε με τα πανέμορφα παλτά με πολύ όγκο, τα περίεργα κοστούμια με έξτρα τονισμένους ώμους και τα άκρως καυ-

τά super μίνι φορέματα σε στενή γραμμή. Γιorgos Eleftheriades. Ο Ελευθεριάδης κατάφερε να δείξει με πειστικό τρόπο ότι τα εμπριμέ με τις ρίγες είναι ένας συνδυασμός που όταν ξέρει κάποιος να τον πραγματοποιήσει, είναι απίστευτα κομψός. Υπέροχη η επιλογή των χρωμάτων και τα απίστευτα παπούτσια με τα χοντρά τακούνια.

Η Ορσαλία Παρθένη, οδηγός του οίκου Parthenis παρουσίασε μια συλλογή άνετη, εντυπωσιακή και γεμάτη αυτοπεποίθηση. Τουρμπάνια (που είχαμε δει δυο σεζόν πριν από την Ραδα), ρευστές φόρμες και πλούσια χρώματα, με έναν τόνο κάπως επαναστατικό, έδιναν μία εικόνα ωραία και άνετη. Και μόνο που τα μοντέλα στην πασαρέλα φορούσαν μπα-

λαρίνες, το χειροκρότημα ήταν καταγιστικό! Ο Δημήτρης Ντάσιος, σχεδιαστής κοσμημάτων και αξεσουάρ, ανέδειξε εντυπωσιακά την εμπνευσμένη από την Ανατολή έθνικ συλλογή του. Τα μοντέλα ακολουθώντας ένα αργό και τελετουργικό βηματισμό, ήταν ντυμένα με σακάκια από δέρμα, ύφασμα τζιν και βελούδο Σαμαρακάνδης, διακοσμημένα με χειροποίητα χρυσά κεντήματα. Έκλεψαν κυριο-

λεκτικά την παράσταση και μας έδωσαν την ευκαιρία να ξεφύγουμε από τις κλισέ παρουσιάσεις που ακολουθούν οι περισσότεροι σχεδιαστές. Ο Δημήτρης Ζαφειρίου επίσης εντυπωσίασε και κατέληξε

αφού χρησιμοποίησε εντυπωσιακά φτερά και lady-like τουίντ υφάσματα για το φθινόπωρο και το χειμώνα 2009/10. Η αλήθεια είναι πως, ενώ σαν θέαμα ήταν πολύ ωραίο, δύσκολα θα κυκλοφορούσαν έξω γυναίκες ντυμένες έτσι (για να λέμε και την αλήθεια!). Πάντως ήταν πολύ κομψά και πρωτότυπα σχεδιασμένα!

Κλείνοντας θα ήθελα να αναφέρω τους έλληνες σχεδιαστές του Πανελληνίου Συλλόγου Σχεδιαστών Μόδας, που συμμετείχαν στην 9η εβδομάδα μόδας, στηρίζοντας για άλλη μία φορά την αγαπημένη μας συνήθεια που κατέληξε να γίνει λατρεία: Την Παρασκευή 27/3 οι: MAKIS TSELIOS, KATHY HEYNDELS

Το Σάββατο 28/3 οι: FILEP MOTWARY-MARIA MASTORI, KONSTANTINOS, MI-RO, CHRISTOFOROS KOTENTOS, VASSILIS ZOULIAS. Την Κυριακή 29/3 οι: ANGELOS BRATIS, DIMITRIS DASSIOS, PARTHENIS, YIORGOS ELEFTHERIADES.

Την Κυριακή παρουσίασαν τις συλλογές τους σε ένα ομαδικό show, με τίτλο «NEW COMERS», τρεις νέοι σχεδιαστές, Dimitris Zafiriou, Dimitris Petrou και οι De light (Εύη Ρέντζιου και Δόφνη Ηλιάκη), που είχαν βραβευτεί τον Μάρτιο του 2008, στο πλαίσιο του προγράμματος Createurope.com, Ευρωπαϊκός Διαγωνισμός «Νέων Σχεδιαστών» Μόδας στο Ζάππειο.

της Ζαφείρας Ατσίδη

καλοκαιρινές
διακοπές
με... ΣΤΙΛ!

Hello

Everybody!!!

Όπως σε κάθε τεύχος, έτσι και σε αυτό, θα έχουμε την στήλη μας για την ΜΟΔΑ! Και αφού προβλέπεται ένα καυτό καλοκαίρι, θα δούμε τις πιο καυτές τάσεις της μόδας. Αρχικά, το must χρώμα για το καλοκαίρι είναι το μωβ κι όλες του οι αποχρώσεις, αφού όλες οι βιτρίνες στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες είναι μωβ!

Για τις γυναίκες τα νέα είναι ευχάριστα!!! Στις καλοκαιρινές σας βόλτες προτιμήστε τα φορέματα, αέρινα και σε όλα τα μήκη. Μια λύση απλή, ωραία και πάνω από όλα sexy. Αν είστε στο ψάξιμο για παπούτσια, τα ψηλοτάκουνα συνεχίζουν να είναι στην πρώτη γραμμή χωρίς να σημαίνει ότι οι κλασσικές σαγιονάρες είναι πασέ...!!! Στα μαγιά για φέτος η μόδα προστάζει δίχρωμα μπικίνι δηλαδή άλλο πάνω και άλλο κάτω. Μπορείτε να παίξετε σε συνδυασμούς όπως κίτρινο-μωβ(αφού είναι και στην μόδα), μαύρο-κίτρινο(κλασσικός συνδυασμός), γκρι-πράσινο κ.λ.π. Φέτος την τιμητική τους έχουν τα καπέλα καθώς και τα τετράγωνα γυαλιά (τύπου 80's).

Για τους άντρες, οι βερμούδες δεν φεύγουν από τη μόδα. Μπορείτε να τις συνδυάσετε με T-shirts (v-neck κατά προτίμηση) και με πουκάμισα με μανίκια _ (καλύτερα να αποφύγετε τα κοντομάνικα, μπορεί να κάνει ζέστη αλλά το styling είναι styling!). Από παπούτσια όπως πάντα σαγιονάρες και για τους πιο κλασσικούς μοκασίνια.

Στα μαγιά όπως τα τελευταία χρόνια, έτσι και φέτος τα νηία τα κρατάνε οι βερμούδες, γι' αυτό προτιμήστε τις αφού δίνουν κι ένα ιδιαίτερο style κι φτιάχνουν και το σώμα. (***)ΜΗ δω κανέναν με αθλητικά στην παραλία!!). Τέλος, αφού είναι και καλοκαιράκι δώστε προτεραιότητες στα ανοιχτόχρωμα και πιο αέρινα ρούχα. ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ, λοιπόν, καλή μπάνια και πάνω απ'όλα.... μακροβούτια με STYLE!!!!

της Χριστίνας Παυλογιαννοπούλου

60
61
PLAY

TV OR NOT TV?

THAT is the

Τηλεόραση

TV
OR
NOT
TV?

✦ Στο ντιβάνι του Ίρβιν Γιάλομ (την πιο κατάλληλη ώρα ήρθε) έχει καθίσει για τα καλά η ελληνική τηλεόραση εδώ και καιρό, μετρώντας ατελείωτες ώρες μάλιστα αυτοκριτικής. Τιβιπερσόνες αυτοαναλύονται προσπαθώντας να δώσουν στον εαυτό τους μια εξήγηση αλλά και μια απάντηση συνάμα... Να είναι η οικονομική κρίση που έφερε τις απολύσεις ή μήπως ήρθε η ώρα να πάψουν να επιπλέουν οι φελλοί;

Με την πρωινή ζώνη τι θα γίνει; Θα μας τρελάνουν ή θα τους τρελάνουμε; Ο πανζουρλισμός βέβαια επικρατεί κυρίως στους διαδρόμους του ANT1, όπου δεν μπορεί να στεριώσει άνθρωπος στο γεφύρι της Άρτας-Πρωινό Καφέ. Τι δίδυμα εξαιρετικής ευφυΐας επιστρατεύτηκαν (βλ. Μουσινάς-Ζαρίφη), τι φρέσκα και δροσερά κορίτσια υπήρξαν υποψήφιες παρουσιάστριες για ένα φεγγάρι (Καλομοίρα, Δούκισσα Νομικού, Χρουσαλά...), τι οι προσωρινοί αντικαταστάτες (Καμπούρη-Λιανός) έχουν ξεχάσει τι θα πει ύπνος για να σώσουν την κατάσταση! Μέχρι και ριζική αλλαγή concept έπεσε στο τραπέζι, για να καταλήξουν οι ιδύνοντες στο όνομα της Βίκυς Καγιά. Η τόσο λαμπερή και υπερδραστήρια νέα παρουσιάστρια του πρωινού καφέ, φαίνεται να καλύπτει επάξια αυτή τη θέση με τα πολύπλευρα προσόντα της. Τρεις όμως είναι οι ανησυχητικοί παράγοντες που θα κρίνουν το μέλλον της στην πρωινή ζώνη. Από τη μία, αυτή η στοιχειωμένη αύρα που σέρνει η συγκεκριμένη εκπομπή, αφετέρου η μέχρι σήμερα συμπεριφορά του σταθμού που έχει δείξει ότι δεν χαρίζει κάστανα. Αλλά και το ότι η συμπαθέστατη 30χρονη Βίκυ Καγιά, δεν παρουσιάζει κάποιο στοιχείο που θα την κάνει να ξεχωρίσει μέσα από το πλήθος, δεν προμηνύουν και τα καλύτερα νούμερα. Πάντως η κρίση (όσο κι η οικονομική..., η άλλη που παθαίνει και ο Μακρόπουλος) έχει αγγίξει και τα άλλα κανάλια. Στο STAR, ο Ανδρέας παρουσιάζει μια εκπομπή που παρακολουθούν κυρίως όσοι εργάζονται εκεί, ενώ και στο MEGA, οι φήμες για αποχώρηση του Γρηγόρη από το πρωινό δίνουν και παίρνουν.

Κατά τα άλλα, η σύγχυση δεν κάνει διακρίσεις, αλλά αφορά σε όλες τις ζώνες προγράμματος όλων των καναλιών.

✦ Ξεκινώντας από τα πρωινά στα οποία έγινε εκτεταμένη αναφορά, δεν πρέπει να παραλεί-

ψουμε και τα ακόμη πιο πρωινά, όπου επίσης επικρατεί αναβρασμός. Ο Γιώργος Αυτιάς φαίνεται να αποχωρεί από τον ALPHA, την επόμενη σεζόν καθώς δε συγκεντρώνει τα επιθυμητά νούμερα. Ενώ οι αψιμαχίες μεταξύ του ίδιου και των συνεργατών του, έχουν γίνει γραφικές. Στο ίδιο κανάλι, το κλίμα είναι ανάστατο καθώς από το Σεπτέμβριο έρχεται κύμα αλλαγών στο σύνολο του σταθμού. Από την άλλη η νέα ιδιοκτησία που ευθέως δηλώνει ότι πρωταρχικός στόχος είναι η νεανικά κοινά από 18-44 ετών και ως εκ τούτου, όλος ο σχεδιασμός για τις νέες εκπομπές αποκτά ένα lifestyle χαρακτήρα. Το δελτίο ειδήσεων σταδιακά θα μοιάζει όλο και περισσότερο σε αυτό του STAR, ενώ μεγάλη βάση θα δοθεί στα τηλεπαιχνίδια και τα ανάλαφρα περιεχο-

μένου προγράμματα.

Και μιας και έγινε αναφορά στα τηλεπαιχνίδια, αξίζει να γίνει μια ιδιαίτερη μνεία στο συγκεκριμένο είδος...

καθώς ο κόσμος επιστρέφει σταδιακά σε αυτή την παλιά αλλά δοκι-

μασμένη συνταγή. Το «fifty-fifty» αλλά και «Η εκδίκηση της ξανθιάς» βρίσκονται ανάμεσα στις προτιμήσεις του κόσμου και κερδίζουν οδοένα και περισσότερο έδαφος. Η «λίστα» με τον Χρήστο Φερντίνο, το «Fatus Olus» αλλά και τα ξαναζεσταμένα επεισόδια του «Είσαι πιο έξυπνος από ένα 10χρονο;» δείχνουν ότι τα κανάλια στρέφουν ξανά το ενδιαφέρον τους προς ένα ξεχασμένο είδος. Ένεκα της οικονομικής κρίσης μέσα στην οποία φαντάζουν σαν όαση τα € 2-3.000, αλλά και της κούρασης των Ελλήνων τηλεθεατών που βλέπουν τα ίδια πρόσωπα να αναλύονται ολημερίς και να περιφέρονται από εκπομπή σε εκπομπή αναμοσώντας στην τηλεόραση, ποιά είναι τα προβλήματα της τηλεόρασης - ΑΚΟΥΣΟΝ ΑΚΟΥΣΟΝ- η θέαση του Γιώργου Λιάγκα φαντάζει ξαφνικά σαν ιδανική λύση!

✦ And the Oscar goes to «Prime 11» στον ANT1!

Πραγματικά, αυτή η σχετικά οικονομική και χωρίς απαιτήσεις από άποψη παραγωγής, ιδέα του σταθμού, έχει μονοπωλήσει πολλές βραδιές το ενδιαφέρον των Ελλήνων τηλεθεατών. Μάλιστα σε ένα αρκετά διευρυμένο ηλικιακό κοινό. Σειρές όπως το «Prison Break», το «Lost», το «Grey's Anatomy», αλλά και το τελευταίως αφιχθέν «Boston Legal», διατηρούν πολύ υψηλά νούμερα τηλεθέασης και φανατικό κοινό που μάλιστα αγωνιά για την προβολή νέων κύκλων επεισοδίων. Η συγκεκριμένη ζώνη, της ενδέκατης νυχτερινής ώρας, αποτελεί ένα εγχείρημα που πέτυχε και θα παραμείνει ανέγγιχτη.

της Δανάης Γραφάκου

NUEVO

κινημα-
τογράφος

«ΘΑ ΠΥΡΟΒΟΛΟΥΣΕΣ ΑΝ ΗΞΕΡΕΣ ΟΤΙ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ Ο ΑΔΕΡΦΟΣ ΣΟΥ;»

Η νέα ταινία του Παντελή Βούλγαρη «Ψυχή Βαθιά» είναι μια βαθιά πολιτική και κοινωνική ταινία που ακόμη και σήμερα το θέμα της προκαλεί αλλά και προβληματίζει

Αυτή είναι η σκέψη που γεννιέται όταν δει κανείς την νέα ταινία του Παντελή Βούλγαρη «Ψυχή Βαθιά». Ο πρωτοπόρος Έλληνας σκηνοθέτης, γνωστός εντός και εκτός συνόρων, επανέρχεται με ένα νεό φίλμ που πραγματεύεται ζωντανά κομμάτια της Ελληνικής Ιστορίας. «Ψυχή Βαθιά» φώναζαν οι αντάρτες όταν έκαναν επίθεση εναντίον των ίδιων των Ελλήνων. Χρειάστηκαν αρκετοί μήνες γυρισμάτων επάνω στα ματωμένα βουνά του Γράμμου και του Βιτσιού καθώς και αρκετές συζητήσεις με ηλικιωμένους πια «πρωταγωνιστές» των χρόνων του εμφυλίου.

Πρωταγωνιστές της ταινίας δυο αδέρφια, ο Ανέστης 17 και ο Βλάσης 15 χρόνων, που χωρίς την συγκατάθεση τους επιστρατεύονται, ο πρώτος από τον Εθνικό και ο δεύτερος από τον Δημοκρατικό στρατό. Συμμετέχουν σε κρυφές συναντήσεις, σε τελετές, σε μάχες και βοηθούν τους αρχηγούς των δύο στρατών να περάσουν τα μονοπάτια, καθώς κατ'άγονται από την περιοχή, και να ανακαλύψουν πιο σύντομους δρό-

για να φτάσουν στον «εχθρό». Μαζί με τα δύο αδέρφια υπάρχουν και άλλες οικίες φυσιογνωμίες της ελληνικής επαρχίας, η πολυβολήτρια Γιαννούλα, ο Καλαματιανός δεκανέας, η αντάρτισσα Φούλα, καθώς και πλήθος στρατιωτών και ανταρτών που σκοτώνουν και σκοτώνονται σε έναν παράλογο και αδερφοκτόνο πόλεμο. Στην ταινία θα απολαύσουμε το come-back του μεγάλου Έλληνα κωμικού ηθοποιού Θανάση Βέγγου, σε έναν ρόλο που σίγουρα δεν τον έχουμε συνηθίσει. Ερμηνεύει τον παππού ενός στρατιώτη που ειδοποιήθηκε ότι σκοτώθηκε και ψάχνει να τον βρεί ανάμεσα στα χαλάσματα και στα υπόλοιπα πτώματα...

Βαθιά πολιτική και κοινωνική ταινία που ακόμη και σήμερα το θέμα της προκαλεί αλλά και προβληματίζει για το αν υπήρχε πραγματικά λόγος να συμβούν όλα αυτά τα γεγονότα και κατά πόσο θα ήταν διαφορετική η εικόνα όλων των χωρών που έζησαν τον εμφύλιο. Ιδιαίτερη μνεία πρέπει να γίνει για την σκηνοθετική ματιά αυτής της ταινίας. Ο Βούλγαρης βλέπει τον άνθρωπο και όχι την πολιτική ιδεολογία, καθώς και τις αιτίες η τους υπευθύνους αυτού του πολέμου. 'Αλλωστε, έχει αποδείξει το ήθος και την ευαισθησία του μέσα από την παρακαταθήκη των ταινιών του. Τον έχουν απασχολήσει ιδιαίτερα οι μεγάλες αλλαγές της ελληνικής κοινωνίας στο πέρασμα των χρόνων («Νύφες») και αποτελεί ένα είδος χρονικογράφου για την Ελλάδα μέσα από τον σκηνοθετικό του φακό.

Τα γυρίσματα της ενδέκατης ταινίας του ξεκίνησαν τον περασμένο Σεπτέμβριο, ενώ η ταινία αναμένεται να κυκλοφορήσει στις αίθουσες τον Οκτώβριο του 2009. Σίγουρα ίσως θα επαναφέρει σε κάποιους μνήμες, ενώ σε άλλους θα προκαλέσει αντιδράσεις θετικές ή αρνητικές. Αυτό που πρέπει όμως να μας προβληματίσει όλους είναι, ότι αυτά είναι αληθινά γεγονότα της ιστορίας της πατρίδας μας και ότι θα πρέπει να μάθουμε από αυτές τις εμπειρίες και να καταλάβουμε ότι μόνο ενωμένοι ως έθνος μπορούμε να προχωρήσουμε και να μην ξαναζηήσουμε παρόμοιες καταστάσεις που μας οδηγούν βήματα πίσω και υποσκάπτουν την εξέλιξη μας.

cinema

cinema

cinema

cinema

cinema

cinema

cinema

cinema

Τα λόγια σου... μας χόρτασαν!!!

Δηλώσεις

Γιώργος Μπαμπινιώτης,
πρόεδρος Συμβουλίου ΠΔΕ

«Μακροπρόθεσμος στόχος

για την εισαγωγή σε ΑΕΙ και ΤΕΙ είναι η ελεύθερη πρόσβαση. Σε αυτή τη φάση, όμως, θα εξετασθούν όλες οι προτάσεις που υπάρχουν για ένα νέο εξεταστικό σύστημα, δικαιότερο και πιο αξιοκρατικό, ενώ η ελεύθερη πρόσβαση θα επιτευχθεί μόνο όταν είναι έτοιμα τα Πανεπιστήμια να δεχθούν τόσους φοιτητές όσοι και οι υποψήφιοι. Όπως όλα δείχνουν, εκπαιδευτικοί και εκπρόσωποι πολιτικών κομμάτων συμφωνούν σε λιγότερα μαθήματα, λιγότερη ύλη για τους μαθητές, αλλά πιο ουσιαστική, με τη χρήση των νέων τεχνολογιών».

Τελικά ένας διακομματικός διάλογος για το... χρόνιο αυτονόητο, δεν ήταν κάτι δύσκολο και... τρομακτικό, ενώ θα διαμορφώσει ένα νέο και σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα για τη χώρα μας. Δυστυχώς σε αυτή τη διαδικασία δεν συμμετείχαν ΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ, με δική τους απόφαση. Αναχρονιστικές μέθοδοι των κατά τ' άλλα... προοδευτικών κομμάτων!

Γιώργος Παπανδρέου, πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ

«Δυστυχώς, η σημερινή κυβέρνηση, παρά τις προεκλογικές της υποσχέσεις για το 5% του ΑΕΠ στην Παιδεία κάθε χρόνο, μείωσε σε ποσοστό του προϋπολογισμού τις επενδύσεις για την Παιδεία. Και έχουμε φθάσει σήμερα, η Ελλάδα να είναι η χώρα που δίνει τα λιγότερα χρήματα στη δημόσια παιδεία από κάθε άλλη χώρα της Ευρωζώνης».

Μάλιστα κ. Παπανδρέου. Εξάλλου εσείς, μόλις πριν λίγα χρόνια... ήρθατε στην Ελλάδα. Αλλά το βιογραφικό σας γράφει ότι ήσασταν υπουργός Παιδείας! Αλήθεια σε ποια χώρα; Στα Σουδάν, στη Σουηδία ή στο Τζιμπουτί; Υποθέτω ότι εκεί είχατε χρηματοδοτήσει την Παιδεία με 5% του ΑΕΠ... Όταν στους πολιτικούς η μνήμη είναι... κοντή, μπορείς να ακούσεις πολλά...

Γιάννης Ραγκούσης, γραμματέας Ε.Σ. ΠΑΣΟΚ

«Οι Ευρωεκλογές δεν είναι η ώρα των κομμάτων, δεν είναι η ώρα ούτε του ΠΑΣΟΚ, ούτε της Νέας Δημοκρατίας.

Οι Ευρωεκλογές είναι η ώρα των πολιτών.

Είναι η ώρα που οι πολίτες θα πάρουν, αλλά και θα εκφράσουν με τον πλέον κατηγορηματικό, αλλά και έγκυρο συνταγματικό τρόπο τις αποφάσεις τους, αποφάσεις για το πού πρέπει να πάει η Ελλάδα».

Μέχρι πριν λίγο καιρό, ο ίδιος ο αρχηγός σας έλεγε ότι οι ευρωεκλογές θα είναι δημοψήφισμα για την κυβέρνηση. Μετά βέβαια τις τελευταίες δημοσκοπήσεις, που δείχνουν «κλείσιμο» της ψαλίδας μεταξύ ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, οι ευρωεκλογές... άλλαξαν χαρακτήρα! Όσο για την ώρα του ΠΑΣΟΚ, προσοχή μη χαλάσει το ρολόι...

Αλέξης Τσίπρας, πρόεδρος Συνασπισμού

«Ο ΣΥΡΙΖΑ θα καταγράψει το μεγαλύτερο εκλογικό αποτέλεσμα που έχει ποτέ καταγράψει ο χώρος μας σε εκλογική αναμέτρηση. Δεν μας ενδιαφέρει τόσο το να διατηρήσουμε το μαγαζάκι μας ή τόσο να διατηρήσουμε τις θέσεις μας ή τους ευρωβουλευτές μας. Αυτό που μας ενδιαφέρει κυρίως είναι να έχουμε μια πολύ μεγάλη αύξηση που θα δημιουργήσει έναν μικρό πολιτικό σεισμό».

Προσέξτε, πρόεδρε, να μην κουνηθείτε και πολύ από το σεισμό και ζαλιστείτε...! Εξάλλου μετά την παραζάλη από την... κατακόρυφη πτώση από το 18% στο 6-7% δεν είναι καιρός να... διακινδυνεύετε.

Άρης Σπηλιωτόπουλος, υπουργός Παιδείας

«Όλοι μας πρέπει να αγκαλιάσουμε ακόμη περισσότερο τόσο την Πρωτοβάθμια όσο και την Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, διότι εκεί πράγματι γίνεται η πρώτη ουσιαστική δουλειά στο μεγάλο ζητούμενο της εκπαιδευτικής διαδικασίας, που δεν είναι άλλο από τη διαμόρφωση της προσωπικότητας. Διότι, πρώτιστος στόχος μας πρέπει να είναι προσφέρουμε στους μαθητές όλα εκείνα τα εφόδια γενικής παιδείας που θα τους είναι απαραίτητα και χρήσιμα στην μετέπειτα σταδιοδρομία και ζωή τους, ανεξάρτητα, κυρίως, από το εάν επιλέξουν να ακολουθήσουν το δρόμο της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης».

Συνυπογράφουμε...

Άννα Διαμαντοπούλου, βουλευτής ΠΑΣΟΚ

«Η ατιμωρησία, ως φαινόμενο της ελληνικής κοινωνίας -και ιδιαίτερα η ατιμωρησία των πολιτικών- έχει ήδη δημιουργήσει τεράστιο κύμα απογοήτευσης, ενώ αποκόπει την ηθική από την πολιτική. Όσον αφορά στο νόμο περί ευθύνης υπουργών είναι προφανές ότι το πολιτικό σύστημα αστόχησε και οφείλει να απολογηθεί. Υπάρχει ανάγκη αλλαγών, που αφορούν μόνο το Σύνταγμα και το νόμο. Αφορούν και τη νοοτροπία και τη λειτουργία των θεσμών».

Η πρώην Επίτροπος περιγράφει με λεπτομέρειες τον βασικό κορμό της... πολιτικής που ακολουθήσαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Η αυτοκριτική τις περισσότερες φορές, μπορεί να μην λειτουργεί ως «καθαρτήριο», αλλά μπορεί να συμβάλει στην αποφυγή λαθών στο μέλλον...

Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδας κ. Ιερώνυμος

«Τα σύννεφα της επερχόμενης οικονομικής κρίσης μπορεί να σκεπάζουν τις προοπτικές και το μέλλον πολλών αδελφών μας βαθύτερη κρίση, όμως, ζούμε, όταν συνεχίζουμε την προκλητικά αδιάφορη στάση μας προς τον άλλο».

Σοφά λόγια από έναν σεμνό ιερόρχη, που αξίζουν προσοχής.

NUEVO

του

Δημήτρη Κουνιά

φωτο-
γραφίες

Στα διόδια των Αφιδνών και της Ελευσίνας

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΝΙΘΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Για τα πουλιά,
για τη φύση,
για σένα

Μικρο βιολογιστής Ιωάννης Α. Τσεκάλης / Αειθαλής Σοφία και Άγγελος Γ.Ε.

Η Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία

Η Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία είναι περιβαλλοντική μη κερδοσκοπική οργάνωση με αντικείμενο την προστασία των άγριων πουλιών και των βιοτόπων τους στην Ελλάδα. Από το 1982, εργάζεται με σκοπό να διασφαλίσει ένα βιώσιμο περιβάλλον τόσο για τα πουλιά, όσο και για τον άνθρωπο. Το έργο της περιλαμβάνει ευρύ φάσμα δράσεων: από την προστασία και τη μελέτη, ως την ενημέρωση, την εκπαίδευση, αλλά και τις παρεμβάσεις για τα κρίσιμα θέματα του φυσικού περιβάλλοντος. Είναι εταίρος του Birdlife International, της μεγαλύτερης παγκόσμιας ομοσπονδίας για την προστασία των πουλιών.

Στόχοι και Δράσεις

- Η μελέτη των πουλιών και των βιοτόπων τους με σκοπό την υλοποίηση δράσεων προστασίας
- Η ενημέρωση των πολιτών για το φυσικό περιβάλλον και τα άγρια πουλιά δια μέσου της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης και δράσεων ευαισθητοποίησης
- Η παρέμβαση στις περιπτώσεις παραβάσεων της περιβαλλοντικής νομοθεσίας και η διατύπωση και προώθηση θέσεων για κρίσιμα περιβαλλοντικά ζητήματα

Ζωτική δύναμη της Ελληνικής Ορνιθολογικής Εταιρείας είναι οι άνθρωποι. Από την ίδρυσή της, χιλιάδες μέλη και εθελοντές στηρίζουν με ποικίλους τρόπους το έργο της και συμβάλλουν αποτελεσματικά στην κοινή προσπάθεια για την προστασία της Φύσης στην Ελλάδα. Η Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία προσφέρει σε όλους τους πολίτες την ευκαιρία να αξιοποιήσουν δημιουργικά το χρόνο και την ενέργειά τους και να αποκτήσουν νέες γνώσεις και εμπειρίες. Μοναδική προϋπόθεση για την εθελοντική συμμετοχή στο έργο της είναι το γνήσιο ενδιαφέρον και η αγάπη για το περιβάλλον μας: τη φύση, τα πουλιά, τους ανθρώπους.

ΚΟΥΠΟΝΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗ

Κουπόνι Πληρωμής με Πιστωτική Κάρτα, Ταχυδρομική Επιταγή ή Εμβάσμα Τραπέζης

Ναι, επιθυμώ να συμβάλω στις προσπάθειες για την προστασία των πουλιών και των βιοτόπων τους στην Ελλάδα!

ΕΠΩΝΥΜΟ.....

ΟΝΟΜΑ.....

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ..... ΠΟΛΗ.....

Τ.Κ.....

ΤΗΛ. ΟΙΚΙΑΚΩΣ..... ΕΡΓΑΣΙΑΣ.....

FAX..... email.....

ΕΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ..... ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ.....

ΕΙΣΤΕ ΔΗΛ. ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ε.: ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐

Συμπληρώστε το στοιχείο σας και το ποσό που θέλετε να στείλετε και παραδώστετε απευθείας αυτό το κουπόνι ή στείλετε το στο fax της Ε.Ο.Ε. 210 8227937, 210 8228704

Ταχυδρομική επιταγή

Σας στέλνω ως οικονομική ενίσχυση το ποσό των:

☐ 30 € ☐ 45 € ☐ 60 € ☐ 150 €

☐ Άλλο ποσό..... (άλλο ποσό)

(Γη ελάχιστη ετήσια συνδρομή είναι 30 €)

Πιστωτική κάρτα

☐ VISA ☐ MASTERCARD ☐ DINERS

Όνομα κατόχου.....

Αριθμός κάρτας.....

Ημερομηνία λήξης..... /.....

Υπογραφή.....

Εξέδωκε.....

Κατεύθυνση σε τράπεζα

☐ Εθνική τράπεζα: Αρ. λογαριασμού: 08048054616

☐ Τράπεζα Πειραιώς: Αρ. λογαριασμού: 5026015494481

που έγινε στις.....

(Παρακαλώ συμπληρώστε την ταχυδρομική και ελέγξτε την απάντηση για σφάλμα ή μη)

Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία
www.ornithologiki.gr

Αθήνα: Βασ. Ηρακλείου 24, 106 82 Αθήνα, Τηλ/Fax: 210 8228704, 210 8227937, info@ornithologiki.gr
Ίλιον: Γραφείο Επικοινωνίας Ε.Ο.Ε. στο Πάρκο «Α. Τρίτσης», Τηλ/Fax: 210 2316977, park@ornithologiki.gr
Θεσσαλονίκη: Καστριτσίου 8, 546 23, Τηλ/Fax: 2310 244245, thess@ornithologiki.gr

Η παρούσα καταχώρηση γίνεται δωρεάν, κατά ευγενική παραχώρηση της ΟΝΝΕΔ. Όποια Μη Κυβερνητική Οργάνωση επιθυμεί να διαφημίσει το έργο της στο χώρο αυτό, παρακαλούμε να επικοινωνήσει μαζί μας στο nuevo@onned.gr.